

கல்கி

KALKI 9.7.89 கு. 2.

ஜெ.
தொகுதிக்கு
ஒரு
விசிட்!

மில்க் பிக்கிஸ் பிரியர்களுக்கு
ஒளிமயமான வருங்காலம் இருக்கு

பிரியாபிரியா மில்க் பிக்கிஸ்
வளரும் குழந்தைகளுக்கு
கவையான துணை

பிரியாபிரியா

“கீழ்க்கண்ட பவானிபூரில், அருக்து மாடிக்கட்டடம் ஒன்று. அப்படியே சீட்டுக் கட்டடத் தட்டி விட்ட மாதிரி விழுந்து நொறுங்கியது. இன்னும் யாரும் குடி வராத புதிய கட்டடம். கீழே படுத்து உறங்கிக் கொண்டிருந்த கட்டடத் தொழிலாளர்களில் பதினேழு பேர் மாண்டனர்” என்று ஒரு செய்தி.

இது எப்படி நடக்கும்? புத்தம் புதிய கட்டடம் இம்மாதிரி நடதடவென்று சேத்து விழுவது ஏன்?

கட்டடக் கலை வல்லுநர்கள் மற்றும் மதிப்பிட்டாளர் சங்கத் தலைவர் சி. எச். கோபிநாத் ராய் சொன்னார்:

“கட்டடம் கட்டுபவர் மிக மோசமான சிமென்டைக் கொடுத்திருக்கிறார் என்று மட்டுமே செய்தியில் வந்திருக்கிறது. அதை

அருக்குமாடிக் கட்டடம் விழுவுதன்?

வில் தவறு இருத்திருக்கலாம். அல்லது டிசைன் சரியாக இருந்தும், கட்டுமானப் பணியில் கோளாறு இருத்திருக்கலாம். Cebu எவப்பரும் தூண்களில், கம்பிகளை வெவ்வேறு முறையில் இணைக்க வேண்டும். இல்லை என்றால், ஒன்றோடு ஒன்று இணைக்கும் போது, கம்பியின் விட்டத்தைப் பொறுத்து இணைப்பின் தன்மை இருக்குமாறு இணைக்க வேண்டும். இது போதாமல் இருத்திருக்கலாம். சிமென்ட் கலவை மோசமான தரத்தில் இருத்திருக்கலாம். அங்கே கட்டடம் கட்டுவதற்கு ஏன் னால் திவத்தைப் பரிசோதித்துப் பார்த்தார் ளார் என்று தெரியவில்லை. முன்பு ஏரி இருத்திருக்கக்கூடும். அல்லது நிலத்துக்கு அடியில் ஒன்றுமே இல்லாமல் வெற்றிடமாக இருத்திருக்கலாம். திவத்தைப் பரிசோதித்துப் பார்த்து, அதன் தன்மையை அறிந்து அடித்தளம் அமைத்திருக்க வேண்டும். தெய்வேனியில் சில வகுடங்களுக்கு முன்பு இதுபோன்ற சம்பவம் ஒன்று நடந்தது. அந்த நிலையில்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

கட்டடக் கலை நிபுணர் ராஜேந்திர ராஜா சொன்னார்:

குறிப்பிட்ட என்ஜினீக்கரில் தளங்கள் அமைக்க டிசைன் செய்து விட்டுக் கூடுதலாகத் தளங்களைப் பிறகு சேர்த்திருக்கக்கூடும். அந்தக் கனம் தாங்களால் கட்டடம் இடித்து விழுத்திருக்கக்கூடும். அல்லவாரம் போடும் போது, மேலே அளமையப்போகும் கட்டடத்தின் பாரத்துக்குத் தகுந்த மாதிரி போட வேண்டும். இதில் ஏதாவது வித்தியாசம் இருந்தால் கட்டடம் சரியக்கூடும். நிலத்தைப் பொறுத்தும் இது திகழும். மண், சக்தி, மணல் பாங்கு என்று, நிலத்தில் எது கூடுதலாக இருக்கிறது என்பதைப் பரிசோதித்து அறிய வேண்டும். பாதை மாதிரி கடினமானதாக இருந்தால் அதிகக் கனம் தாங்கும். இவை எல்லாம் ஊகங்களே. கல்கத்தாவில் என்ன திகழ்த்தது என்று தேரிடையாகப் பார்த்து அறியாமல் உண்மையான காரணத்தைச் சொல்லுவது கடினம்.

இங்கு புதிய அருக்கு மாடி கிப்பாட் ஒன்றில் குடியேறிய குறும்பும் ஒன்றைச் சுற்றித் தோண்டோம். “முன்செஞ்சரிக்கை யாக தங்கள் ஏழும் செய்தீர்களா?”

“காண்ட்ராக்டர் மீது உள்ள நம்பிக்கை... கட்டடம் கட்டுவது போது அய்யப்போது வந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதால், கட்டுமானப் பொருள்களைச் சரி யாகத்தான் உபயோகிக்கிறார்கள் என்ற தைரியம்... எல்லாவற்றுக்கும் மேல், கடவு லின் மேல் பாரத்தைப் போட்டு விட்டுத் தான் இருக்கிறாயேசம் செல்கிறோம்!”

— சாகுமேனி

* ராஜேந்திர ராஜா.

* சி. எச். கோபிநாத் ராய்.

■ நெடுவெங்குளம் ஆசிரியர் கால்

■ கனம் பட்டித்து அஞ்சாத பெண்கள்

■ கந்திராஜம்

■ போட்டி அரண்மனை

ஜெ. தொகுதிக்கு

போட்டி நாயக்கனார் என்ற பெயர்
எப்படி வந்தது? மதுரைவில் திருமலை
நாயக்கர் ஆண்ட போது, மேற்குத்
தொடர்ச்சி மலையில் சில பகுதிகள் கேரள

தாமரை தாயுடு

ஒரு விசிர்!

அரசர் பூனையாத்துத் தம்பிரான் ஆளுகையில் இருந்தது. தம்பிரானின் பகுதியில், கொம்பு முனைத்த காண்டா மிருகம் போன்ற பயல்கள் காட்டுப் பன்றி ஒன்று அட்டகாசம் செய்து கொண்டு இருந்தது. இதனால் விலகாயம் செய்வதற்கே மக்கள் பயந்தனர். பூனையாத்துத் தம்பிரான் அந்தக் காட்டுப் பன்றியை வேட்டையாடும் நபருக்குத் தக்க சன்மானம் வழங்கப்படும் என்று பட்டி தொட்டிகளிலெல்லாம் தழைக்கச் செய்தார். எவ்வளவோ பேர் முயன்றும் முடிவவில்லை.

அந்தச் சமயத்தில் திருமலை நாயக்கரின் அரண்மனையில் மன்னருக்கு தம்பிக்கையான பாதுகாப்பாளராக வேலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர் போடிநாயக்கர். வாட்டசாட்டமான கருவம், திருமலைநாயக்கரின் கட்டடத்தை ஏற்றுக் கொண்டு அட்டகாசம் செய்து வரும் பன்றியை ஒழிக்கப் புறப்பட்டார். மலைப் பகுதிகளில் பன்றியைத் தேடி அவைத்து, ஒருநாள் அது

எதிர்கொண்ட போது, அகவியுள்ள சட்டியால் சம்மாரம் செய்தார்! பூனையாத்துத் தம்பிரான் மயிற்று போய், 'நீ ஒரு நாளில், எவ்வளவு தூரம் ஒடுகிறீர்? அந்தப் பகுதியை உமக்கே சன்மானமாகக் கொடுக்கிறேன்' என்றார். ஓடினார் போடிநாயக்கர், கிட்டத்தட்ட நூற்பத்தெட்டுக் கிராமங்களை ஓடி வளைத்தார். அனல்வெயில்லாம் பிறகு போடிநாயக்கனார் என்று அழைக்கப்பட்டன. இதுதான் போடிநாயக்கனாரின் வாலாறு என்று சொல்கிறார்கள்.

இவ்வாறு தலைமேல் தலைமேல், போடிநாயக்கனாரின் தெருக்களில் கூட்டம், கூட்டமாக அவைத்து கொண்டு நகரத்தையே அகத்தவாக்கிக் கொண்டு திரியும் பன்றிகளைப் பார்த்தால், போடிநாயக்கரால் கொல்லப்பட்ட பன்றி சாகும் போது, 'வருங்காலத்தில் எனது சந்ததிகளாலேயே போடிநாயக்கனார் அகத்தப்படும்' என்று ஏதாவது சாபம் கொடுத்ததோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது!

மிதுரை - கம்பம் சாலையில் தென் தயத் தூண்டிய பிறகு, வலது கைப் பக்கத்தில் சாலை ஒன்று மேற்குத் தொடக்கி மனவத் தொடரை நீரக்கிச் செல்கிறது. ஊருக்கும் நுழைந்தவுடன் நம்மை வரவேற்பவர் சிலையாக நிற்கும் கட்டபொம்மன். அவருக்குப் பின்னால் பழைய காலத்து மாளிகை ஒன்று. போடி அரண்மனை. அங்குதான் போடிநாயக்கரின் வாரீசுகள் யசித்து வந்தார்களாம். போடியில் தெருத் தெருவாக அவைத்து சென்றால், முத்துலத் தோரில், எத்தனை உட்பிரிவுகள் என்றும், தேவாங்கு செட்டியார், மற்றும் கவுடரகரின் உட்பிரிவுகள் என்ன என்பதையும் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆம்! அத்தனை சாதிச் சங்கங்கள்.

நடுக்கரை நாகரிகம் என்று சொல்பார்கள். ஆனால் போடியைப் பொறுத்தவரை கக்கடைக் கால்லாய் நாகரிகம்தான். வீட்டுக்கு வீடு உயரமான வாகல்படி, படியில் சீழ் நூற்றமடிக்கும் சாக்கடை ஒடுகிறது. அதைப் பற்றிச் சிறிதும் கவலைப்படாமல் தங்கள் லைவ்களைக் கவனிக்கும் மக்கள்.

இவ்வளவு அகத்தமான ஊரில் ஆல்பத்திரியாவது நல்ல நிலையில் இருக்க வேண்டாமா? மக்கள் எவரும் உள்நாடு ஆல்பத்திரியை நம்புவதேயில்லை. 'பிடி டாக்கிரியை' என்று நோயாளிகளைத் தூக்கிக் கொண்டு மதுரைக்குத்தான் ஒடுகிறார்கள். சாலைகளைப் பற்றிக் கேட்கவே வேண்டாம். ரோடு ரோலர் கூட போகச் சிரமப்படும்!

இத்தனை சோதனைகளையும் தாண்டி அரண்மனை அக்ரஹாரத் தெருவிற்குச் சென்றோம். அங்குதான் குடியிருக்கிறார் போடி நகர சபைத் தலைவர் முத்து மனோகரன் (தி.மு.க.). இப்போது நகர சபைத் தலைவர் என்பதை விட தொய்விதாலை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டவர் என்ற வகை விசேரமாம் அடைத்துள்ளார்.

* எஸ். இளங்கோவன்

* சாத்தி

ராஜினாமா செய்யப்படும்...

இந்தம்மா எங்களுக்குப் புதுக. 'எங்களுக்கு உதவு எப்படியும் இருக்காருங்க சேர்மன். (அதாவது தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த நகர சபைத் தலைவர் முத்து மனோகரன்)

தெய்வவிதானை சட்டமன்ற உறுப்பினரா கத் தேர்த்தெடுத்த போடி நகர மக்களைச் சந்தித்தோம்.

குருமணி: நன்னடத்தைச் சான்றிதும். முதியோர் பென்ஷன் போன்ற விஷயமாக எம்.எல்.ஏ.வைப் பார்க்க வேண்டுமென் றால் எங்கே போய் பார்க்கப் போது? ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறோம். ஏதோ பக்கத்துத் தொகுதிகளிலுள்ள தி.மு.க. எம்.எல். ஏ.க்கள் உதவுவதால் சமரளிக்கிறோம். இது மாதிரி ஓர் எம்.எல்.ஏ. எங்களுக்குத் தேவை தானா? என்று இப்போது யோசிக்கிறோம்.

எஸ். இளங்கோவன்: காணாமல் போய் விட்ட எங்க ஊர் எம்.எல்.ஏ. பதறிக் கேட்கறீங்க. செட்டக்கேடு! கட்சியிலுள்ள மேல் மட்டத் தலைவர்களுக்கே அந்தம்மா எங்கே போறாங்க... வாறாங்கன்னு தெரி யலை... எங்களுக்கு என்ன தெரியும்? என்னமோ... 'தெயிச்சாத் தொகுதியில் ஆயில் வைப்பேன்; குறைகளைக் கேட்பேன்'னு அடுக்கிவைக்க... இப்போ ஆளாத் தேட வேண்டியதாக இருக்கு.

ஜியாவுதீன்: எங்க வீட்டுப் பெண்கள் உதவு சூரியனுக்குத்தாங்க போட்டாங்க.

கப்பிரமணி: நான் இலகம் பஞ்ச வியாசிகள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவன். அந்தம்மா தெயித்தவுடன் எங்கள் சங்கத் தைச் சேர்ந்த பலருடன், மாலை வாங்கிக் கொண்டு சென்னை சென்றோம். போவஸ் தொட்டத்தில் எங்களை உள்ளேயே விட வில்லை. பொன்னு வேஸ்ட். தொகுதி மக் களுக்கு அந்தம்மாவிடம் இவ்வளவுதான் மரியாதை!

சாத்தி: அந்தம்மா தேர்தல் சமயத்துல

* கப்பிரமணி

"நான் என்னங்க செய்ய முடியும்? நகர சபை வருமானம் மூப்பது டட்டம்னா, 24 டட்டம் சம்பளத்துக்கே போலிடுது. அப்பறம் மின்சாரக் கட்டணம், அது இது என்று ஏகப்பட்ட செலவுகள். தெரு விளக்குகள் எல்லாம் எரிகின்றன. சாலை கள் சரிவில்லை. நகரம் அகத்தமாக இருக் கிறது - ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் அரசிடம் எங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால் பாதாளச் சாக்கடை போன்ற வசதிகள் திறைவேற்றுவதற்கு முன்னுரிமை தர மாட்டேனென்றார்கள். போதாததற்கு

முன்பு நகர சபைக்குக் கமிஷனரும் கிடை யாது. ககாதார அதிகாரியும் கிடையாது. ஏதோ எங்கள் அரசு வந்ததால், இப்போது தான் போராடி ஆட்களைப் போட வைத் திருக்கிறேன். சம்பளத்தில்தான் அமைச்சர் பொன் முத்துராமலிங்கம் வந்து சிவ திட்டங்களுக்குத் திறப்பு விழாவும், அடிக் கல்லை நாட்டி விட்டுச் சென்றார்." என் றார்.

அமைச்சர் வந்த போது, முனிசி பாலிடி, கட்டடத்தில் வெளிப்பற்றதை மட்டும் பளிச்சென்று கண்ணாம்படித்து

இங்கே வந்த போது நான் ஆரத்தி எடுத்தேன். ஐந்து ரூபாய் போட்டாங்க. 'எனக்கு ஒட்டுப் போடுங்க... உங்க கஷ்டத்தையெல்லாம் தீர்த்துடுறேன்' னாங்க... என் கணவர் என்னை விட்டுட்டுப் போயிட்டார். என் வயதான அம்மா இருக்காங்க. நான் வீட்டு வேலை செய்து சமாளிக்கிறேன். எங்க அம்மாவுக்கு முதியோர் பென்ஷன் வாங்கலாம்னா எந்த எம்.எல்.ஏ.-கிட்டப் போய்ச் சொல்றது?

மகாதேவன் (பிரமணர் சங்கம்): எவ்வளவோ வாக்குறுதிகள் கொடுத்தாங்க. பதினெட்டாம் கால்வாய்த் திட்டம், கண்மாய்களைத் தூர் எடுத்தல் என்று ஏகப்பட்ட வாக்குறுதிகள். ஆபீஸ் லைப்பேன் னாங்க.. ஒண்ணும் நடக்கலை. மக்களை மதிக்கறதுன்னாப் பதவியில் இருக்கட்டும். இல்லவெல்ல ராஜினாமா செய்யட்டுமே!

கே.எம்.எஸ். சுப்பிரமணியன் (முன்னாள் அ. நி. மு. ச. எம்.எல்.ஏ.): எங்க தலைவர் தேர்தலின் போது சொன்ன திட்டங்களை ஆளுங்கட்சியாக நாங்கள் வந்தால்தான் செய்வோம்னு சொன்னாங்க.

• மகாதேவன்

• குருமணி

வைத்தார்கள். பத்து வருடமாக ஓட்டை உடைசலாக இருக்கும் குப்பை லாரியைக் கண்ணில் காட்டாமல் மறைத்து வைத்து இருந்தனராம். இதைவிட வேடிக்கை, அந்தக் குப்பை லாரி இன்னும் நல்ல நிலையில் இருப்பதாக ரிகார்டுகளில் இருக்கிறதாம். போதாதற்கு ஏற்கெனவே இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் திட்டங்களுக்குத்தான் நிறப்பு விழா என்ற பெயரில் மத்திர் வந்து பம்மாத்துப் பண்ணியிருக்கிறார். உதாரணம்: ஏற்கெனவே இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் குடி தண்ணீர்ச் சுத்திகரிப்பு திட்டமே!

போதுவாகவே எதிர்க்கட்சி எம்.எல்.ஏக்களின் தொகுதிகளை ஆளும் கட்சி கண்டுக்காது. அதுவும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தொகுதினவாகக் கண்டுக்கவே மாட்டாங்க... நன்னடத்தைச் சான்றிதழ், முதியோர் பென்ஷன் விவகாரமாக எம்.எல்.ஏவைத் தான் பார்க்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை! முக்கிய பிரமுகர்களைப் பார்த்தாலே போதும்; தேவையான சான்றிதழ்கள் கிடைக்கும். மேலும் பெஸ் போடாமல் நன்னடத்தைச் சான்றிதழ்களில் என்னிடம் தலைவர் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்திருக்காங்க. யாராவது என்னிடம் வந்தால் நான் கொடுப்பேன். சென்னைக்குச் சென்றாலும் பார்க்க முடியவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. நாளை எவ்வளவோ முறை பார்த்திருக்கிறேன். மேலும் தொகுதியிலிருந்து பல பேர் சென்று பார்த்திருக்கிறார்கள். தலைவர் எங்கே இருக்காங்க என்பது போது மக்கள் கவலைப்பட வேண்டிய ஒன்றல்ல. எம்.ஜி.ஆர். பாலியை தொடரறாங்க. தேவையான போது வெளிவே வருவாங்க. எங்களைப் போன்ற முக்கியஸ்தர்களுக்கெல்லாம் (!) அவுங்க எங்க இருக்காங்கன்னு தெரியும். கூடிய விரைவில் தொகுதியில் ஆபீஸ் நிறுக்கப்படும்.

(குடி தண்ணீர் என்றவுடன், போடி தண்ணீரை இன்னும் குடிக்க மாட்டோமா என்று தொண்டை ஏங்குகிறது. போடியில் ஆறுதல் விக்ரம் விஷயம் குடிதண்ணீர் தான். கனையாவ குடிதீர், மனல உச்சியில் இருந்து தானாகவே கீழே ஓடி வந்து நகரோக்கும் பாய்கிறது. 1937-ல் 28,000 மக்களுக்குப் போடப்பட்ட திட்டம். இன்று மக்கள் தொகை 80,000 என்றாலும் பஞ்சம் இல்லை!)

(முழுக்க, முழுக்க விவசாயத்தை நம்பி)

நிருபர்: "நீங்கள் நடித்த வரலாட்டா என்ன செய்திருப்பீர்கள்?"
நடிமக: "நீர்வாரி மக்கள் படிப்பை முடிக்கட்டு நீர்வாரி ஆகியிருப்பேன்!"
— கிஷோர் அ. கதிர்வேல்.

மிருகத்தும் மக்கள். ஏலம், மாங்காய், தேயிலை, இலவம்பழம் என்று பயிரிடுகிறார்கள். ஏலக்காய்தான் போடியின் பொருளாதார நாடியை பிடித்துப் பார்க்கும் பயிர். இந்த ஆண்டு சென்னை மாம்பழ விளைச்சல் போடிய தெருக்களில் மாம்பழங்களைக் கொட்டிக் கிடக்கின்றன. ஆயினும், "இந்த வருடம் விளையவே கட்டுப்பாடு ஆகவில்லை. டன் டுவாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்க மாம்பழம் இன்று 1,500 ரூபாய்க்குத்தான் விற்கிறது. ஆயினும் பலத்த போட்டி" என்று வருத்தத்துடன் சொல்கிறார் மாம்பழ வியாபாரி கந்திராஜன்.

ஏலக்காய் பயிரிடுவது கேரள மலைச் சரிவுகளில் என்றாலும் பெரும்பாலான ஏல வியாபாரிகள் கம்பம், போடி பகுதியைச் சேர்த்தவர்கள்தாம். ஏல வியாபாரிகள் சங்கத்தின் தலைவரான ரவீந்திரனைச் சந்தித்த போது, ஏல வியாபாரிகள் மிகுந்த நெருக்கடிக்கு ஆளாகி இருப்பதாகச் சொன்னார்:

"ஏலப் பயிர் கிட்டத்தட்ட நூறு வருடங்களாக இந்தப் பகுதியில் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. இதிலாவில் மொத்த உற்பத்தி சுமார் 4000 டன். அதில் 95 சதவீதம், கேரளா, கர்நாடகா, தமிழ்நாட்டில்தான் விளைகிறது. எங்கள் சங்கத்தில் ஆயிரம் உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலோர் திறு வியாபாரிகள். தவிரப், டிசம்பரில் செடி விவிருந்து ஏலக்காயை எடுப்போம். வாரத்திற்கு இரண்டு ஏலம் விடப்படும். இந்தியாவில் பல பகுதிகளிலிருந்து வியாபாரிகள் வந்து ஏலத்தை ஏலத்தில் எடுப்பார்கள். முன்பெல்லாம் 50 சதவீதம் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று கொண்டு இருந்தது. ஆனால், இப்போது 'கவுதிமாலா' என்ற நின்னாடுவிறு மத்திய அமெரிக்க நாடு ஒன்று பெருமளவு ஏலக்காய் உற்பத்தி செய்து, நமது ஏற்றுமதி மார்க்கெட்டைப் பிடித்து விட்டது. இப்போது ஏற்றுமதி நமது உற்பத்தியில் ஐந்து முதல் பத்து சதவீதம் தான். மீதிச் சரக்குக்கு உள் நாட்டிலேயே

மார்க்கெட் தேட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

"விற்பனை விஷயத்தில் இந்த அடி என்றால் உற்பத்தியிலும் செலவுகள் படு பயங்கரமாக உயர்ந்து விட்டது. கரும், பூச்சி மருந்துகளில் விளை ஏறி விட்டது. அது மட்டுமல்ல; ஏல வியாபாரிக்குப் பன்னிரண்டு விற்பனை வரிகள். இந்த வரிகளை பெல்லாம் ஒன்றுபடுத்திக் காய்ப்பலுண்டு வரியாகப் போடுங்கள் என்று அரசிடம் போராடிக்கொண்டிருக்கிறோம். மொத்தத்தில் ஏதோ நான்கு நிவங்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பதால், பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறோமே தவிர படு நஷ்டத்தில் தான் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோம்."

"முற்றிலும் வியாபாரப் பகுதியான இந்தப் பகுதியில் விளையும் பொருட்களை அடிப்படையாக வைத்து தொழிற் சாலைகள் கொண்டு வர முடியுமா?"

"மாம்பழக் கூழாக்குத் தற்சமயம் கிராக்கி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. மாம்பழ உற்பத்தி இந்தப் பகுதியில் பிரமாதமாக இருப்பதால் மாம்பழக் கூழ் தொழிற்சாலை கொண்டு வரலாம். இங்கு உற்பத்தியாகும் இலவம்பழங்கள் பெரும் பகுதியைக் காதி வாரியமே வாங்கிக் கொள்கிறது. இது தவிர, உள்நாடு வேயே இந்தப் பகுதியைப் பயன்படுத்தி மெத்தை, தலைப்பணை தயாரிக்கும் பல சிறிய தொழிற் கூடங்கள் இருக்கின்றன!" என்றார் அவர்.

வியாபாரத்துக்குத் தற்சமயம் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் இல்லாவிட்டாலும்கூட, தண்ணீரைச் சேமித்து வைக்கும் கண்மாய்கள் சரிவாகப் பராமரிக்கப்படாததால், கூடிய விரைவில் அதற்கும் பிரச்சனை வரலாம்." என்று சொல்கிறார் வியாபாரியும், பத்திரிகை எழுத்தாளருமான ராமசாமிநாயுடு. கொட்டக் குடி ஆற்றில் ஓர் அணை கட்ட வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார்.

போடியில், மாலை வேளையில் மனத்துக்கு அமைதி வேண்டுமானால், கப்பிரமணியசாமி கோயிலுக்கும், சீனிவாச பெருமான் கோயிலுக்கும் செல்லலாம். அங்கிலும் சீனிவாச பெருமான் கோயிலில், ஆண்டாளின் பிறப்பு முத்தர்கொண்டு திருமணம் வரைவிலும் வடித்து வைத்திருக்கும் சிற்பங்களைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கலாம். நன்றாகப் பராமரிக்கிறார்கள்.

ஓர் ஆச்சரியமான விஷயம். போடி மக்கள் அவ்வளவாகச் சினிமாப் பார்க்கும் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை என்பது. அதனால் தவிரலுள்ள ஆறு தியேட்டர்களில் மூன்று விற்பனைக்குத் தயாராக இருக்கின்றன!

— ப்ரியன்.

மேலட்டையில் ஜெ. வண்ணப்படம்:

ரவி சங்கரன்.

போடி பிரதான கடைத்தெரு வண்ணப் படமும், கட்டுரைப் படங்களும்: ஸ்ரீமணி.

Another command performance...

Many new records set.

HIGHLIGHTS OF OUR WORKING AS AT 31-3-1989.

CAPITAL:

Paid up
Reserves
Internal Generation
Reserves + Depreciation

Rs. 3.09 Crores
Rs. 7.49 Crores
Rs. 13.93 Crores

Rs. 13.38 *

Earning Per Share of Rs 10

SECURED LOANS - LIMITS:

Banks
IOB*
UTI

Rs 4 Crores
Rs 5 Crores
Rs 3 Crores

DEPOSITS:

No. of Depositors
Amount outstanding
Nett Accretion during the year

1,40,863 *
Rs. 68.06 Crores
Rs. 24.87 Crores *

ADVANCES:

No. of Borrowers
Amount advanced
Value of assets financed
No. of vehicles financed
Employment generated
No. of consumer durable advances
No. of Beneficiaries

68,478 *
Rs. 83.25 Crores
Rs. 110 Crores
9,099
1,00,000
63,379
63,379 families or
over 3 lakh persons.

OWNED ASSETS:

Value of land, buildings, vaults, etc

Rs. 5.83 Crores *

OFFICES AND VAULTS:

No. of offices spread over 6 States
No. of Safe Vaults

37
20

SOCIO-ECONOMIC BENEFITS PROVIDED TO

5 lakh persons.

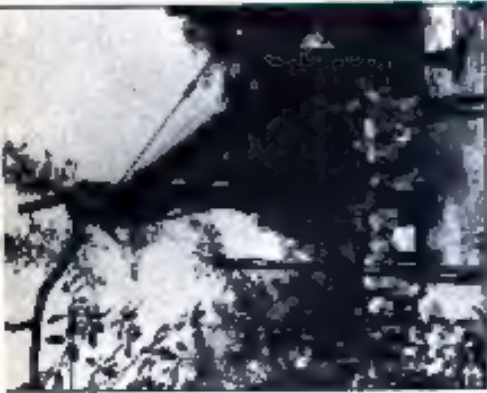
All within a period of four years! Truly, without precedent - without parallel!

* Highest in the industry,
consisting of about 450 units.

SAKTHI FINANCE LTD

Executive Chairman : S. N. PAJ,
Regd. Office : 475, Dr. Nanjappa Road, COIMBATORE - 641 018.

அடையாங்கு அலமரம் மீண்டும் கூளிருக்குமா?

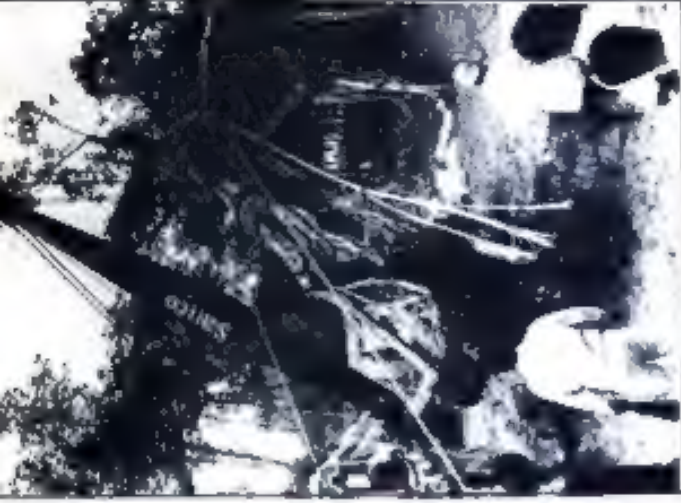
காளாங்கம், துண்டிடுவதில் புகாமல்
மழுத்து நடவடிக்கை. வேர் மற்றும் கணுப்
பகுதிகளில் எப்போதும் எர்ப்புகள் இடம்

■ லகத்தில் உள்ள தாவரவியல்
நிபுணரிகளை எல்லாம் ஆதரிவதில்
அரசாங்க ஆலமரம் அது மனைப்பாங்கான
இடங்களில் அதுவும் கடற்கரைவோரம்
ஆலமரங்கள் வளர்ந்த வரலாற்றினை
பாது, அதுவும் நாற்பதாண்டுகள் ஆகிப்
பரப்பில் பட்டிநிழல்களும் மரம்! அது
இப்போது நுதலானதில் கிடைக்க
செய்தி அறிந்ததும் இந்திய ராணுவத்தின்
கும், சென்னை துறைமுகத் துறைமுகம்
மற்றும் தாவரவியல் துறை வல்லுநர்களும்
வந்தி கூடி விட்டார்கள்.
மரம் விழுந்த சில மணி நேரங்களில்
காயம்பட்ட இடங்களைக் கத்தம் செய்து

கும் வகையில் வைக்கோல் கட்டப்பட்டுத்
தண்ணீர் தெளிக்கப்பட்டது.
ஜூலை 23-ஆம் நாள் காலை -
காலை பட்ட இடங்களில் கத்தம்.

ஒரு வாரமாக விழுந்து கிடக்கும் தாய்
மரத்தின் இலைகள் கொஞ்சமும் வாடாமல்
பசுமையாக காட்டி அளித்தன. மரத்தினதைத்
தூக்கி திறத்துவதற்கு இரண்டு கிரேன்சு
கொண்டு வரப்பட்டன. 35 அடி உயரத்தால்
மரத்தை நான்கு கம்புகள் கயிறுகள் பிளந்து
தரை
தெக்கம், பழம், பூக்கள் எவத்து
மத்திரம் ஒது போராதனை முடிந்ததும்
இரேன் இயக்கிற்று. தவிர நான்கு திசை
களிலும் வடம் பிடித்து இழுத்தார்கள்.
சிதிர போராட்டத்திற்குப் பின் மரம்.

■ கல்யாண ஆரத்தி காலம்...

இவட்டப்பட்ட சூழ்ச்சிகள் செலுத்திய தின்று, செம்மன் டிற்றும் எனப்பேசுக. கரும் செலுத்தி வட்டப்பட்ட. புதிய சேவர்கள் கருவாகி மரம் கலையா திறம் வரை நான்கு திசைகளிலும் கம்பிக் கலிறு கள் கூடார்க் கலிறு பேராக் பரவி மரத்தினைத் தாங்கிக் கொள்ளும்!

பரிசுவலையானாக வந்திருக்கிற தாவரவியல் பிராழிசுவர்களும் பேசுவோர்தும். "இரிவமரம் என்றால் உறுதியாகக் கூறலாம். ஆனால் இது மிகவும் வலதான மரம். எனவே மரம் மீண்டும் அதி திறமக்தவரும் என்று இம்மரமாதக் கூறி முடிவாகுது. இது இந்த மரத்தினைப் பற்றி அவ்வளவுதான், என்று கூறினார்கள். "இந்த மரம் உலர் மீனழக்கும் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? குராமவாச சபைமேன், இதோ! மேற்பார்வையாளரைக் கேட்கலாம். பி.டி.டி. வெங்கடேஷ் அழுத்தும் தித்தியாகச் சொன்னார்:

"இந்தச் சபை உலர் மீனழக்கும்' என்று டிராமா தாவரவியல் திபுணர், டாக்டர். எம். என். காரிதர்தன் அவர்களுட்பிற நேரட்டக் கலை அறிவிற்குரிய வாழ்ந்த மரத்தினை ஆராய்ந்து பரிசுத்து விட்டு துப்பிக்ளை தெரிவித்துள்ளார்கள். மரம் மீண்டும் வெர் விடுவதற்குத் தேவையான அரவி மரங்கள், நேரடியாகத் தெரிந்தது கொடுக்கப்படும். புதிதில் எனக்கள் உதவரவத்தறும் மரம் செழித்து வளர்வதற்குத் தேவையான சத்துக்களை கட்டுத் செலுத்து இனமாகக் கால கட்டத்தில் தேவையான உரங்களை இடுவோம். திகிலு நடப்பிட்டால் மரத்துடன் மற்ற விழுதுகளிடத்து வந்து கலையு களை இனம்துள்ளோம். பூங்குகளில் இவற்றை உரங்களை நிரப்பி மரத்தின்

விழுதுகளை அதற்குள் நுழைத்து தவிர வளர்வதற்கு உணவு செலுத்தப்படும் எனது. எனவே அதிசய மரம், மீண்டும் வளர்ந்து இன்னும் மேலும் அதிகவலத்தைப் படைக்க உள்ளது!"

— பாரதிபாரவன்
புகைப்படங்கள்: சேவரகர்.

... என்னும் வேண்டும்...
திரும்புகோ...

“உய்யுறப்
பேரக்க ருய்யல்
ஐயுறையுண்டாம்;
பயணம் செய்துரகல்
பேரகும்!”

நன்றி சொல்ல வேண்டும் தம்பனுக்கு

●● நெருங்குந்தூரில் தம்பன் ஒருவன் விட்டியல் உ.வி. வாங்கினாராம். மனையில் அவனது இல்லத்திற்குச் சென்றோம். அப்போதுதான் உ.வி.வை இரக்கிவிருந்தார்.

வசதியான கோணத்தில் பேசினவனவது, உ.வி. அவக்கும் பெட்டியை வைத்து, அதனுள் உ.வி. வைக்கப்பட்டது. உ.வி. கவிஞர் இயக்கப்பட்டது. எதுவும் தெரியவில்லை திரையில். பிறகு தெரிந்தது ஏன் உ.வி. உ.வி. பத்து நிமிடங்கள் சென்றபின் வரண்ட வந்தது. தம்பனின் மகிழ்வுடன் மீண்டும் உ.வி.வை இயக்க மீண்டும் ஏமாற்றம். பார்த்தால் உ.வி. ஒன், பங்குடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கலை. பின் இணைக்கப்படும்படி திரையில் புகைகள், மூலையாகத் தெரிந்ததே அந்தி ஒளி. ஒளி எதுவாகியவை. பூட்டி, கட்டியவைகள், ஸ்கூன், கவர், கிளியர், பந்தர்-டார்க், சேனல், பங்கு... என்று தம்பனின் அனைவரும் ஆறுக்கு ஒன்றை அட்டைச் செய்து, மற்றவை, தடக்கைகளை காரியம். ஒரு தம்பன் கூறினான். “மேலே போய் ஆண்டெனாவை அட்டைச் பண்ணிட்டு வாங்கப்பா!”

“ஆண்டெனாவா அதான் இன்னும் வைக்கையே” என்றுதான் பார்த்தவரும் என் தம்பன். ஆண்டெனா பொருத்து பலர் என் போட்டு விட்டு எங்கோ போய் விட்டாராம். உ.வி. பார்த்தாவிட்டாலும் கடைசியில் நாங்கனெய்களும் தம்பனை வாழ்த்தி நன்றி சொல்லி விட்டு (உ.வி. கொடுத்தானே!) தல்லவிதமாக விடு வந்து சென்றோம்.

— அ. முறையுற நிஜா:முத்திரை. தீதே.

ரவில் முன் விழத் தேவைவில்லை!

●● “ஒருவர் வாழும் ஆயுள்” திரைப்படத் திரைத்து காணிக்கப்பட்ட திரைமார்

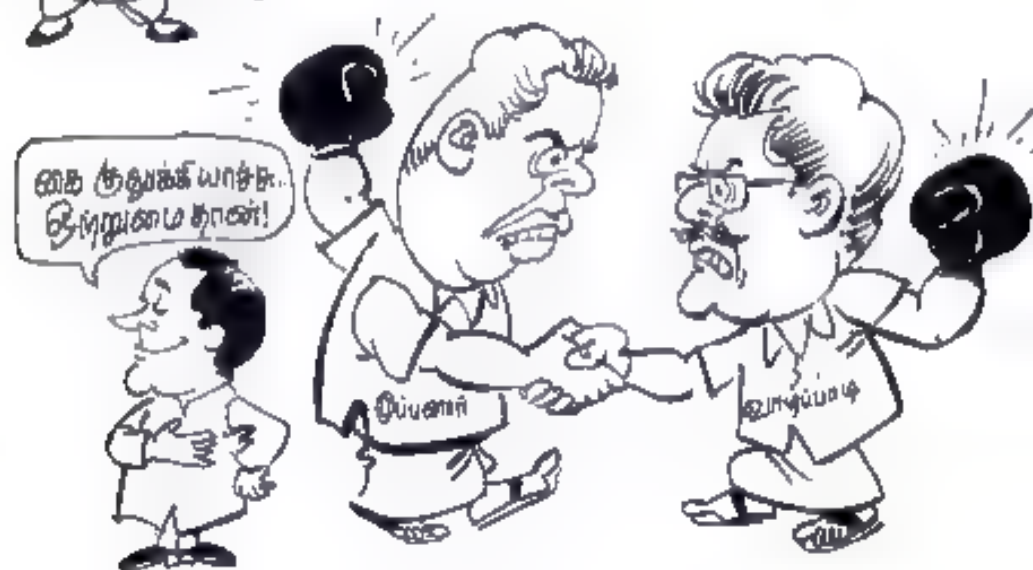
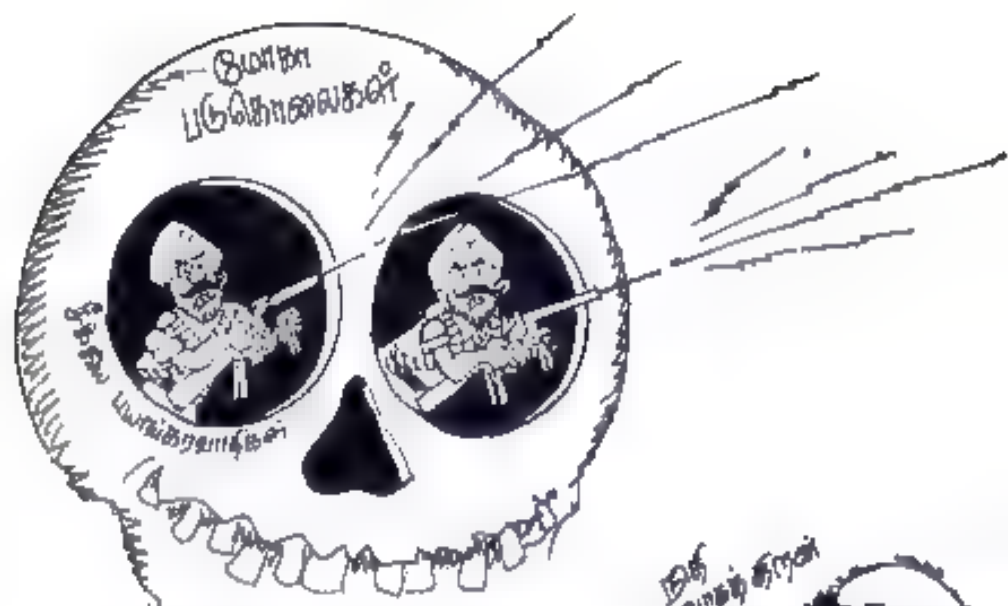
நிழல்வினவ அனைவரும் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தோம். காதுக்குத் தடைவாக இருக்கும் அப்பாவை மீற முடியாமலும் காதுகளின் வோசனைப்படி விட்டை விட்டு வெளிப்பதி அவனைத் திருமணம் செய்து கொள்ள மனமில்லாமலும் நனிக்வும் கதா தாயி ரவியுக்கு முன் விழுந்து தற்கொலை செய்து கொள்வதற்காக ரவில் பானையில் துத்து கொண்டுக்கொண்டார். எதிர்ப்புறத்தி விருந்து ரவில் அவனை நோக்கி வந்து கொண்டுக்கொண்டார்.

இந்தக் காட்சியில் பொது பக்கத்தி விருந்த என் அண்ணன் சொன்னார். “உய்யுறப் போக்கெடுத்துக்கு ஏன் ஒடா ரவில் முன்னாவ விழுவும்? அதிலே ஏறி உக்கரத் திருத்தாவே போதுமே. உயிர் கையுப்பாப் போய்விடும்!” ரவில் விபத்துக்கள் அதிகம் நடக்கும் இத் தானில் அவரது கமென்ட் விட்டியல் சிசிப்பனவை எழுப்பியது.

— ஆர். உமா மிதா:கவரன், சென்னை.

இப்படியுமா உபயோகப்படும?

●● ஒருமுறை நான் சென்னை செல்ல வேண்டி (விடியோ கோட்) ஆம்னி பஸ் ஒன்றில் சீரானம் செய்தேன். டிக்கெட் தரவு ரூபாய் அதிகம். (ஏன் சரி தயக்க தீவிர ரூபாய் அதிகம்னு பார்த்துக் கருணா சினிமா போடுவாங்க சாரி) டிக்கெட் விற்ற கடைகாரர் இரவு 9.30 மணிக்குப் பக்ளில் ஏறி முன் பகுதியில் அமர்ந்தேன். (படம் தெளிவாகப் பார்க்க வேண்டுமே!) அப்போது படம் போடப்படவில்லை. சரி! 9.30 பஸ் புறப்பட்டதும் போடுவாக்கள் போனும் என என்னைனேன். பத்து மணிக் குப் பஸ் புறப்பட்டது. படம் போடவில்லை.

கல்கி

1989 ஜூலை 9
மலர் 47 இதழ் 49
உள்ள ஆணி 25

அரசியல்வாதி நிலைமையிலிருந்து அரசியல் ஞானி நிலைக்கு...

'எம்.ஜி.ஆர். ஆரம்பித்த பணியைத் தொடர வேண்டும்?' முன்பு அ. நி. மு. க. அரசு தாம் ஆரம்பித்த வீரணம் திட்டத்தை அம்போ என்று விட்டு விடவில்லையா? என்று முதல்வர் நினைக்கவில்லை. மாறாக, ஆத்திர முதல்வரைச் சந்தித்து, இருபதே நிமிஷங்களில் ஒரு தடம்: முடிவுக்கு வந்தார். யாருக்குமே புரியாத காரணங்களாகக் கரம் எம்.ஜி.ஆர். முன்பு நிறுத்தி வைத்திருந்த தவணைத் தொகைகளைத் தருவதாக ஒப்புக் கொண்டார். அடுத்தாற்போல், தரப்பட வேண்டிய தொகைகளிலும் நடக்க வேண்டிய காரியங்களிலும் ஒரு திட்டம் வகுத்துத் திரும்பிவிடுகிறார். இதன் மூலம், குடிநீர் கஷ்டத்தை வகுஷா வகுஷம் அனுபவித்து வரும் சென்னைவாசி ஒவ்வொரு வகுஷடய துன்பிக்கும் பாத்திரமாயிவிடுகிறார். இவ்வே, இப்போது நிலத்தடி நீருக்குக் கூடப் பஞ்சம் வந்து விட்டது மட்டுமல்ல; மிக அதிகமாக நிலத்தடி நீர் எடுக்கப்படுவதால் கடல் நீர் உட்புகுந்து எல்லாமே உப்புமலமாகி விடும் அபாயமும் அதிகரித்திருக்கிறது. இந்தச் சமயத்தில் ஊரட்டுக் கௌரவம் பராமரி முதல்வர் செயல்பட்டிருக்கும் வீதம் பாராட்டுக்குரியது.

கார்ட்டுமும் ஊராட்சியும் ஆட்சேபணை தெரிவித்திருக்கிறதே, திட்டம் நிறைவேறுமா? என்று கேட்பவர்கள், நினைக்கையைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அம்மாதிரியானதற்கும் ஆத்திராவுக்கும் இடையேயான ஒப்பந்தம் 2000-ல் முடிவடையும் போது, அதிகப்படி விதணை தீரீ தங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பங்கு கிடைக்காமல் போய் விடுமோ என்பதற்காகத்தான் அந்த மாதிரியை இப்போதே ஓர் ஆட்சேபணையை எழுப்பி வைக்கின்றனவேயொழிய, இப்போது ஆத்திராவுக்குக் கிடைத்து வருகிற தீரீல் சிந்தனைய அம்மாதிரியும் தமிழகத் தனக்குக்குக் கொடுப்பதில் அவர்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை; இருக்கவும் முடியாது. தானை ஒரு பிரச்சனையை அவர்கள் காரணமின்றி எழுப்பக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் அம்மாதிரி முதல்வர்களையும் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு ஆரம்ப விழாயின் பங்கேற்றார் இத்திரா காத்தி. எவ்வே, மத்திய அரசு சட்டாய்ப்பின்மையாக இருந்து வந்தால் பிரச்சனை இராது. அதுவே பொல்லாப் பின்னையாக மாறும் போதுதான் தாம் தாக்கில் தவிக்க வேண்டும். அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி களை இவ்வெல்லவாம் காட்டி விட்டு, காலில் ஒருமைப்பாடு பங்குவி பரவுவதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது?

ஞானமேடு அரசு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியின் வெங்கி விழாயில் பேசும் போது, 'இவையங்கள் வண்பது ஓற்காலிகமாகத்தான் இருக்க முடியும்; அது என்னென்றும் தீயந்தால் சமுதாயத்துக்குத் தீயந்தான் ஏற்படும்; மெய்யான முன்னேற்றம் என்பது மக்கள், தாங்களே தங்களுக்குத் தேவையானவற்றை வாய்க்கிக் கொள்ளக்கூடிய முறையில் அவர்கள் வரத்தக்கத் தர்த்தம் உயர்த்துவதுதான்' என்று அர்த்தமுள்ள சொற் களைக் கூறிவிடுகிறார் முதல்வர். சொல்லால் சொல்லாக்கும் தொக்கில் தமிழகத்தைத் தொழில்மயமாக்கி வேலை வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்க வழிவகுப்பார் என்று தம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ராமச்சந்திரா மருத்துவக் கல்லூரியை அரசுடைசமையாக்கி அதனை எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக் கழகமாக அறிவித்ததில் முதல்வரின் பெருந்தன்மையை மீண்டும் காண்கிறோம். தவறாகப் பல தடத்துதான் உணை. அவற்றைத் தடுத்துப் போது பழி வாய்க்குவது போன்ற உணர்வுகளுக்கு இடம் தராமல் தன்னைச் செல்கிறார்.

அவதூறுகளை எழுதிய பத்திரிகைகள் மீது வழக்குத் தொடுத்திருக்கிறோம் என்பதால் தங்கள் எங்களை விமர்சனத்துக்கு அப்பாற்பட்ட வர்களைக் கருதுகிறோம் என்று நினைத்து விட வேண்டாம்; விமர்சனங்களை வரவேற்கவே செல்கிறோம்' என்று பத்திரிகையாளர் கூட்டத்தில் முதல்வர் பேசியிருப்பது அவர் மனம் பக்குவப்பட்டிருப்பதை உணர்த்துகிறது.

அரசியல்வாதி நிலைமையிலிருந்து அரசியல் ஞானி நிலைக்கு உயரத் தாம் முயற்சி செய்து கொண்டிருப்பதை முதல்வர் சொல்வானால் செவ்வானம் திருபித்து வருகிறார். சரித்து விடாமல் முன்னேறு வாந்தும் போதே, 'இந்த உணைப் பானையில் வழக்குப் பானைகள் மிகுதி' என்றும் எச்சரித்து வைக்கிறோம்!

அற்புத நறுமணம் : ப்ரெஸ்கா.

75p OFF!

Fresca

THE GOOD-VALUE TOILET SOAP

**இப்போது ! ப்ரெஸ்கா
மிகக் குறைந்த விலையிலே.**

ரூ. 3.24

உள்ளூர் வரிகள் தனி.
எனட 75 பிரம்ம

இளஞ்சிவப்பு மற்றும் நீல நிறங்களில் கிடைக்கும்.
கிடாக் உள்ளடங்கி இயல்பாய்வு உண்டு.

செந்திரன்

கிராம ராஜ்யம்

அந்தக் கிராமத்திற்கு ரோடு வசதி வில்லை; பஸ்ஸிக் கூட மில்லை; ஆஸ்பத்திரி விரும்பும். சர்க்கார் வசதுவதில்லை.... இவற்றையெல்லாம் கண்டு கொள்ளாத அரசாங்கம், அந்த கிராமத்திற்கு வசதுவதில்லை பறக்க விட்டுப் பரிசோதனை செய்யும் போது மட்டும் பரிசோதனை முடிவும் வசது அந்த மக்கள் கணரக் காலி செய்து விட்டுப் பாதுகாப்பான இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்று அறிவிக்கிறது!

அப்படித் தவிர செய்யும் போது அந்த மக்களுக்கு நஷ்ட ஈடாகக் கொடுக்கப்படும் பணத்தில் பாதிக்குப் பாதிவை ஆதரவுக் கமிட்டிகள் அரசியல்வாதிகள் 'கமிஷன்' டிக்குறாகப் பணக்காரர்களின் அதிகாரிகள் அந்த கணக்குக்குப் பணம் மறுக்கும் போது, அதிகாரத்தாகக் காட்டி மிரட்டியும் சதுகைகள் காட்டிச் சந்தேகப்படுத்துகிறார்கள். எனவே இப்படி அரசியல்வாதிகளும், அதிகாரிகளும் எப்படியெல்லாம் கைகொடுத்துக் கொண்டு அரசாட்சி இந்திய கிராமங்களைச் சுரண்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதிலிருந்து, கிராமங்களில் இயல்பாகவே உள்ள ஐக்கியப்பேரணை, பொதுமாதாரப் பேரணை மற்றும் கூட்டுத் தனியான ரூபாய்க்களைகள்.... என்று கிராமங்களில் சகல சிக்கலான பரிமாணங்களையும் சேர்த்து

போன வேற்றிற்குக்கிறார் கோமல்.

பெரும் பாலும் நடிக்கக் கூடியவருமே அத்தந்தப் பாத்திரங்களிலே ஒன்றிய நிலை வில் இயல்பாக நடித்திருப்பது பாராட்டத் தக்கது.

"மோடி கட்டிக்கிட்டு இருக்கிறவன் கிட்டப் போய்ச் சிக்கனமாக கோவணம் கட்டிக்கொண்டு செல்லுவான்; ஆனால், ஏதேனாவது கோவணங்கள் கட்டிட்டு இருக்கிறவன் கிட்டப் போய் எப்படிச் சிக்கனமா இருக்கச் சொல்கிறான்? அது மாதிரிதான் இந்த ஐக்கிகள் மீட்டுப் போய் பேரணியைப் பணம் போடச் சொல்கிறது...."

"பாலுத் தேவனே, நீங்க மட்டும் கணரக் காலி பண்ணிட்டுப் போகவல்லான், உங்க தோட்டை நாங்கவே சாராய கணரையைப் பொருத்த வெச்சி, நீங்க கள்ளச் சாராயம் காவல்தாக்கெடுப்புக் பண்ணி எங்களை ஏதேனாவது கணரக்கும் உங்களை உள்ள வெச்சி இருக்க வேண்டியிருக்கும்...."

இப்படிப் பட்ட கிராமங்களில் கணரக் கொண்டு போலித்தனங்களை அங்கங்கே குத்திக் கிறக்கும் கோமல், இறுதிக் காட்டிலும் நாடகக் களையாடு கிறதும் ஒட்டாமல், நாடகத்தில் வயப்பட்டு எங்களை நடை நடவகல் வளிய வந்து நியாயப்படுத்து மாயுசெய்திருக்கிறார். அக்கிரமங்களை எதிர்ப்பவர்கள் தேவதுரோகிகள் என்ற ராஜ்யக் கத்தியில் தவறான தீர்ப்புக்குத் தனவனங்கியெதால் இணைக்கப்பட்ட காட்டியாக இது ரொது என்றும் நாடக ஆசிரியர்கள் நாடகங்களைப்போதிப்பாக்கும்பணம் தான் என்றும், ஐக்கிய நாடு சமாதானப் பத்திரிக் கொள்ள வேண்டியதுதான்!

இருந்தாலும், கூடவே, "எங்களை ஒரு சாதனத்தான என்றாலும் அதன் மூலம் நமது பிரச்சனைகள் தீர்த்து விட வில்லை; நமது போராட்டம் இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது...." என்று நாடக நடவகல் சொல்ல, மட்டுமே கிராம மக்கள் அனைவரும் தேவர், ரெட்டியார், ஹரிஜன் என்ற தங்கள் ஐக்கிய வேற்றுமை களைத் தாக்கியெறிந்து விட்டு, ஒருவரோடொருவர் கைகொடுத்துக் கொண்டு அடுத்த போராட்டத்திற்குத் தயாராகிறார்கள். நாடகத்தில் இந்த முடிவு நாட்டில் நடக்குமானால் அந்தப்போராட்டம், போராட்டங்களுக்குமேலும், முடிவு ஏற்படுத்துப் ஒரு போராட்டமாகத் திகழும்! ஆனால் அந்த கிராம ராஜ்யம் இன்னும் வெகு தூரத்தில் அல்லவா இருக்கிறது!

— பிரின்ஸ்

சென்னை சொன்னபடி....

● "வண்டி டுட்டக் கற்றுக் கொள்ளுவதற்கு முன்னாலேயே நம் நாட்டில் டிரைவரின் ஸைக்கிள் வழங்கி விடுகிறார்கள். இது வெறும் டிரைவரின் ஸைக்கிள் மட்டுமல்ல, சாலைகளில் போகும் அப்பாவி மக்களைச் சாடிக்கக் கொடுக்கப்படும் ஸைக்கிள். இதற்குக் காரணம், ஸைக்கிள் வழங்குவதில் உள்ள ஊழலும் முறைகேடுகளும் தான்."

— ஆனந்தர் அலெக்சாண்டர்.

● "இங்கே பேசிய எல்லாருமே - துணை வேந்தர் டாக்டர் லலிதா காமேசுவரன் உட்பட - 'மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம்' என்று மட்டுமே குறிப்பிட்டார்கள். 'டாக்டர். எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம்' என்று சொன்னால், எங்கே எனக்குப் பிடிக்காமல் போய்க் கோயித்துக் கொண்டு விடுவேனோ என்று நீங்கள் தயராக நினைக்க வேண்டாம்."

— முதல்வர் கருணாநிதி.

● "இங்கைப் பிரச்சனையில் நான் சொன்ன கருத்து, தேச விரோதமானது என்று தமிழ்நாடு இ. காங்கிரஸ் தலைவர்

ராமநாத் சிவசுந்தரம் மட்டும் ஒளிபரப்பினார்கள். ஆனால் அப்படிக் குற்றம் சாட்டுவதற்கு முன்னால், உண்மையில் நான் என்ன சொன்னேன் என்று என்னிடம் கேட்டிருக்க வேண்டாமா?"

— முதல்வர் கருணாநிதி.

● "தொலைக்காட்சி - வானொலி நிலையங்களுக்கு எதிரான எதிர்ப்புக்கிடிகள் ஆர்ப்பாட்டம் அர்த்தமற்றது. அதாவது மானது. அரசியல் நோக்கம் கொண்டது. தமிழ்நாடு முதல்வர் கருணாநிதியாகட்டும்; தேசிய முதலமைச்சர் நாயனாராகட்டும், கந்தாடக முன்னாள் முதல்வர் நெங்குடி ஆகட்டும் - பிரசார சாதனங்களைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தயங்கியதே இவ்வை. தன்னுடைய இமேஜைப் பரப்பவும், மத்திய அரசைத் தாக்கவும் 33 கோடி ரூபாய்க்குத் துண்டுப் பிரசாரங்கள் அச்சடித்திருக்கிறார் நெங்குடி. நாயனார் விரிவாகித் துண்டுப் பிரசாரங்கள் மார்க்ஸிய பிரசாரங்கள். தமிழ்நாடு அரசின் 'தமிழரசு' வெளியீடு கருணாநிதி முரசு' கத்தான் இருக்கிறது. மத்திய அரசின் பணிகளைப் பற்றி அதில் எதுவுமே இல்லை. 'தமிழ்நாடு அரசின் செய்திப் பிரிவு, கருணாநிதியை முக்கியமாக வைத்துத்தான் படம் தயாரித்திருக்கிறது... 'தினமலர்', அரசுக்குப் பிடிக்காத பத்திரிகை என்பதால் அதற்கு விளம்பரங்களை திறுத்தி விட்டது. முரசொலி'க்கும் 'தினகரனு'க்கும் எவ்வளவு விளம்பரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கணக்குச் சொல்லப்படுமே!"

— மத்திய செய்தி, ஒளிபரப்பு அமைச்சர் கிருஷ்ணகுமார்.

● "மத்திய அமைச்சர் கிருஷ்ணகுமார் பேசுவது உண்மைக்குப் புறம்பானது. அவர் பேசிய அன்றே, 'தினமலர்'ில் அரசு விளம்பரம் ஒன்று வெளியாகி இருக்கிறது! 'முரசொலி', 'தினகரனு'க்கு விளம்பரங்கள் கொடுத்தது பற்றிச் சொல்லும் போது, மற்ற பத்திரிகைகளுக்கும் அரசு கொடுத்திருக்கும் விளம்பரங்களை மொத்தமாகப் பரக்க வேண்டும். 'தமிழரசு' இதழில் அரசின் சாதனைகளைத்தான் எழுதி இருக்கிறோமே தவிர, கட்சி பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் வானொலியும், தொலைக்காட்சியும் பிரதமர் விஜயத்தில் அப்படியா நடந்து கொள்ளுகின்றன?"

— அமைச்சர் பொன். முத்துராமலிங்கம்

தொகுப்பு: சித்தார்த்

விட்டுக்கொடு: "ஏன்வா, ராப்பிச்சை! உனக்கு இவ்வளவு அரிசி தந்தாக்ஷா...!"

ராப்பிச்சை: "அதெவ்வளவு மாசு வருமானம் 300-க்குக் கேடு இருக்கிறவங்களுக்குத்தானாம்... நான்!"

- எஸ். வெற்றிவர்.

பாலகுமாரன்

எழுதும்

இரண்டாவது சூரியன்

கல்கி
ஆகஸ்ட்
6^{ம்}

ஆண்டு
மலரில்
ஆரம்பம்

எதிர்

சென்னை

தான் என் வந்தாள் பார்க்கிறாள்." என்று
என் மனமில் கவலைப்பட்டேன் செல்லலையும்
நாறும் முதலில் அதிர்ந்துதான் போனேன்.
மனத்தில் சட்டென்று எதிர்த்துவிட்டுப்
பையன் மேல் கோபம் கொப்புளித்தாலும்,
இதை நிதானமாகக் கைவிரிவு வேண்டும்
என்று என் அறிவு உணர்ந்தியது.

"என்னங்க, எதிர்த்துவிட்டு மாடியில்
இருக்கிற பையன் நம்ம பொண்ணையே

"கவனப்படுத்த பாணு. இந்த நான் பார்த்துக்கறேன். இன்னும் பத்து நாளைக்குள் இந்தப் பிரச்சனையைக் கழுக்கமா முடிச்சுட்டறேன்" என்று என் மனைவிக்கு ஆறுதல் சொன்னேன்.

முதலில் அந்தப் கவனனைப் பற்றி விசாரித்தேன்.

பி.சா.ம் படித்துக் கொண்டிருக்கிறான். இரண்டு அக்கா. ஒரு தங்கை. அப்பா போஸ்ட் ஆபீஸ் கிளர்க். இவன் படித்து முடித்து நல்ல வேலையில் சேர்ந்ததால்தான் பொருளாதாரத்தில் அந்தக் குடும்பம் நிமிர் முடியும் என்று அறிந்து கொண்டேன்.

இந்தப் பத்திரோசுபது. இருபது வயது

தெரிந்து கொண்டேன்.

கொஞ்சம் சகஜ நிலைக்கு வந்தான்.

அதில்த் அடுத்த நாள், அவன் காவேஜ் வெக்சர்ஸ் ஓடுவதைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் சாக்சிஸ் அவன் வீட்டுக்குள் நுழைந்தேன்.

அவன் அப்பாவின் இளவரை 'லாஸர்' மட்டும் சொல்லிக்கொண்டிருந்த நான் அன்று அண்மையிலே நேரம் பேசியேன்.

யின்னும் இரண்டுநாள் கழித்து 'அந்த வெக்சரைப் பற்றி விசாரித்தாயா' என்று கேட்கப்பட்டது அந்தப் கவனனை என் வீட்டிற்குக் கூப்பிட்டு வரப்பிரேமம்.

யாப்பா சேக், படிப்பெல்லாம் எப்படிப் போகிறதென்று? என்று சாப்பிட்டு இப்ப?" என்று உபசரித்தேன்.

"பாணு, தம்பிக்கு, புலனாஸ்டீம் காப்பி கொடுத்தாயிடு" என்று உப்புறம் கரல் கொடுத்தேன்.

"தம்பி, இவதான் என் பொண்ணு புலனா. திபார்த்திருக்கமா" பெண்ணுரினைக் கறேன். என்னா, நீதான் தனிச்சுதையை திடீராக, தீ என்னு, உன் வேலை என்னென்று இருக்கறவனாச்சே. இவ பள்ளிக்கு படிக்கிறா..." என்று அறிமுகப் படுத்திய படியே அவன் மனச்சாட்சியைக் குத்தினேன்.

சுக்கத்துடன் தெளிந்தான்.

"புலனா, தம்பி எதிர் வீட்டுல இருக்கான். பேரு சேக். பி.சா.ம், செகண்ட் இவர். ரொம்பப் குடும்பம் பொறுப்புள்ள கவனம். படிக்க, முடிக்க இவனுக்கு ஒரு நல்ல வேலை கிடைச்சாத்தான் இவனோட அக்கா, தங்கை கல்யாணம் எல்லாம் நல்ல படியா நடக்கறதென்று இவன் அப்பா தெத்து என்விட்டே ரொம்ப நம்பிக்கையா சொல்லிக்கிட்டு இருந்தார். இவனை நீ அண்ணனா நினைக்கக்கலாம். இனிமே தம்பி வீட்டுப் புண்ணை சேக்..." என்று நான் சொன்னதுடன் தரைமீட்க கண்களள் ஓட்டி வயது தாவினார் முத்தாளையைத் திருவிளாள்.

காப்பி? தண்ணா எடுத்துக்கிட்டுப் போய்மா..." என்று சொல்லி அவனாசனனே அனுப்பினேன்.

அப்பிபாது என் மனைவி அங்குவந்து என்னையும், சேகரையும் குழப்பத்துடன் மாறி மாறிப் பார்த்தாள்.

தம்பி, இவதான் என் மனைவி..." என்று சொல்லிவிட்டு, "பாணு, தம்பி தங்கமான கவனம். தமக்குப் பிள்ளைமில்லாத குதூஸை இனிமே இவன்தான் தீர்க்கப் போறான்" என்று மனைவியிடம்.

"அப்படியா, ரொம்ப சந்தோஷம்" என் நான் குழப்பம் விலகாமல்.

"இந்தக் காலத்துப் பசங்க மாநிரி காதல், கிதென்று சொல்லிக்கிட்டுப் பொண்ணுங்க பிள்ளைய கத்தறதுன்னு இவ்வாற, தான் உண்டு. தன் படிப்பு உண்டுன்னு இருக்கறவன் இந்தப் கவனம். குடும்பக்கூடம் உணர்ந்தவன்" என்று சேக் வீனிடப் பெற்றுச் செல்லும் போது அவன் காதில் விழுப்படியாக என் மனைவியிடம் சொன்னேன்.

இப்போதெல்லாம் எதிரிவிட்டு மாடி துணைல் முடியே கிடக்கிறது.

வீட்டு கன்னல்

விவரம் அறிவாப் படிவத்து ஆசைகளைக் கடத்து வந்தவன் தானே நானும்.

யாராவது ஒரு பெண் எதிர் வீட்டிலிருக்கிறான் என்றாலே மனம் சிறகடித்துப் பறக்கும். அதுவும் அவன் தன்னைக் கவனிக்கிறான் என்றும் தெரிந்துவிட்டால் அக் கவனவு தான், உலகத்தில் எல்லாபெ. எல் வேளாறும் இரண்டாம் பட்சமாகிவிடும.

பெண்ணின் மனமும அந்ததான். கவன வென்றால் தன்னைத் தெரியவாக வெளிக் காட்டுவான். பெண்ணோ, பிறர் அறிவாத படி, ஆனால் அவன் மட்டும் உலகும்படி ஐரடை கட்டி முகம் சிவப்பான்!

இரண்டு நாள் கழித்து 'அவன் படிக்கும் கல்லூரி அருகிலுள்ள பன்னட்டாப்பில் விக்கிப்படுடன் காத்திருத்தேன்.

அவன் வெளியே வரும் போது யதேசைவாக அவனைப் பார்ப்பது பி.சா.ம் பாசாவரு செய்தேன்.

"தம்பி, நீ தம்பி தெருவுவதானே குடி விருக்கோ?"

"ஆமாம் சார்," என்றான் சற்றுக் கலகலத்துடன்.

குற்றமுள்ள அவன் தெறிசின் பாய் என்னுள் சிரிப்பை வரவழைத்தது.

"நான் விட்டுக்குதான் போறேன் தம்பி. பின்னாடி ஏறிக்கவேன்."

"பரவாயில்லை சார், நான் பன்னேயை வரேன்..." என்றான் தங்கையா.

அட யாப்பா! தானா தமக்கப் போறேன் உன்னை, விக்கிட்டாணோ! உட்கார்" என்று வற்புறுத்தவும் ஏறிக் கொண்டான்.

முன்பே நான் அறிந்திருந்த அவன் படிப்பு, குடும்ப விவரங்களைக் கேட்டுத்

கிருஷ்ணா

சிங்கப்பூரில் ஒரு வாரம்

சாஸ்தா

சீரங்கி விமான நிலையத்திலிருந்தே சிங்கப்பூரின் தவினம் திசைக்காக வாகை நிறைவு. ஓர்போர்ட்டில் சந்திக்க வந்த அழகிய பாணர்தி குப்பை போட்டால் தந்தது டாலர் அபராதம் என்று சொல்ல, அந்தக் கவிதை தன்னை மீண்டும் பொறுக்கிப் பிடிக்குள் போட்டுக் கொண்டேன். காசிக் எக்ஸ்பிரஸ்வேரில் விளையும் போது பாணர்தி குறைப்பட்டுக் கொண்டாடா:

"இங்கே இத்திவர்கள் என்றால் தமிழர்கள் என்றுதான் அர்த்தம். என் இத்தியப் பெயரைப் பார்த்து அரசாங்கம் இங்கும் எக்ஸ்பிரஸ்வேரில் தமிழில் அனுப்புகிறது."

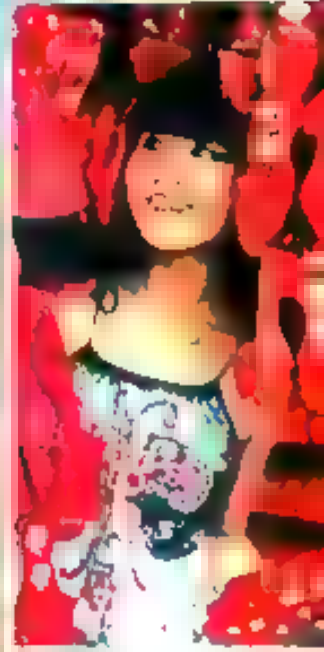
மீட்டில் இண்டியா என்ற சொல்லப் படும் ரெய்க்கன் ரோடிஸ்தான் கொஞ்சம் குப்பையாக, அழுக்காக இருக்கிறது. மற்ற ரெய்க்கன் பத்து செகண்டுக்கு முன்னால்

தான் அலம்பினாற் போன்ற கத்தம். டாக்கஸில் பிராஸ்பிக் கக்ஷணவாரிகள். சினத்துப் பாட்டு கூட பாப் மெட்டில். தமிழ் ஒலிபரப்பில் கலாசாரம் மாறுமல் சீரங்கி கோவீத்தரான துணையும் சூலமால் கலம் சகோதரிகளையும் எஃப் எம்மில் தருகிறார்கள். டாக்கஸிகள் நில்லாவிட்டு டொயோட்டா புதிதுடன் எங்கு கூப்பிட்டாலும் வருகிறார்கள். மீட்டருக்கு மேல் டீகப்பதற்கு ஒழுங்கான விநியோகம் உள்ளன.

வான் விழும்பும் கட்டடங்கள் நடுவே பசுமையாக வந்துக் கட்டடங்களையும் போற்றிப் பாதுகாக்கும் ஆசை, பசுமை. அறிவிப்பில்லாமல் வரப் போகும் மழை, வேலைக்குக் கூப்பிட்டு வாக்க - இவ் இண்டியாக்கள். ஆர்திரோ ரோடிஸ் கூடப்பரம். மிகுக்கும் மேற்கும் நெப்பாக இணைத்த தகரம்.

இருபத்தாறு ஸ்டீம் துறைத்தொண்டில் இருபது ஸ்டீம் சீனர்கள் இருப்பினும் தேவிய தேம் மலாய் மொழியில் இருக்கிறது! இன்னொரு ஸ்டீம்நாள் தமிழர்கள் இருந்தாலும், டாலர் நோட்டில் தமிழ்... இதற்கு ஆதார காரணம் சிங்கப்பூரின் சீர்த்திரத்தில் இருக்கிறது என்று வி.டி.அரக சொன்னார். அரக சிங்கப்பூர் முரக பத்திரிகையில் ஆசிரியர், அரசாங்கச் செய்தித் துறையில் உயர் அதிகாரியாக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். இரண்டாம் உலகப் போரிலிருந்து நேற்று வரை சிங்கப்பூரில் திகழ்ந்த சரித்திர திகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துப் படங்களுடன் அழகான புத்தகமாகப் பதிப்பித்திருக்கிறார். சிங்கப்பூருக்குப் பதின்மூன்றாம் ஆற்றாண்டிலிருந்தே சரித்திரம் இருந்தாலும் பிரிட்டிஷ்காரர்கள் கைவாசுடன் விளாபாரம் செய்யப் பாதி வழியில் ஒரு துறைமுகம் தோண்டப்பட்டு 1819 - இல் தேரன்டிங்ஸ் ரீபு காவத் தில் ராபின்சன் என்பவர் மோகம் ராஜாவிடமிருந்து ஒப்பந்தம் பெற்றுத் துறைமுகம் திறக்கப்பட்டது. அது கந்திரப்பட்டது. விளாபாரம் முதல் வருஷமே பெருக, டக்கக்காரர்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு கந்தாளுக்குப் பென்ஷன் கொடுத்து, தக்க வைத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். பெனாங்கு மலாக்காவுடன் செட்டில்மெண்டாக இருந்து, இத்திய கவுரன்ட் துறைமுகத்துக்குச் சீழ் வந்து பிரிட்டிஷ் காவலியாக மாறி, ஐயப்பாணியர் காலம் '42 - இல் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு, '45 - இல் மீட்டப் பெற்று, கிரவுன் காலன், மலேசியாவுடன் இணைப்பு, பிரிவு, 1965 - இல் தனி நாடு. இவ்வாறு முழுமை பெற்ற இந்த தேசத்தில் மலாய்க் காரர்கள்தான் உள்நாட்டினர்கள். அவர்கள் நூட்டில் தாம் வாழ்கிறோம் என்று பெரிய மனுஷத் தன்மையுடன் மலாய்க் காரர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தேவிய காலம் மற்றும்

• இலங்கை, 1984, மிகவும் எக்சுசிவ் கண்டு...

இலங்கைப் படிப்பு. தமிழர்கள், அதிகமாகத் தெரிந்து அப்பர்த் தொட்டி உகனிலும் துணைநகத்திலும் உழைக்க வந்தவர்கள். இந்திய சுதந்திரத்துக்குப் பின் பலர் நாடு திரும்பினர். எண்ணிக்கை குறைந்து விட்டாலும் தமிழக மதிப்புத் தந்திப்பு பது இன ஒழுமைப்பாடு கருதியே. அதிர்வர்கள், கங்கில்கள், உக்சுர்கள் பலர் தமிழர்களாம். இந்த ஒழுமைப்பாட்டு விருப்பம் சற்று அழுத்தமாகவே சொல்லப்படுகிறது. கலவரங்களை அபுர்கள் கொஞ்சம் சாம்பின் பார்த்து

விட்டால் அகற்றறைத் தவிரக்க மிகவும் பிரகாசமாக இருக்கிறார்கள். டெலிவிஷன் நான்கு மொழிகளும் போகிறது. (தமிழ் நாடகத்தில் டி. எம். எஸ். இதைத் தட்டுக்கு வாயடைக்கும் கதாநாயகன்) நான் சென்ற போது ஒழுமைப்பாட்டு இனம், தமிழர்களும் சீனர்களும், மலாயர்களும் என்கொத்துக் கொண்டு என் ரெய்டின் டைட்ஸில் போட்டோ எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். எக்சுசிவ் கண்டு கண்டு இருக்கும் வரை. எல்லோருக்கும் வாய்ப்பு இருக்கும் வரை.

● அழகுக்காக மட்டும் ஒரு பெண்ணை மணப்பவன் அடித்திருக்கும் பெயரிட்டுக்கொடுக்கும் ஒரு விடம். காவல்துறை.

— ஆப்பிரிக்கப் பழமொழி.

● பணம் இல்லாவிட்டால் உங்களை யாருக்கும் தெரியாது. பணம் இருந்து விட்டால் உங்களை உலகமே தெரியாது.

— சுப்பெயில் பழமொழி.

— மதிவண்ணன்

கலவரங்கள் வரராது என்றுதான் தோன்றுகிறது. இருந்தாலும் ஒருவிதமான பதற்றம், அமைதிப் பற்றிய கவலை இருப்பதை உணர முடிகிறது.

சிங்கப்பூரி தமிழ்

எழுத்தாளர்களைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பத்தை அரக ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். ம. வி. சிவிஞ்ஜி வந்த பத்மனாபன், தமிழ் அறிவிப்பாளர். “ஸார், நான் உங்களை ஏதும் படிச்சதெல்லாம்” என்றார். (இம்மாதிரி ஒரு ‘ஸார்’ எய் எப்படித் தவறாமல் எல்லார்க்கும் உங்களுக்கும் சந்திக் கொடுக்கிறேன்.) பத்மனாபன் ம. வி. சிவிஞ்ஜி செய்தி வாசிப்பது வசிகரமாக இருந்தாலும், சிறிதும் இரங்கினார். “பொன்ற வார்த்தைகளைத் தவிர்க்கலாம் என்று சொன்னதும் கணிஞ்சுக் கொப்பப்பட்டு ‘ஸார், சிறப்பப்பட்டு எங்கள் தாய் தமிழைக் குறை சொல்லுறீர்கள்! இப்படியே இருந்து விட்டுப் போகட்டும்’ என்றனர், கவிஞர் தங்கராஜன். “புதுக்கவிதைகள் அதிகலாம். ஆனால் அதைக் கவிதை என்று சொல்ல வேண்டாம்!” என்றார்.

எழுத்தாளர்களை நபாவத்தில் பொதுவாகவே ஒரு தீவிர தன்மை இருப்பதை, சிங்கப்பூரில் எதைவாவது குறை சொல்ல முடியுமென்று உடனே அந்த திபாயப்படுத்தும் ஆர்வத்தைக் காட்டின.

‘பே இன் பார்மிமெண்ட்’ என்று மக்கள் அனலயில் விவாதங்களை டெலிவிஷனில் காட்டுகிறார்கள். முதலில் அந்த ஏதோ ம. வி. சிவியல் என்று நினைத்து விட்டேன். அப்படி ஒழுங்காக நேரத்தியான ஆங்கிலத்தில் ‘ஸ்பீக்கர் ஸார்’ என்று மரியாதையெடுத்து நன்பாவன் பேச, எதிர்ப்பவர்கள் கூட, ரொம்ப நாகுக்காக வுக்காமல் பேசினார்கள். செருப்பு விசி முத்தானை இழுக்கப்படும் நம்மார் உட்காண்பதற்குப் பழகிய எனக்கு இது எவ்வளவு சொர்க்க வேக பார்மிமெண்டா என்று வியப்பாக இருந்தது. பிற்பாடுதான் காரணம் புரிந்தது! மொத்தம் (மறுபத்தேழா?) அங்குள்ளிகளில் ஒருவர் தவிர மற்ற எல்லோரும் ஆளுங்கட்சியான ‘பிப்பிள்ஸ் ஆக்ஷன் பார்டியினர், எதிர்க்கட்சி ஒருவர் மட்டுமே! அவரும் ஆல்பத்திரிசில் இருக்கிறாராம்!

சிங்கப்பூரில் கமிட்டிக்கு மற்றொரு

காரணம் இவ்வொரு சினைமொன சர்வாதிகாரம் என்று தோன்றியது. அத்தனை கந்தம் இருந்தும் கம்ப்யூட்டர் களும் ஸ்டுடிடக்கும் பிரம்படி தண்டனை யும் ஒன்றி வாழும் வசிகர நகரம், நான் போயிருந்த போதுதான் விசா தீர்ந்து அதிக நாட்கள் தங்கிய இத்தியர்களை நாடு கடத்தும் மூன், ஆளுக்கும் பத்துப் பிரம்படி கொடுத்து அனுப்பினார்கள், வலிக்குமாம்.

இருந்தும் இருபத்தைந்து வட்ச லுனத் தொனக்கி வகுஷம் நாற்பது வட்சம் சிரிக்குகள் வருகிறார்கள், உலகிலேயே உயரமான ஒட்டல் இப்புகொனாம், ஸென்டிஸ் ஸ்டாம்பிப்பாடு. 73 மாடி, 326 வீட்டா, 1203 கும், நம்மூர்க்காரர்கள் பெரும்பாலும் செரங்குன் ரோடு பக்கம் தான் தங்குகிறார்கள். இங்கேதான் இடவிசாம்பா சாப்பாடு எல்லாம் கிடைக்கிறதால்.

காவலியினிருந்து இரவு வரை கெட்டு மோலிக்கு காரங்கித் தன்னுகிறார்கள். வாங்கிக் காஸ் ஒய்ந்த பொது, வினையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொள்ள வருபவர்களை ப்ரெஸிடெண்ட் மெர்சலிஸ் ஒட்டலில் நினையப் பார்க்கலாம், அந்த ஒட்டலில் நடக்கும் மற்றொரு வியாபாரத்தைப் பற்றிக் கவனவியே இல்லாமல் மாமி களும் பாட்டிகளும் சேட்டுகளும் குன். 1988 மென்களும் கடைபடுகிறார்கள், எல்லாவிடமும் ஒரு ஸாஸ் குக்கர் அல்லது டின்னர் சேர். அல்லது காளியோ கழா சாரம், தங்கம் விற்கும் ஸனாக்காரன் களில் எல்லோரும் மொய்க்கிறார்கள், ஊர் சுத்திப் பாசிப்பதும் சாப்பிடுவதும் இரண்டாம் பட்சம்தான்.

ஜே.

எம். சாவி எஸ் சினி (சிங்கப்பூர் ப்ராட்காஸ்டிங் கார்ப்பரேஷனில்) செய்தி அனதையக் காட்டினார். கம்ப்யூட்டர்களைத் திறன்வாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். துரிதச் செய்தி கூட கம்ப்யூட்டர்ஸ்தான் அடிக்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷனின் மெனையான படிக்குக் குருகில் உட்கார் எயத்து, பன்னீர் செய்வம் ஒரு நிமர்ப் பேட்டி எடுத்தார். கதா க பற்றியும் கணிப்பொறி பற்றியும் புதுக்கவிதைப் புத்தக மதிப்புரை பற்றியும் கவாரன்யமான கேள்விகள் கேட்டார், ஸுயிற்றுக்கிழமை ஓளிபரப்பானது, கேட்டீர்களோ?

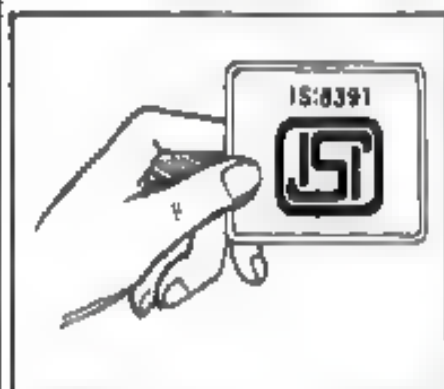
சிங்கப்பூர் ஏர்ஸன்ஸில் விமானத் தின் நெறட்செட்டில் என், ரமணியும், பாஸுமரணியும், இனையராஜாவும் ஓனிக், “இராய், இனாச்சி என்று மெனு கார்டில் தமிழ் எழுதிவிடுக்க, மிக மென் கையான சினத்து ஏர்தேராஸ்டஸ்ஸில் வேஷ்டி போல உடை விவதும் போது பளிச்சிடுக கால்கள் தினைவில் தெங்க, உன்னதுக்கு வெளியே மரகதத் தீய மனைய, மாதாஸலா, சிங்கபுரா.

ஃபிப்ரோமீனெக்ஸ்

சுகமான நித்திரைக்கு தரமான மெத்தை

சுகமான

ISI அளிப்பது ஃபிப்ரோமீனெக்ஸ் தரத்திற்கு முத்திரை
ஃபிப்ரோமீனெக்ஸ் அளிப்பதோ சுகமான நித்திரை

Manufacturers.

BHARAT MOTORS

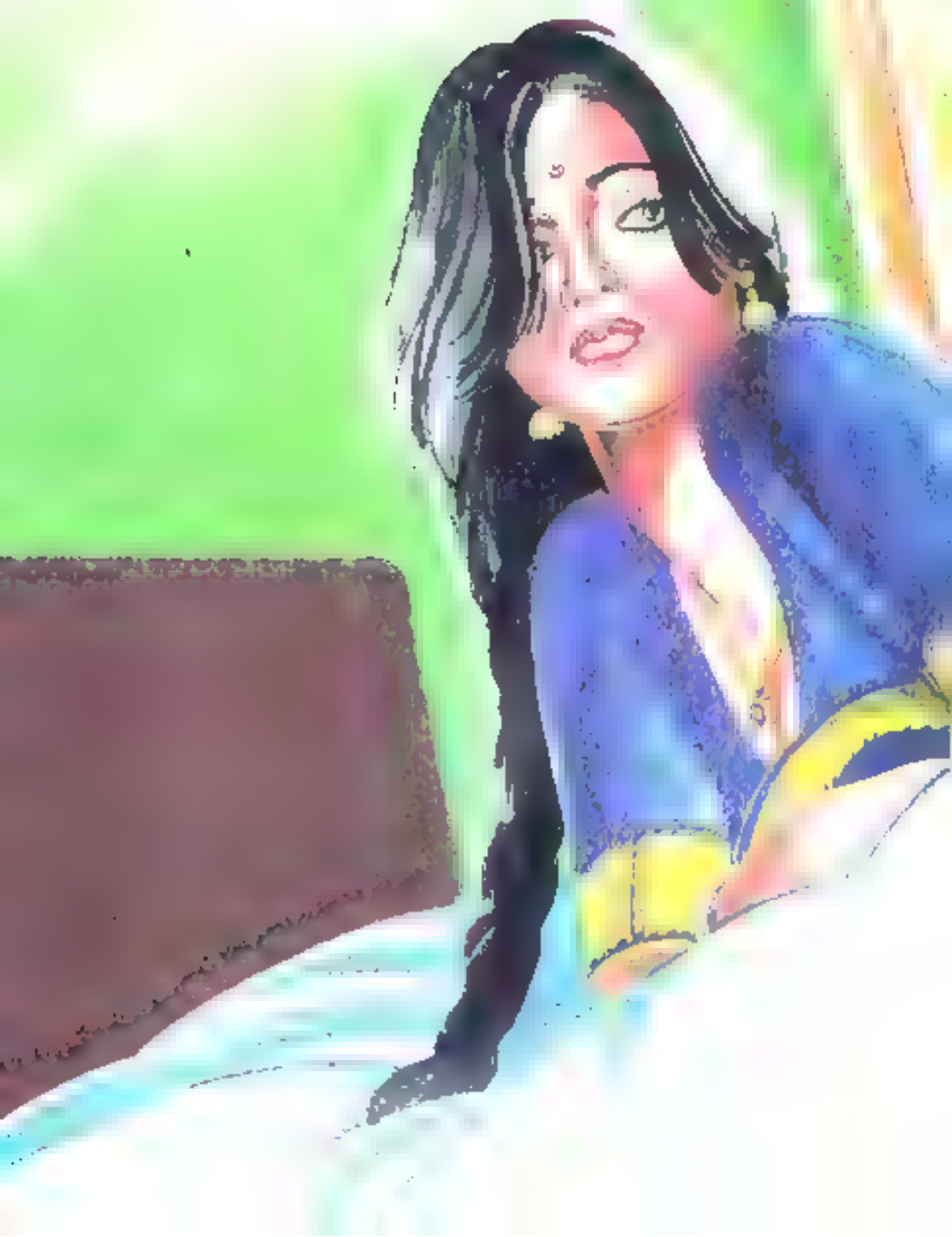
151, Mount Road, Madras-600 002 Phone : 865512, 861923

Grams : FIBROFLEX - Telex : 041-6136 BM IN

Branch : 37, Greaves Road, Madras-600 006. Phone : 863250, 471626

Factory : Industrial Estate, Pettai, Tirunelveli-627 010, Phone : 23622 25932

மணி

மாப்பள்ளை?

“முதலே
மாப்பிள்ளைக்
கூக் கொடுமா
கரப் பிளைய...”
பாரே கொன்னார்
கள்.

“இவரா...? இவரா மாப்
பிள்ளை...?” பூங்கோதை
இடுக்கிட்டான்.

அதே விதத்தில், பெண்
பார்க்க வந்த மாப்பிள்ளைவரன்
ராஜனும் முழுமுணுத்துக் கொண்டான். அதே பூங்கோதைதான்...!

இருவரும் ஒரே கல்லூரியில் படித்த
வர்கள். ஒருவருக்கொருவர் நன்கு அறி
முகமானவர்கள்.

காப்பிவைக் கொடுத்த அடுத்த விநாடியே,
அப்பே திரை முடியாமல் அறைக்குள் வந்து
புகுந்து கொண்ட பூங்கோதைக்கு தெஞ்சு பட
படத்து உடல் முழுவதும் ‘தட்ட’ வென நடுங்க,

தெற்றியில் விபர்வைத் துளிகளும் கண்ணில் கண்ணீர்த்
துளிகளும் ஒரே சமயத்தில் பொங்கின.

“ராஜன்! இந்த ராஜனுக்குத்தான் என்னைப் பற்றிய எல்லா
விவரமும் தெரியும்... நானும், சங்கரம் காணலித்தனதையும்,
கைகோத்துக் கொண்டு கல்லூரி முழுவதையும் சுற்றிச் சுற்றி வந்ததை
யும், இவர் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தவர்தானே! அதிலும் சங்கர்
என்றால் இவருக்கு ஆகாதே! கடுமையானவர்தானே? இவரா இந்தத்
திரும்புத்திரைச் சம்பந்திக்குப் போகிறார்? கடவுளே! ஏன் இப்படி என்னை
அவமானப்படுத்துகிறான்...” — பூங்கோதை மனத்திற்குள் புலம்பினான்.

இவ்வரை அவனை நன்கு மாப்பிள்ளைகள் வந்து பார்த்து விட்டுப்
போய் விட்டார்கள். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு காரணத்தைச் சொல்வித்
தட்டிச் சலித்து விட்டார்கள். ஒத்தாவது தடையவராவது பிரச்சனைக்கு ஒரு முற்றுப்
புள்ளி விழும் என்று எதிர்பார்த்த பூங்கோதையின் மூக் மீனாடும் ஒரு பெரிய
கெள்விக்குறி தான் விழுந்தது.

பூங்கோதை கட்டிலில் குப்பறப்படுத்து, தடைவனைக்குள் விம்மினான். அவன்
மனத்தில் கல்லூரிக் கால நினைவுகள் எல்லாம் கரம் கொத்துப் பகனி வர ஆரம்பித்தன.

முன்றாமாண்டு பி. ஏ. படிக்கும் போதுதான் சங்கருக்கும், அவனுக்கும் இடையே
தட்டி நெருக்கமானியது. சங்கரின் கைவலப்பாண பேச்சு, மிடுக்கான தன, உணர்வு, எந்தப்
பிரச்சனையானாலும் முதல் ஆளாக திறமும் அவனது துணியு... எல்லாபே பூங்கோதையை
அவன் பால் சூத்து விட்டான். சங்கர் ஒரு தடவ் வினையாட்டு வீரனும் கூட. வீரர்
மேடையில் பரிசுபெற அவன் அழைக்கப்படும் போது, கைகள் ஆரம்பிக்கும் முதல் ஆள்
பூங்கோதையாகத்தான் இருக்கும். கைகள் வலிக்க வலிக்கத் தர இலாள்.

கொஞ்ச நாளிலேயே இவரிகளது காதல் கல்லூரி முழுவதும் விளம்பரமாகிப் போனது.
ராஜன் பிசிக்கல் மாணவன். அவனும் ஒரு வினையாட்டு வீரன் என்பிற வகையில்
முதலில் அவனுக்கும், சங்கருக்கும் ஏற்பட்ட போட்டிதான் பதையாக வளர்ந்துவிட்டது.
கல்லூரியில் மாணவரிடையே பதையுக்கான தேர்தல் வந்தபோது பதைய முற்றியது.
இருவரும் போட்டிவிட்டார்கள்.

இருவருக்கும் கடுமே போட்டி. முடியில் சங்கர் தடையவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ராஜன்
தோல்வியைத் தழுவினான். அதற்குப் பின் ஒரு மையச் சங்கர் கோஷ்டியைச் சேர்ந்த மாண
வர்கள், ஒரு கட்டரைக் ஏற்பாடு செய்த போது, ராஜன் கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்கள்
கட்டரைச் செய்கக் கூடாது என்று எதிர்க்க, கை சிறிப் அடிதடியில் போராடினது. போலீஸ்
வந்து ராஜனைக் கைது செய்து... பெரிய
ரகனையாவி விட்டது!

படிப்பு முடிந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கக்
கல்லூரிக்குச் சென்ற போது அவனைச்
சந்தித்த சங்கர் ஒரு பெண் பிள்ளையைப்

முதலே

தெய்வப் பணியோடு சமூகப்பணி

"வாசுதேவதரிபாட்டுச் சங்கம்" என்று அருக்கு வளர் இருக்க வேண்டும் என்று நான் முயலாமல் சொல்லி வருவது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். வாரத்தில் முத்தான ஜயங்கண்ணெயல்லாம் ஒன்று சேர்த்துக் கொள்கிற கயிற்பாடு நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் இதன் நோக்கம். இவையே பரோபகார தீவரம் அகங்காரப் பணிகளையும் என்று நடத்த வேண்டும். தனி ஆர்களைச் சேர்த்து எதுவும் வேண்டாம். "வாரத்தில் ஒருநாள் தானே சிறு இருக்கிறது" என்று சொல்கிறார்கள். அந்த ஒருநாள் சேர்த்து இரண்டையும் சேர்த்துச் செய்யச் சொல்கிறேன். தெய்வப் பணி, சமூகப்பணி இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து நிறைந்திருக்கிறதொன்றும் செய்ய வேண்டும்.

முதலில் கொள்க வானில் எவ்வாறு உணங்கவும் சேர்த்து கயிற்பாட்டு, அத்தனை பேரும் அந்த ஒரே பராக்ஷியின் குழந்தைகளாகச் சேர்ந்து பகைத் தாமதமுடையேயே கொள்கைப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணிக் கொண்டு போய்க் குளம் வெட்டுவதையோ, நோடு போடுவதையோ, தந்தவனும் வளர்ப்பதையோ செய்ய வேண்டும். வேலைசெய்வதாம் முடிந்த பின்னும் கொள்கைக்கே திரும்பி வந்து, "உங்களுடையதில் இன்றைக்குக் கொஞ்சம் பாபத்தைக் கழுவிக்கொள்ள முடிந்தது. சீரம் எடுத்ததற்குப் பணமாக ஓர் உபகாரம் பண்ண முடிந்தது" என்று நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும். கொஞ்சம் பண்ணு - ஒரு பத்து நிமிஷம் இருந்தால் கூடப் போதும் - கொஞ்சம் உபயோகம் நடத்தி விட்டு எவ்வாறும் உலகம் வேண்டும். அதுபற்றி நான் அல்லது ஆறுவாராதினம் அல்லது பத்தினியுத்தியும் வரும் மறாக்கன் இவர்களைப் பற்றிய உபத்தியாசமாக இருத்தால், நம் மாநில மனிதர்களாக இருத்தவர்களை எப்படியெல்லாம் தவாகத்தாலும் பிரேமையாலும் தெய்வமாக உயர்த்திவிடுகிறார்கள் என்று மனஸில் ஆழப் பதியும்.

— இவர்களுக்கு காஞ்சி காமகேசுரஸ்ரீ சத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவராமிகள்.

பொது அபி ஆரம்பித்து விட்டான். "என்னை மன்னிக்கக் கொடுத்தேன். கால் கண்ணாடி" என்று தங்கச்சியைக் கல்லாணம் பண்ணிக் கொடுப்பதற்காக நான் என்னைப்போ பணம் வைக்க வேண்டியிருந்தது. நான் உன்னை நம்ப வைக்க ஏமாந்திட்டேன் கொடுத்தேன். என்னை மன்னிக்கக் கொடுத்தேன். அந்தச் சிவனிடத்தான், துணை அழைக்கலை!"

"சங்கர்! ஏன் இப்படி ஆழிங்க? இப்ப என்ன நடத்துகிறீர்? நான் விரும்பினேன். ஸ்ரீவினோம். நம்பி ஒண்ணும் பண்ணிடவில்லை! எனக்கு எப்படியாவது கல்யாணமாகிடுமே. துணை உங்க தங்கைக்கு அறிந்து நான் கொடப் முக்கியம். பீடம் இடவில்லை..." - உன்னே விட்டுத் துக்கத்தையெல்லாம் உன், உன்னேயே அழுத்திக் கொண்டு, வேளியே சிறித்துக் கொண்டு சங்குக்கு விடிக் கொடுத்து அனுப்பினான். இப்போது அழுகிறான்!

"ஏன் கொடுத்தேன் இவ்வளவு நேரமா இப்பே என்ன பண்ணே? அவங்க எல்லோரும் போய்க்கட்ட... எழுந்திரு..." - அம்மாவின் தூக் கொட்டு. கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டு அவரோடாகப் பழுத்து விட்டார்.

"என்ன கொடுத்தேன் அழுது மாநிலி இருக்க! எல்லாம் சத்தொருமா முடிந்திருக்கிறீர். பாப்பினைக்கு உன்னை கொடப் பிடிச்சிருக்க. அவங்க விட்டாருக்கும் பழுதச் சங்கம். நேருக்கு நேரம் பணிச்சென்று முடிவைச் சொல்லிட்டாங்க. கல்யாண பஞ்சாங்கத்தைப் பூர்த்தி. முடிந்த நாளும் குறிச்சிட்டோம்..." - அம்மா சொல்லிச் சொல்லிப் பூங்கொடுத்திருக்கிற சங்கமுமே மகிழ்ச்சியும் தாங்க முடியவில்லை!

"கொடப் தங்க குறும்பமா இருக்க கொடுத்தேன் கல்யாணத்துக்குப் பிறகு கொடுத்தேன் வேலைக்குப் போறதும், போகாததும் பெண்ணோ! இவ்வளவு கொள்கிட்டாங்க தெய்வப்பிட்டால், மாப்பின்னையும் திருச்சிக்காக பூராய்க்கப்பிர் வாங்கிட்டு வந்துடலாமாம்..."

பூங்கொடுத்தால் தம்பியே முடிவாயிற்று. ஒருவேளை சினிமாவில் வருவதைப் போல் கல்யாணத்துப் பிறகு சங்கர் மீதுள்ள பகைக்காக, என்னைக் கொடுமைப்படுத்திப் பறிவாங்குவாரோ?

— அவனுக்குப் புரியவில்லை. ஏதேதோ கற்பனை செய்தான்.

அருகத்த நான் அதுவரைத்தில் அவனுக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. துணைகளை நானும் வேலை பார்த்தேன். நேருக்கு "பூங்கா-கால்" பூக் பண்ணினான்.

"நாலோ நான் திருச்சியிலே இருந்து பூங்கொடுத்தேன் போனேன்..." "நாலோ! வெரி கிளாட்! என்ன விஷயம்

புங்கோளத...²³

“தானைக்கு விழு போட்டுட்டுத் திருச்
சிக்கு வந்து, என்னை ஆயினே வந்து
பார்க்க முடியுமா? பள்ளம்... முக்கியமாப்
பெச வேண்டியிருக்கு...”

"ஓ... ஷ்ரீராம்! திச்சவமர லுர் தேன்..."

மணலக்கோட்டையின் மாணந் கரிகலில் உட்கார்ந்திருந்த இருவரையுள் மாணலத் தென்றன் இதயாக வந்திடச் சென்றது.

“பூங்கொளாத, நீ என்னை கேட்க நினைக்கிறேன்னு என்னாலே ஊதாக்கிப் பூட்டினேன்!”
“சொல்லுங்க பாசிப் பூங்கொள்!”

“தீயும், சங்கடமும் காதலிச்ச ஸ்ரீராமர்
எனக்குத் தொடியே. தொடுத்திருந்தும்
எப்படி இந்தக் கல்யாணத்துக்குச் சம்மதித்
தேவியே! இது கல்யாணமே...”

“புறமாய்... உங்களுக்கே எப்படியடி...”⁴¹

“காதலியிருந்து நமக்குப் பொருத்தமான ஒருத்தளை வாழ்க்கைத் துணையாக அளைய நாம் செய்யறு ஒரு முயற்சி. அப்படியிருந்து நாம் செய்யறு எல்லா முயற்சியும் செறிந்திருந்து விடுகிறது என்பதை நாம் கூறத்தக்க இரண்டு கருதல்கள் கருள் முயற்சி பண்புடையவை. தேவியை எழுதி ஐ.எ.எஸ். பரீட்சைகளில் ஸ்தாபனம் முடிவடைந்த பிறகு தேவியை நாம் கிணங்கி கருதுவது. அதுதான் வேறு வேறுபாடுகளை நாம் காண வேண்டுமென்று முடிவாக உள்ளது இப்ப வேங்கியை ஆரம்பிப்பதில், காதலியும் அப்படித்தான். அதிலே செறிந்திருப்பது நாம் காண வேண்டியது. ஒரு காலத்தில் ஒருத்தனைக் காதலித்தது வேறு ஒருவன் அல்லாதது. கலியாணம் செய்யும் கொள்கை. இதை எல்லா கொள்கையிலிருந்து காண வேண்டியது. அப்படியிருக்கிறதே இப்பேய் தந்தது என்று நாம் நினைக்கவேண்டியது.” — திருக்கமரகப் பேசினால் ராஜன், அவனது சொன்னதைக் கேட்டு, அவனது மனம் ஒதுக்கித்தான். இத்தொழில் சந்தேகம் முடிவாகக் கருதப்படவில்லை.

"இருந்தாலும்கூட, தயங்கி விட்டுப் பிறகு நெருங்கிப் பேசினால் பூங்கோதை" நான் காதலித்தேன். கஸ்தூரி நாட்களில் கூட எதிரியா இருந்த ஒருத்தனா. - அருதான்

பலமா இருக்கு. நானும் சங்கரரும். நெருக்க
மாய் பழகிவிடுகோம். அது மங்கலங்கூடே
தெரியும். அதுவாலே சங்கரமனத்துக்குப்
பிறகு மங்கலுக்கு ஸ்பீர்துமான் சந்தேகங்கள்
வாளாம். தங்க இரண்டு பேரும் தப்பான
முறைகளிலே... அதாவது... மீண்டும்
தங்கினோம்.

பாஜாஜி புண்ணைக்கடியாடு ஆலையைய
பார்த்தான்.

“நீதி கெட்டுப் பழக்கிடுப்பியாயோன்று உங்களுக்குச் சந்தேகம் வந்துப் பரமமாவாழ்க்கையே விபரீதமாகிடும். அதான் பரமமா இருக்கு?” — ராஜாணன் பரக்காமல், சர்க்கார்திருத்த பள்ளையைப் பார்த்தவாறே சொல்லி புடித்தான் பூங்கோதை.

“இன்னவ ஸ்ரீமகோளத தீதப்பாய புரிந்
கட்டருங்கெ ஓர் ஆன் நமக்குந் சிதக்காத
வரா இருக்கவாம். அதுக்காக முழுக்க
முழுக்க அவரு கெட்டவருன்னு அரித்த
மில்லைய. அளருக்கு நல்ல துணைகளை
இல்லென்னும். அந்தவாறில் பது. கல்யாணி
நார்களில் எவருக்கு சங்கருக்கும் கருத்து
பேறுபாடுகள் இருத்ததும். அதனால் பெரிய
பிரிவினைகள் ஏற்பட்ட தும். உண்மையதான்.
அதுக்காக அங்ஙனம் நான் ஓர் அபிமானக்
கியவற்று சொல்லி விட. நமதுமாதர் என்ன
பெரியவாய்க்கிறார். “வளகம்ப. ப. 1. 1. 1.”
“அதி” என்று தான் சொல்லியிருக்கவாய்க்கெ
தவிர. “வளகம்பவாய் பாரதி. 1. 1. 1.” என்று
சொல்லவையே எவருக்கு நல்லதா தெரியுமா
ஸ்ரீமகோளத பிள்ளை விரிசுபத்தியே
சங்கப் ஓர் உண்மையான “ஸ்ரீமத்யே”
கல்யாணியே “நிரே” மாதிரி இருந்ததன்
சங்கப். அவன் விருப்பமிருந்ததால் எத்
துணையோ பெண் கொண்டு துணையாக் கத்தி
விருக்கவாம். ஆனால் அவன் உன் குருந்
தியை மாட்டுமே. கத்தி வந்தான். அங்ஙனம்
நான் தப்பா நினைக்கென இல்லைய. அத
னாலே நீ நினைக்கிற மாதிரி விட்டதில்
சந்தேகதெல்லாம். எனக்கு நிரிசாய் வராது.
தீ எங்ஙனம் நம்பலாம்...”

ராஜாஸ் சொஸைட் முடிந்த போது பூங்கோ
ளத்தில் புகழ்: பூரணமாக நம்பி நிதி நின்றது.

“நான்
‘தாங்களே
போர்’
யார்’”

"What?"

“ஏன்?”

“இந்த பத்து என்று கடன் உதவி கேட்டு அடிக்கடி யாராவது வந்து திடுக்கிடாங்க!”

— ஸனிதா செல்வப்பா.

ஆயுர்வேத முறையில் புற்று நோய்க்கு சிகிச்சை

உலகப்பிர அனுமந்தப்பா பூஜாரியாசிய எனக்கு வயது 39. பனது இ. நு காலில் கர்கோமா மிருதுவான தலையில் (Scleroma) என நோயுற்று நோயினால் அயல்வலபட்டுக் கொண் டிருந்தேன். இரண்டு முறை க மந்திர சிகிச்சை செய்து கொண் டும் செபே (தொலிமற்றும) ரேடியம் சிகிச்சை செய்து கொண் டும் (Chemotherapy and Radiation) எந்த குணமும் தெரியவில்லை.

நான் தயவிக்ை தளர்ந்த நோததில் கண்ட பத்திரிகை ஓனரில் னாநதரபாத் சிகை பன்னியைச் சேர்ந்த ஆயுர்வேத டாக்டர் எம். பாபுராவ அவர்களைப் பற்றி அறிந்தேன். நான் டாக்டர் பாபுராவ அவர்களிடம் கடந்த ஓன்பது மாதங்களாக மருது சாப்பிட்டிருந்தேன். இப்பொழுது நான் பூரண குணம் அடைந்திருக்கிறேன்.

நான் இந்த விளம்பரம் செய்வதன் நோக்கம் என்னவென்றால் இதே விவாதியினால் கஷ்டப்படும் நோயாளிகளை உட்கட பரபுராவை அனுதி சிகிச்சை பெற்று குணம் பெறலாம்.

லக்கப்பா அனுமந்தப்பா பூஜாரி

ஜவுளி வியாபாரி.

முடல்வி போஸ்ட், கோக் தாலூகா.

பெய்காம் தில்லா, கர்னாடகா.

கால அட்டவணை

விவரம்	போன் நம்பர்	பார்க்கும் விழைமகன்
டாக்டர் எம். பாபுராவ வீடு கென்ஸர் இன்பர்மரி 8-1610, செடம்ரோடு மொழுவா கடம் குல்பார்கா (கர்னாடகா)	21452	பிரதி திங்கன், செய்வார்
கென்ஸர் இன்பர்மரி 1-1-271/3, சிகை பன்னி பஸ் ஸ்டாண்டு அருகில் னாநதரபாத் 30	64735	பிரதி வென்னி
செனோட்டல் டாக்டர் இண்டர்நேஷனல் 114 கோடம்பாக்கம் தெநிஜூரைஸ் சென்னை 34	473350 473622	பிரதி கணி
செனோட்டல் பிசுத்தாவன் மகாத்மா காந்தி ரோடு பெய்காசூர்	573271	பிரதி நூயிது
செனோட்டல் மிட்டவுன் அண்டெரி (மேற்கு ரவிலவே ஸ்டேஷன் எதிரில்) பம்பாய்	626633 8203678 8288882	பிரதி புதன்

பொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 11
மண்டபம் விழுந்தது!

மி

ன் ன டு வெளிச்சத்தில். அங்கே நின்று பேசியவர்கள் இருவரையும் தோற்றங்களையும் பார்த்துவிட்டு, அரண்மனைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டார்.

அவர்களில் ஒருவனாகிய ரவிதாஸனையே இரண்டொரு தடவை அவர் தமது அரண்மனையிலேயே பார்த்ததுண்டு. அவன் மந்திர வித்தைகளில் தேர்ந்தவன் என்று நத்தினி கூறியதுண்டு. அவருடைய சபைதரம் காலாத்தக் கண்டது இந்த மந்திரவாதியைப் பற்றியே தான் சந்தேகப்பட்டு அவரை எச்சரித்திருக்கிறான். இம்மொருவன், கடம்பூர் அரண்மனையில் வேலனாட்டம் ஆடிய தேவரானன். அவனைத் தாம் பார்த்தது அதுதான் முதல் தடவை? அவனுடைய உண்மைப் பெயர் என்ன?... அப்படியும் ஒரு வேளை இருக்க முடியுமா?... நெடுங் காலத்துக்கு முன்பு அவரைச் சரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்து விலக்கப்பட்ட பரமேசுவரனா அவன்?....

இருக்கட்டும்; இவர்கள் மேலும் என்ன பேசுகிறார்கள் கேட்கலாம்.

"ரவிதாஸா! நீ இப்படித்தான் வெகுதகவலாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாய். 'தான் நெடுங்குடி வீட்டது' 'யான் நெடுங்குடி வீட்டான்' என்றெல்லாம் விதறுகிறாய்! யான் வந்து யார் யானறவே! கொண்டு போகிறாய்! ஆனால் மூன்று வருஷங்களைக் கப்படுத்த படுக்கையாய்க் கிடக்கும் கந்தர சோழனைக் கொண்டு போய்தருக இல்லை. அவனுடைய குமாரர்களையோ ய ம ன்

நெடுங்குடவதரிக் கொடுகிறான். சது நாட்கூட தாம் இரண்டு பேரும் எத்தனையோ முடிவற்றுப் பார்த்தோமே!...."

"அதனால் குற்றமில்லை, அப்பினை! மமதமாராயும் உண்மையும் என்னையும் விடப் புத்திகரலி! மூன்று பேரையும் ஒரே திணத்தில் கொண்டு போவதற்காக இத்தனை காலமும் காத்துக் கொண்டிருந்தான். அந்தத் திணம் தானக்கு வரப் போகிறது. நல்ல வேளையாக. தும் இங்கே வந்து சேர்த்தாய்! சரியான யமதரன் நீ! ஏன் இப்படி நடுங்குகிறாய்? கொள்ளிடம், வெள்ளத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டாயா? படகு கொண்டு வந்து எவத்திருக்கிறாய் அல்லவா?"

"எவத்திருக்கிறேன். ஆனால் படகை வெள்ளமும் காற்றும் அடித்துக் கொண்டு போகாமல் காப்பாற்றுவது பெரும் பாடாய்ப் போய் விட்டது! உன்னை எத்தனை நேரம் எங்கெல்லாம் தேடுவது?ரவிதாஸா! ஏன் என் கடம்பு நடுங்குகிறது என்று கேட்டாய் அல்லவா? சற்று முன்னால், யமதர்ய ராஜனை தான் கேளுக்கு நேர் பார்த்தேன். இல்லை, இல்லை! யமனுக்கு அண்மையைப் பார்த்தேன். அதனால் சற்று உண்மையிலேயே பயந்து போய் விட்டேன்...."

"பரிமேசுவர! என்ன சொல்கிறாய்? யம

சிமரர் கஸ்கீ

வரலாறு. அவன் அன்னையாவது? அவர் கணைக கண்டு உணர்ந்து என்ன பயம்? அவர் கள் அயலவரோ என்னவாக கண்டு அந்த வேண்டியம்?"

ரவிதாஸன் மற்ற வசனம் பாராமேகவரன் என்று அழைத்ததும் பழுபேட்டை ரயில் துறையில் குற்றம் தாம் சந்தேகப் பட்டது என்னவாயிற்று? காமதீமனுடைய அண்ணன் என்று அவன் குறிப்பிட்டது தன்மனத்தான் என்பதையும் அறிந்து கொண்டு ரவிதாஸன் உடனே கொஞ்சம் சென்று கருத்ததைப் பிடித்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவன். அவர் கணையுடைய கைகளும் துடித்தன மேலும் அவர்களுடைய பேச்சுக்கே கேட்க வேண்டும் என்று ஆவலினால் பொறுமையாக நின்று தான். கமிஸியன் பற்றி அவர்கள் சொல்லுபதற்கு எதிர்க்க வில்லை. கத்தரேசாபுரம் குடும்பத்துக்கே நான்கு வயசு வரப்போகிறான் என்று மன்கிரவாதி கூறிவதன் கருத்து என்ன? உண்மையிலேயே ஜோதிடம் பார்த்துக் கொடுத்துகிறாரோ? இவனுடைய காமதீர சக்திதான் பற்றி நீதிநீர் கூறியதெல்லாம் உண்மையானோ? ஒரு வேளை இவன் கூறுகிறபடி தெய்வாஜீனமாக நடத்துமா? உடல்? தாதுமா? உடல் நோக்கம் திறையேறுவது என்கிறபடி பொய் விழிப்பு போது சாமராதியைக் கைப்பற்றிச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது? ஆனால் இந்தப் பரமேசுவரன்? இவனுக்கு என்ன இந்த விஷயத்தில் கவலை? ஆம், ஆம்: இருபது வருஷம் கருத்து முன்னால் சோழ குலத்தையே அழித்து விடப் போகிறேன் என்று சபதம் செல்ல விட்டுப் போனவன் அல்லவா இவன்? ஆகா! தன்மனம் பற்றித்தான் அவன் ஏதோ பேசுகிறான்! என்ன கொடுத்து கொள் என்று கேட்கலாம்!

"தான்மனம் சொல்லியிருந்தபடி இன்று காணலே இங்கு நான் வந்தேன். ஆனால் உன்னைக் காண வில்லை. காற்றிலும் மழையிலும். அதுபட்டு எங்கேயாவது எப்பதிக் குத்துகி இருக்கிறாயா என்று கற்றுப்புற மெல்லாம் தேடி அலைத்தேன். கொள்ளிட்டு உடைப்புக்கு அருகில் ஒரு சிறிய கொலியை இருக்கிறது அதில் யாரோ படுத்திருப்பது போலத் தோன்றியது ஒருவேளை தீதான் அசுரன் தாக்குகிறாரோ என்று அருகில் போய்ப் பார்த்தேன்.... யாரைப் பார்த்தேன் என்று நினைக்கிறாய்? காலைப் பெரிய பழுபேட்டை மரபணைத்தான்."

மன்கிரவாதி ஸாரதா நான் என்று கருத்துச் சொன்னான். அந்தக் கேட்ட வனத்தின் காதலம் பறவைகள் 'நிதி' 'நிதி' என்று சத்தமிட்டன கணவனாக கேட்டான் கன் உறுமிக்.

"பழுபேட்டையணைப் பார்த்தாயா? அவ்வது அவனுடைய சோகையைப் பார்த்தாயா?" என்று ரவிதாஸன் கேட்டான்.

"இல்லை, யோக இல்லை. குப்புறப் படுத்திருந்தவனைத் தொட்டுப் புரட்டிப் போட்டு மகத்தை தந்தாக உற்றுப் பார்த்தேன். ரவிதாஸா! யமனுக்கு அண்ணன் கன் இரண்டு பேர் இருக்க முடியுமா? பழுபேட்டையணைப் போலவே, அதே மகம். அதே மகம், அதே காய வடுக்கள் - இவற்றுடன் இன்னொரு மனிதன் இருக்க முடியுமா?"

"தீபார்த்தவன் பழுபேட்டையணை தான்! சந்தேகமில்லை. நேற்று மாலை பழுபேட்டையணைப் படலில் ஏதேனொன்றிடத்தைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தான். கரைவருகில் வந்தபோது பழுபு காற்றினால் கவிழ்ந்து விட்டது. அவனுடைய உடல்வாங்கலில் தப்பிப் பிழைத்துக் கொண்டேயேயிருந்தவர்கள் இப்போது கூடக் கொண்டிடக் கரை வரை மாகப் பழுபேட்டையணைத் தோடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவன் வெள்ளத்தில் மூழ்கிச் செத்துப் போயிருக்கலாம் என்று சந்தேகப்படுகிறார்கள். உடைப்பு வரையில் போய்ப் பார்த்து விட்டு அவர்கள் திரும்பி வரும்போது பேசியதை தான் கேட்டேன். ஆகையால், தீபார்த்தவன் பழுபேட்டையணைகவே இருக்கக்கூடும். ஒருவேளை அவனுடைய பிரத்தனம் பார்த்த தாயேயா, என்னமோ!"

"இல்லை, இல்லை. செத்துப் போயிருந்தாக கன் விழிகள் தெரியுமா? தான் புரட்டிப் பார்த்தவனுடைய கண்ணைத் தந்தாக மூடி இருந்தன எதைதும் போய் துக்கிக் கொண்டிருந்தான் போயிருக்கிறது...."

"முட்டாளே! தீ என்ன செய்தாய்! அவனைக் கண்டா விட்டு விட்டு வந்தாயா? தன்மனமே ஒரு கண்ணைத் துக்கிப் பேசட்டிக்குக்க கூடாதா?..."

"பழுபேட்டையணைத் தன்மனம் பற்றி உனக்குத் தெரியாது. அவன் தன்மனமே கண்ணைப் போட்டான், கந்தான் உடைந்து தன் துணாகும்!"

"அப்படியானால், கொள்ளிடத்து உடைப்பு வெள்ளத்திலாவது அவனை இருந்து விட்டிருக்கலாமோ?"

"தான்தான் சொன்னேனோ? அவனைக் கண்டதும் எனக்கு யமனுடைய அண்ணனைக் கண்டது போல் ஆகிவிட்டது. உடம்புக்கு அவன் முன்னால் வேலையாட்டம் ஆடியபோது கூட என் தெஞ்சித் திக் என்று அடித்துக் கொண்டு தாவிருந்தது. என்னை அவன் அடைமானக் கண்டு கொண் தான்மனம்...."

"அதை நினைத்து இப்போது எதற்கு தடுங்குகிறாய்?"

"அவன் உயிரோடிருக்கும் வரையில் எனக்குத் கொஞ்சம் நினைவந்தானிருக்கும். தீ சொன்னபடி செய்வாயா போனோமே, அவனை வெள்ளத்தில் புரட்டித் தன் மனமாக வந்து விட்டோமே என்று வேலை யாயிருக்கிறது...."

"ஒரு கவலையும் வேண்டாம். ஒரு விதத் திம்பெரிய பழுபேட்டையணை உயிரோடிருக்கும்"

பெற நலவது. அப்போதுதான், கத்தர சோழனும் அவனுடைய பின்னடைவையே இறந்து விட்டதற்கு சோழ நாட்டுக் கிற்றரசர்கள் இராட்சதராயர் பித்தரின் சண்டையிடுவார்கள் பழுவேட்டசையர்களும் சம்பலகரவர்களும் ஒரு பக்கத்திலும் கொடும் பாணர் பௌத்தரையும் இருக்கோவாரூர் மலையாளமாதும் இன்னொரு பக்கத்திலும் இருந்து சண்டையிடுவார்கள். அது நம்முடைய நோக்கத்துக்கு மிக்க அனுகூலமாக இருக்கும். அவர்கள் தங்களுக்குத் சண்டையிடுகிற போது நாம் பாண்டிய நாட்டில் இரகசியமாகப் படை இராட்சதர்க்கல்லாம்...."

"ரவிதாஸா! அந்தக் கந்த மூலத்தில் தாஸ் சித்தப்பா என்ற கதைவாசகப் பேசுவிராய்க்கத்தர சோழனுக்கும் அவனுடைய இரு புதல்வர்களுக்கும் நாணனது இறுதி நேரத்தால் அல்லவா நீ சொன்னபடி சோழ நாட்டுத் தலைவர்கள் என்னை போட்டுக் கொள்வார்கள்? மூன்று பேருக்கும் இரண்டைக் குழப்பி வரும் என்பது என்ன திக்கையம்? கதை ஒரு செய்தி தெரியுமா?"

"எனது சொல்லுகிறாய்?"
"காசகப் பாயுதத்தில் அருள்மொழிவரமன் கரீரோடிக்குறாளாய்! மக்கள் அவனைக் குத்துகிறார்கள். அவனை சோழ நாட்டில் கொல்லத்தி ஆக வேண்டும் என்று ஆர்ப்பாக்கிறார்களாய்! நீ கேள் விடாய்! என்?"

ரவிதாஸன் மறுபடியும் சிரித்து விட்டு "தாஸ் கேள்விப்பாவியை எனக்கே ஆக தெரியும். அருள்மொழிவரமனைப் புத்த விஷயத்திலிருந்து வெளிய்படுத்தி விடலாய் என்று நினைக்கிறாய்? நம் ரேவதாஸக் கிரம வித்தாஸன் உமக்களையாள்நான்! அவன் தான் படகோட்டி முதுகவண்ணம் உமக்களிடம்!" என்றான்.

"அதற்கு என்ன? அருள்மொழிவரமன் வெளியிட்டதனால் என்னலாபம்! அவனை இனி எப்போதும் ஸ்டைக்கைக்காண அவர்கள் அல்லவா குத்து கொண்டு இருப்பார்கள்? சம நாட்டில் அவன் இரண்டு மூன்று பேருடன் இருந்த போதே நம்முடைய முயற்சி பலிக்கவில்லையே?" என்றான் ரேவதாஸன்.

"அதையும் நல்லதுதான் என்று சொல் வேண்டு! மூன்று பேருக்கும் ஐரே தானிக் கமன் வருவதற்கு இருக்கும் போது.."

"ரவிதாஸா! ஸ்டைம் பேருக்கு மத்தியில் உன் இனவரசனிடம் உமன் எப்படி தெரிந்துவான்? அதை நீ சொல்ல வில்லையே?"

"தெரிந்துவான், அப்பவே, தெரிந்து வான்! பாணைப்பாக்களுடைய அங்குசத்தின் துளியில் உமன் உட்கொத்திருப்பான்! சரி யான உமத்தில் இனவரசனுடைய உயிரை காவுவான்! பரமேசுவரர் சோழ நாட்டு மகன் இனவரசனை உமன் பீது ஏற்றி வைத்து இனவாசம் விட்டுக் கொண்டு தஞ்

கையை நோக்கி வருவார்கள். அந்த பாணை யை மட்டும் பாருக்கு வறியில் ஏதாவது ஆபத்தி வந்து விடு! அவனுடைய இடத்தில் நம் ரேவதாஸக் கிரமவித்தன் பாணைப் பாக்கை அமருவான்! அப்பதும் என்ன நடக்கும் என்பதை நீயே ஒருவாறு கவனித் துக்கொள்!"

"ரவிதாஸா! உன் புத்திக் கூர்மைக்கு இன்ன இல்லை என்பதை ஒத்துக் கொள் கிறேன். கிரமவித்தன் எடுத்த காரியத்தை முடிப்பான் என்று நாம் நம்பியிருக்கலாம். கத்தர சோழன் விஷயம் என்ன? அவனுக்கு என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறாய்? என் தான் தேவதாஸன்."

"பழுவேட்டசையனுடைய கருத்து நில வனறையில் சோமன் சார்பயணை விட்டு விட்டு வந்து வந்திறேன். கவனிப் பேசுவாருத் தான் உன் குவத்திருக்கிறேன். அங்கே வீருத்து கத்தர சோழன் அரண்மனைக்குத் தரக்கப்பாளை போகிறது கத்தர சோழன் படுத்திருக்கும் இடத்தைப் சோமன் சார்ப யனுக்குக் கடிக் காட்டியிருக்கிறேன். இரண்டு கண்ணும் தெரியாதருடைய உட னான் குறிப்பிட்ட இடத்தில் நின்று வேலை எறிந்து கத்தர சோழனைக் கொன்றுவிட லாய் சோமன் சார்பயணை அலசரப் படாதே! உன் வனறையில் பொறுத்துக் கொள்பது!" என்று எச்சரித்து விட்டு வத் திருக்கிறேன்.

"அது எத்தனை? எவ்வம் நேரும் போது காரியத்தை முடிப்பதல்லவா நல்லது?"

"மட்டமே! கத்தர சோழன் உன் தாக்க கொளையுடையது. அந்தக் செய்தி போதும் அவன் குமாரர்கள் தூக்கிவதை வாகிவிட மாட்டார்கள்? அந்த தோயாளிக் கிறவன் இறந்துதான் உன் உபயோகம்? அது இருக்கும்! நீ உன் செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறாய்! உமப்பு! மானி கையில் எல்லாரும் எப்படி இருக்கிறார்கள்? அங்கே நாளை இரவு நடக்கப் போகிற காரியம் அல்லவா எல்லாவற்றையும் விட முக்கியமானது?"

"உமப்புலில் எல்லாம் கோலாகலமாகத் தான் இருந்து வருகிறது. கவியாணம்! பேச்சுக்காநல்லதா உங்களுக்குமிருக்கின்றன. நீ என்மே! அந்தப் பழைய சாண்டியை நம்பியிருப்பது எனக்குப் பிடிக்காது இல்லை...."

"பழைய சாண்டியா அவன்? பாண்டியமா தெளி என்று சொல்! வீர பாண்டியர் இரவு பதற்கு இரண்டு மூன்று மூன்று மூன்று மூன்று தம் பட்ட மகிழியாக்கிக் கொள் டதை மறந்து விட்டாயா? வீர பாண்டியர் மறந்துக்குப் பழிக்குப் பழி காங்க. அவன் சபதம் செய்திருப்பதை மறந்து விட்டாயா? ஒரு வாரத்துக்கு முன்னால் இதை நீட்டித் தி அவன் பாண்டிய குமாரன் கவியை இருந்து பாண்டிய துவத்துவீரவானைப் பெற்றாக் கொள்ள வில்லையா....?"

"ஆமாம், ஆமாம்! ஆனால் நேற்று மானம் உன் பாண்டியா தெளி வீர தாரமன் ஏரிலில் உல்லாசம் படகு பாத்திரை செய்து

கொன்ற பழி வந்தியத்தையன் தனது மீது விழப் போகிறது! தம்முடைய ராணியின் சாமர்த்தியத்தைப் பற்றி இப்போது என்ன சொல்லுகிறாய்?"

"தீ கொன்னபடி எங்கும் நடக்கட்டும். சிற்பாகு கேள், சொல்லுகிறேன்."

"வேறு எது நடந்தாலும் நடக்கா விட்டாலும், கரிகாலனுடைய ஆய் நானை இரவுக்குள் சிறிவது தீச்செய். தந்திச் செய்து அவன் ஏற்றுக் கொண்ட பொறுப்பை நிறைவேற்றியே தீருவான். தம்முடைய பொறுப்பையும் நாம் நிறைவேற்ற வேண்டும்..."

"தம்முடைய பொறுப்பு என்ன?"

"நானை இரவு கடம்பூர் மானிகாவிலிருந்து வெளியேறும் கரங்கப் பாசத்தில் ஆயத்தமாகக் காத்திருக்க வேண்டும். காரியம் முடிந்ததும் தந்திச் செய்து வரிகளாக வரலாம். அவனை அழைத்துக் கொண்டு இரவுக்கிரமே கொல்லும் மனையை அனுப்புவோம். வேண்டும். அங்கே இருந்து கொண்டு, சோழ நாட்டில் நாம் பெறும் அல்லோலகல்லோலத்தைப் பார்த்துக் கொள்ளுகிறப்போம். ஒரு வேளை செனகரியப்பட்டால்..."

"செனகரியப்பட்டால், என்ன?"

"பழுவேட்டையரவனின் கருத்து நியமனையில் சேர்த்து வைத்திருக்கும் பொருள்களை செயல்பாடு கரங்கப் பாசத் துறையில் கொண்டு போய்ச் சேரக்க வேண்டும். சோழ நாட்டும் பொக்கிஷத்திலிருந்து கொண்டு போன பொருள்களைக் கொண்டு, சோழ நாட்டின் மீது போர் தொடுக்கப் படலாம். வேறு எவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கும்?"

இவ்விதம் கூறிவிட்டு மறுபடியும் தன் நாலை விரித்தான்.

சே

வரானனாக நடந்த பரமேசுவரன்.

"சரி, சரி! ஆகவே சக்கோட்டைய ரொம்பப் பெரிதாகக் கூட்டி

விட்டோ! முதலில் கொன்னிடத்தைத் தாண்டி அக்கமையை அனுத்து விட்டோ! போய்ச் சேரவாக வாய்க்கிச் சோன்னபடி எல்லாம் நடக்கிறது! சிறகு, பழுவேட்டையரவனையும் பொக்கிஷத்தைக் கொணையடிப்பது பற்றி யோசிக்கலாம். என்ன சொல்லுகிறாய்? இப்போதே விடப்பலாமா? இரவு கொன்னிடத்தைத் தாண்டி விடுவோமா?" என்றான்.

"வேண்டாம். வேண்டாம்! பொழுது விடிந்ததும் படவிலே ஏறினால் போதும். அதற்குள் காரணம் நன்றாக அடங்கிவிடும். அன்று வெள்ளமும் கொஞ்சம் தரைந்து விடும்."

"அப்படியானால், இன்றைய இத்தப் பள்ளிப் படை, மண்டபத்திலேயே படுத்திக்கலாமா?"

ரவிதாசன் ஏற்று யோசித்தான். அப்போது ஏற்றுத் தரத்தில் தீச்செனையை விடும் சத்தம் கேட்டது. ரவிதாசனுடைய

உடல் தடுங்கின்று.

"ரவிதாசா! கேவலம் தீச்செனையைத் தரவில்லை! கேட்டு ஏன் இப்படி தடுங்கிறாய்?" என்றான் தேவராளன்.

"அப்போ! கோயுக்கரைப் புதை சேற்றில் கழுத்து வரைவின் தீ புதைப்பதற்குத், சேற்றிலும் நூறு தீச்செனையைத் தீ அழுவதற்காக காத்திருக்கும் பங்குதான்! அப்படிச் சொல்லுங்கள்! சிங்கத்தின் கரணைகளையும் மதையானை எழுந்ததையும் கேட்டு, என்னுடைய பங்கு உண்டாவதில்லை. தரிலின் கணைகளைக் கேட்டால் குறை தடுங்குகிறது. வாயா! இத்தக் கடுகாட்டில் இராத தீச்செனையோடும். வேறு எப்போதாவது இராமத்துக்குப் பக்கமாயுள்ள கோவிலுக்கு அல்லது சத்திக்குத் தங்குவோம். இல்லாவிட்டால், கொன்றீர். கணையிலுள்ள தூக்கைக் கொள்ளைப் பற்றிச் சொன்னாயோ? அங்கே போயோம். இன்னமும் அந்தக் கிழவன் அங்கே படுத்திருந்தால். வெள்ளத்தில் அவனை இழுத்து விட்டு விட்டால், அதுவே அவனுக்கு நாம் செய்யும் பெருமையாக இருக்கும் தானாகவே மறுதான் வரையில் அங்கே விடுவோமென்றால், இராமையும் மனத்துறத்தாகவே உட்காருகிறேன்!"

சே

தருவியை எப்போது எண்ணை ஏறக் குறைவு ஒன்றும் விடாமல் பெரிப்பது வேண்டும். கரங்கப் பாசத்துக்

கொண்டிருந்தார் அவர்கள் பெரிபுறம் கொடு வார்த்தையும் அவருடைய செனகரியை எந்தெந்த காய்ச்சி காற்றுவது போலிருந்தது. அவருடைய செனகரியை எரிமனையின் கிப்பத்தையப் போல் தீக் குழம்பாவிடக் கொடுத்தது. நாம் காத்திருக்கக் கலியாணம் செய்யக் கொண்ட பெண், விசுவாசியை மனத்துக்காகச் சோழ குலத்தின் மீது பழி வாய்க்க வந்தவன் என் பதும், ஒன்று கருவுக்கனாக அவன் தன்மை ஏமாற்றி வருகிறான் என்பதும் சொல்ல முடியாத வேதனைகளையும் அவமானத்தையும் அவருக்கு உண்டாகின.

அது தனக்குறையாகச் சோழர் குலத்திற்குப் பழிப்பு வந்ததற்கும் தன்மை பெற்று வந்ததற்கும் ஏதாவது அச்சமேயில் பழிப்போ! அவர் தன்னைத் தான் கொன்றார். கொல்லப் போனார். சத்தா சோழனும் அவருடைய மக்களும் யார்? சத்தா சோழனுடைய பட்டிய பழிப்பு வந்தததைச் சேரித்தவன் அவ்வளவு! சத்தாசோழனுடைய மக்கள் மீது தமக்கு ஏற்பட்ட கோபமெல்லாம் சேரி காலத்து அவ்வளவு! ஆதிக்க கரிகாலன் ஏதோ சிறு பிள்ளைத்தனமாக நடந்துகொண்டான் என்பதற்காகவும் மனவையமாகவும் அமக்குப் பிடிக்கலில்லை என்பதற்காகவும், எவ்வளவு பங்குதான் சத்திச் செயல்களுக்கு இடம் கொடுத்து விட்டோம்? சோழர்

“அப்பாவிப்பட்டமென்ட் ஆட்டர் கெட்
உதம் நகல நேரம் பரக்கறாரே. வேலை
யில் நேரவா?”

“இல்லை. முதல் வந்தும் வாய்க...”

— வந்திடு செல்லப்பா.

குடித்தின் நேரம் பணவர்களை பாண்டிய
நாட்டுச் சதிகாரர்கள் நம்முடைய அரசன்
மன்னவிலிருந்து கொண்டு, நம்முடைய
நிலவளரைப் பொக்கிஷத்திலிருந்து திருடிப்
பொய் பொருளைக் கொண்டு, சோழ குலத்
துக்கு விநோதமாகச் சதிகாரச் செயல்
களைச் செய்து அல்லவா இடம் கொடுத்து
விட்டோம்? ஆகா! இந்தச் சண்டாளர்கள்
சொன்னபடி நானா இரவுக்குள் மூன்று
இடங்களில் மூன்று பாய்க்காமான் கொலை
கள் நடக்கப் போகின்றனவா? தம்முடைய
கடலில் மூக்க இடுகாடு வளராத முயன்று
அவற்றைத் தடுத்தோக வேண்டும்.
இன்றுபு அறுபது நாளின்க நேரம் இருக்
கிறது. அதற்குள் எவ்வளவோ காரியங்கள்
செய்து விடலாம். இரவுக்கிரவே துடந்தை
சென்று தஞ்சைக்குப் தானகய்ப்படினதுக்
குப் சென்ட் அறுப்பிவிட. இவ் வியதருக்குக்
கொண்ட வேண்டும். இந்தப் பாதகர்கள்
அப்பேக போய்ச் சேர்வதற்குள் நாம் போய்
விட வேண்டும்.

இவர்களைக் காட்டிபுக்கு வந்தபடி விடு
வதா? இந்த இடக்கிலே இவர்களைக்
கொன்று போட்டு விட்டுப் போய் விடுவது
நல்லதல்லவா? நம்மிடம் ஆயுதம் ஒன்று
மில்லை இல்லவாரா? எல் வன்ன? வந்திரா
வதவரை சிகர்த்த நா கைகள் இருக்குப்
பொது வேறு. ஆரதய. எதற்கு? ஆனால்
இவர்கள் ஒரேவேளை சிறிய கத்திகள் இனா
யில் செஞ்சு வயதில் தக்கக் கடும் அவ்வாறு
வருப்பதற்கே இடங்கொடுக்காமல் திரண்டு
பெருமை வ கழந்தவையும் இறுக்கிப் பிடித்து
தெறித்துக் கொன்றுவிட வேண்டும்.

ஆனால் அவ்வாறு இவர்களுக்கு இடம்
இடத்தில் வன்னா சிடிப்பது சித்தமா?

இவர்களிடம் தெரிந்து கொள்ள வேண்
டிய வந்தவங்களைத் தெரிந்து கொண்டு எதி
விட்டது. நாம் வந்தபதில் தல தெய்வமடையி
துக்காக பரமேசுவரியே பா து கவிழ்ச்
செய்து, தம்மை அவனான வ திருக்கோல
லில் படுத்திருக்கச் செய்து, இந்தப் பங்கா
ரகசியங்களைத் தெரிந்து கொள்ளும்படி
வுய செய்திருக்கிறான். சக்கரவர்த்திக்கும்
அவனான வ குமாரர்களுக்கும் விபத்து நேரி
டாமல் பாதுகாப்பதல்லவா தம்முடைய
முக்கியமான கடமை? அதிலும் கடமையிலே

கரிகாலனுக்கு எதுவும் நேராமல் தடுப்பது
மிகமிக முக்கியமானது. அப்படி ஏதாவது
நேர்த்துவிட்டால், தமக்கும் தமது குலத்துக்
கும் அழியாத பழிச்சொல் ஏற்பட்டு
விடும். ஆறு தலைமுறையாகச் சோழ குலத்
துக்குப் பழற்று வந்ததினாச் செய்திருக்கும்
உதவிகள் எல்லாம் மறந்து மன்னாவி
கிடும். பெண் என்று மன்னர் நமது அரசன்
மன்னலில் கொண்டு வந்து வைத்திருந்த
அரக்கியினால் கரிகாலன் கொல்லப்பட்
டால், அதைக் காட்டிலும் தமக்கு நேரக்
கடிய அவகாசமே பெறு ஒன்றுமேயில்லை.

ஆகா! அத்தகைய அழகிய வடிவத்துக்
குள்ளே அவ்வளவு பலங்கரமான ஆவகால
யிலும் திறைத்திருக்க முடியுமா? மூன்று
உலகத்தையும் மயக்கக்கூடிய மோகனப்
புனைவைக்குப் பின்னால் இவ்வளவு
கஷ்டம் மறைத்திருக்க முடியுமா? இந்தச்
சண்டாளர்கள் சற்று முன்னால் சொன்ன
தெய்வராம் உண்மையாக இருக்க முடி
யுமா?...

புலோட்டாரையுடைய கன்னத்
தில் கோபத் தீ கொழுத்து
விட்டு எரியும்படி செய்து அத்
தச் சதிகாரர்களின் கார்த்தை
கள் ஒடுதித்ததில் அவருக்குச்
சிறிது திருப்தியையும் அளித்
திருத்தன. நத்தினி சதிகாரியாக இருக்க
லாம்: நம்மிடம் அன்பு கொண்டதாக
நடித்து வந்திடு மொநிறி வந்திருக்கலாம்.
ஆனால் அவன் கரிகாலன் மீதா கத்த
மாரை அல்லது வத்தியத்தேவன் மீதோ
மோகம் கொண்ட காரணத்தினால் தம்மை
வந்திக்கல்கலை! அந்த மெனக்கச் சிறுவர்
களை அவன் பொருட்படுத்தவில்லை.
அவனுடைய அந்தரங்க நோக்கத்துக்கு
அவர்களையும் பெயொகப்படுத்துவதற்
காகவே அவர்களிடம் கருகமாகப் பேசிப்
பழி வகுநிறான்!

இந்தச் செய்தி பழுபோட்டாரையின்
அந்தரங்கத்தில் அந்தரங்கத்துக்குள்ளே
அவனையும் அறிபாமல் சிறிது திருப்தியைப்
புனைத்து கரிகாலன் கொல்லப்பட்டாமல்
தடுக்க வேண்டியது, தம் குல கௌரவத்
தரை பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் தமக்கு
என்றென்றாக்குப் அழியாத அபவித்தி
நேராமல் தடுத்துக் கொள்ளவும் மாட்டும்
அல்ல; நத்தினியை அத்தகைய கோரமான
பாவ காரியத்திலிருந்து தப்புவதற்காக
வந்தான். ஒருவேளை அவனுடைய மனத்
தையே மாநிறி விடுதல் கூடச் சாத்தியமாக
லாம். இந்தச் சண்டாளச் சதிகாரர்களிடம்
அகப்பட்டுச் சென்றிருப்பதால் அவன்
வேறு வழியின்றி இவர்களுக்கு உடந்தை
வாழ்க்கலாம் அல்லவா? இவர்களை
இங்கேயே கொன்று ஒழித்து விட்டால்
நத்தினிக்கு விடுதலை! கிடைக்கலாம்
அல்லவா?

இவ்வாறு என்ன அந்த வீரக் கிறுவர்
தம்மைவழிபாமல் தொண்டையைக் களைத்

துக் கொண்டார். சிம்ம கர்ஜனை போன்ற அந்தச் சத்தம் சதிகாரிகள் இருவரையும் இடுக்கிடச் செய்தது.

"யார் ஆய்கே?" என்றான் தேவரான னானிய பரமேசுவரன்.

அதற்கு மேல் தாம் மறைந்திருப்பது சாத்தியம் இல்லை. ச.சிதிரும் ஆகாது என்று கருதிப் பெரிய பழுமேட்டாரையர் வெளிய்பட்டு வந்தார்.

ம

கழக்காய் இருட்டில் நிகர்ென்று தோன்றிய அந்த நெடிய பெரிய கருவத்தைக் கண்டு சதிகாரிகள் இடையும் திசைத்து நின்ற போது, "தான்தான் யாண்டுகூறு அண்ணாடா!" என்று கூறி விட்டுப் பழுமேட்டாரையர் கிரித்தார்.

அந்தக் கம்பீரமான கிரிப்பின் ஒலி அவ்வாய் பிரதேசம் முழுவதையும் தரு தருவெச் செய்தது.

வந்தவர் பழுமேட்டாரையர் என்று அறிந்ததும் ரவிதாஸன், தேவரானன் இருவரும் தப்பி ஓடப் பார்த்தார்கள்! ஆனால் பழுமேட்டாரையர் அதற்கு இடம் கொடுக்க வில்லை. தம் தலை கரங்களை இரண்டையும் தீட்டி இருவரையும் பிடித்து நிறுத்தினார். அவருடைய வலது கை ரவிதாஸனுடைய கழுத்தைப் பற்றியது. இடது கை தேவரானனுடைய ஒரு புதுக்கைப் பற்றியது. வந்தவர வந்ததைக் காட்டிலும் வலிமை பொருத்திய அந்தக் கரங்களின் பிடிகள் அய்விருவரை யும் திகழும்க்காட்ச் செய்தன.

எவ்வளவுதான் கையில் வலிவு இருந்தாலும் இருவரையும் ஏக காலத்தில் சமாளிக்க முடியாது என்று எண்ணிப் பழுமேட்டாரையர் தேவரானனைத் தவையுட்புற விழும் படி சீமே தன்னினார் சீமே விழுந்தவன் முதுகில் ஒரு காதல் ஊன்றி வைத்துக் கொண்டு ரவிதாஸனுடைய கழுத்தை இரண்டு கைகளாலும் தெறிக்கத் தொடங்கினார்.

ஆனால் தேவரானன் கம்பீர இருக்க வில்லை. அவனுடைய இடுப்பில் கொடுமி விழுந்த கத்தினவர் சிரமப்பட்டு எழுந்துத் தன்னை மிதித்துக் கொண்டிருந்த காலில் குத்தப் பார்த்தான். பழுமேட்டாரையர் அதை அறிந்து கொண்டார் இன்னொரு காலினால் அவனுடைய கை மணிக்கட்டை நோக்கி ஒரு பவமான கை கொடுத்தார். கதி வெகு தூரத்தில் போய் விழுந்தது.

தேவரானனுடைய ஒரு கையும் அற்று விழுந்து விட்டது போல் தோன்றலாகிற்று. ஆனால் அதே சமயத்தில் அவனை மிதித் திருத்த கால் சிறிது நழுவிவது. தேவரானன் உட்கொண்டு தெளித்து கொடுத்து வெளிவே வந்து குதித்து எழுந்தான். உடைபட்ட கைகளை முன்புறினால் பழுமேட்டாரையரை நோக்கிக் குத்தத் தொடங்கினான். அந்தக் குத்துக்கள் கருங்கல் பாறைச் சுவர் மீது விழுவன போவானை. தத்திய தேவரானனுடைய கைதான் வலித்தது. அதுவும் இன்னொரு கையைப் போல் ஆவிவிடுமோ என்று தோன்றியது.

இத்தனை கில ரவிதாஸன் தன் கழுத்தி லிருந்து பழுமேட்டாரையனுடைய கரங்களை விக்கக் பெருமூயற்சி செய்தான் ஒன்றும் பலிக்கவில்லை. மெய்குடைய இரும்புப் பீடி சிறிதும் தளரவில்லை. ரவிதாஸனுடைய விழிகள் சிவங்கத் தொட்டின. கனரிக் குளறிக் கொண்டே "தேவரானா! சீக்கிரம்! சீக்கிரம்! கோலில் மேயே ஏறு! மண்டபத்தைச் சீமே தன்னா!" என்றான்.

தேவரானன் உடனே பாய்ந்து சென்று பள்ளிப்படைக் கோலினில் மேல் மண்டபத் தின் மீது ஏறினான் அங்கே மண்டபத்தில் ஒரு பழுதிலில் சிவவு ஏற்பட்டு இனிச், சிறிது தகர்த்தாலும் சீமே விழக்கூடிய நிலையில் இருந்தது. அதை முன்னமே அவர்கள் கவனித்திருந்தார்கள். ரவிதாஸன் அதைத் தான் குறிப்பிடுகிறான் என்று தேவரானன் தெரிந்து கொண்டான். மண்டபத்தில் இடிந்த பழுதியைத் தன் மிச்சமிருந்த வலிமைபெல்லாம் சிரவொகித்து தகர்த்தித் தன்னினான் அது விழும் போது அதனுட னிருந்த மரம் ஒன்றையும் சேர்த்துத் தன்னிக் கொண்டு விழுந்தது.

பழுமேட்டாரையர், மேயேவிழுந்து மண்டபம் தகர்த்து விழப் போவதைத் தெரிந்து கொண்டார். ஒரு கைவை ரவிதாஸனுடைய கழுத்திலிருந்து எடுத்து மேயேவிழுந்து விழும் மண்டபத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள முயன்றார்.

ரவிதாஸன் அப்போது ஒரு பெரு முயற்சி செய்து அவருடைய பீடியிலிருந்து தப்பி அப்பாய் தகர்த்தான்.

மரமும் மண்டபமும் பழுமேட்டாரையர் பேரில் விழுந்தன. பழுமேட்டாரையர் தளரலில் விழுந்து திணைவு இழந்தார்.

(தொடரும்)

"தலைவர், வார்டா ஒரு பொடியனுக்குப் பாராட்டு விதா, வெத்தி விதா நடத்து தாரே, யார் அது?"

"தலைவரேடா, எப்பவந்தாக... எல்.மே.ஜி.யு பால் பண்ணிட்டாராம்!"

— சீக்காதி ஸ்ரீராம்.

வீரன் ஒருவருக்கு முன் கொலைக்குற்றம் சாட்டப்பட்டு ஆயுள் கைதியான தந்தை. வக்கீலத்துப் படித்த பின்னையாண்டாம். என்றோ மூடுவிழா நடந்து விட்ட சட்டத்தின் வாய்க்குத்த திறப்பு விழா நடத்தித் தன் தந்தை தீர்ப்பாதி என்று நிரூபிக்கிறான். உண்மைக் குற்ற வானியை ஆதாரத்துடன் அவ்வாறாகப் காட்டுகிறான்.

தன் தந்தை கொலைக் குற்றத்துக்காக ஆயுள் தண்டனை அனுபவிக்கிறவர். விமான விபத்தில் இறந்ததால்ப் பொய்த் தகவல் கொடுத்திருக்கிறார் வளர்ப்புத் தந்தையான பாதிர் ஏ. ஆர். பன் என்று தெரிய வரும்போது, செலுத்த வேதனையை வெளியிட்டுப் பொருளும் கட். த்திக் கார்த் திக்காகட்டும்; அக்க வேதனையில் பங்கு பற்றி 'ஒரு கொலைக் கைதியின் பிள்ளை என்ற குற்ற உணர்வின் தீர்வு' என்றாகப் படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று தான் அந்த உண்மையைச் சொல்லியமை. என்று ஏ.ஆர்.பன். உருதுவதிவாக டும். இருவருமே தெஞ்சைத் தொடுகிறார்கள்.

என்னமோ தெரியவில்லை. ஜோபனா வுடன் கிணறிகளுக்கும் கட்டடங்களில் ஏதோ சொல்லித், செல்விறன் எங்கிற மாதிர் இருக்கிறதே தவிர, கார்த்திகிடம் அந்தனை ஒட்டுதலைக் காண முடியவில்லை. அந்தப் பிள்ளைப்பை விடக் தவிரியிடம் கொஞ்சம் தேவலாம் பொலிசுக்கிறது.

கொப்பனாவில் முழிப்பும் சிரிப்பும், 'இத பாருங்க, நடிக்கிறேன், நடிக்கிறேன். என்று சொல்கிற மாதிரியே தெரிவது வழக்கம். இருந்தாலும், தீவித் தராக பத்திரிகை அலுவலகத்தில் புகுத்து இத்தனை. ஆதிரியர் கமித்ரா, அத்தனைக் கார்த்திக் இருக்க அவர்களையே பார்த்துக் கொண்டு மகா உற்சாகத்துடன், அந்தப் பப்ளிக் ப்ராஸிக் டுட்டர் எத்திராணைத் கிழிதின்னு கிழிக்க ஒரு கட்டுரை எழுதிக்கொண்டு வந்திருக்கேன். படிக்கிறேன். கேளுங்க' என்று சிரிக்க, இருவரும் திணி, 'பின்னாலே பார்த்தலாம் என்று எச்சரிக்க. பின்னாலே பார்த்திற வழக்கம் எங்க பரம்பரைக்கே கிடையாது.' என்று அவர் மேற்கொண்டு படிக்க, அவர் கட்டுரைகளில் கிழிபடும் அவரது தகப்பனார் ரசிக்கிறதன் பின்னா லிருந்து கேட்டுப் பொரும - ரசிக்க ஒரு கட்டம்.

பத்திரிகை ஆதிரியர் என்றால் வெற் திலைக் செல்லத்தோடு இருக்கணும் என்று ஒரு மூடப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திவிட்ட புண்ணியவான் காரோ? இருக்கட்டும், அதற்காகப் புகழுக்கு மயங்காத உண்மை

சட்டத்தின் திறப்பு விழா

விளம்பிப் பத்திரிகாரியரான கமித்ராவும் சதா அப்படி இருக்க வேண்டுமா? அவரது சாதனையை னர் புகழ்கிறதே தவிர, தாமயத் தெரித்து கொள்கிற மாதிர் மதும் நடக்கவில்லை.

இந்த ஹரே கிருஷ்ண சமாதாரத்தில் கதாரியை னர் குக்கு என்ன வன்மமோ தெரியவில்லை. கொலைகாரரை அந்நோடு சம்பந்தப்பட்டவராக் கிடுக்க வேண்டாம். சொம்ப தானைக்கப்பறம் வந்தாலும் ராஜேஷ் படுபாத்தம்.

ஆதிரம்தான் சொல்லுங்கள், இந்த ராஜேஷ். அந்தக் கமித்ரா, நடுவிரை கருட் டும் மேஜர் கத்தரரான - இப்படித் திரை யுலகப் பூர்வாணையெல்லாம் திரித்திற போது ஏதோ கிட்டும் பொன சொத்தம் ஒட்டிக் கொண்ட இதம் தெரிகிறது.

தீனமான் கோர்ட் சேலில் ஒலிப் பதிவு மக்கர் செய்து கொஞ்சம் வலித்தெரிச்ச னைக் கொட்டிக் கொள்கிறது.

கனதுபுணம்பு ரொம்பத்தான் புத்தி பூர்வ மாய் இருப்பதால்தானோ என்னவோ, ஒருவித இரக்கம் நிலவுகிறது. வாய்விட்டுச் சிரிக்கும் சத்தரிப்பங்கள் பாலைவனச் சோவையான்.

பீதாள் பிடிக்கிறார்கள்

அந்த அரசு மகம்பேறு மருத்துவ மனை கூட்டத்தால் நிரம்பி வழிந்தது.

மேம்பலுக்கே சிறுமூக்க வாய்க்க, மஞ்சள் நிறக் கைப்பையுடன் ஒரு மெழுகி யின்தொடர, இடுப்பில் தன் ஒள்ளுரை கூவ துக் குழந்தையுடன், 'என்கொயரி' கவுண்டர் முன் வந்து நின்றார் அந்த திறையாதக் கர்ப்பினிப் பெண்.

நீண்ட தூரம் நடந்து வந்ததற்குடையான மாக அவனின் மூகமெல்லாம் முத்து முத்தாக விவரணை. இடுப்பில் இருந்த குழந்தையைத் தன்னுடன் வந்த வயதான அம்மாவின் கொடுத்து விட்டு, தன் கையில் கைகிச் சுருண்டிருந்த பழுப்பு நிறக் காகிதத்தை விரித்துப் பிடித்து 'என்கொயரில்' நீட்டினார்.

'என்கொயரி' யில் வீற்றிருந்த கண்ணாடி அணிந்த தடுத்த வயதும் பெண்மணி அதுவரை இவனை நிரிர்ந்து கூடப் பாரக் காமல் ஏதோ கைபையில் மூங்கிலிருந்தவன் தன் முன்னே ஒரு காகிதம் நீட்டப்படுவதை கண்காற்றத்தும் -

"என்னம்மா?" - நிமிர்ந்தவன் எரிச்சலுடன் கேட்டான்.

"அம்மா, எனக்கு இது 'மாசம்...' இப்பெயோ; பிறகொன்று இருக்கும். இன்னொருது வர அடம்பிட்டு பண்ணிக்க நேண்டி டாக்டர்மமா ஒரு வாரம் முன்னியே டெஸ்ட்டுப் பண்ணிட்டுச் சொல்லியனுப்பினாய்க். அதுதான்... இன்னொரு..."

"சரி... சரி... உங்கய்யில் ஒரு குபாய் காணிக்கை போடு..."

இதை ஏற்கெனவே எதிர்பார்த்தவன் போல் அந்தக் கர்ப்பினிப் பெண் தயாராக வைத்திருந்த ஒரு குபாய் தானையத்தை என்கொயரி டெயினில் இருந்த பழைய நகர டப்பாவில் போட்டு விட்டு நிமிர்ந்தான்.

"என்னம்மா... இன்னொருது உன்னை அடம்பிட்டு பண்ண முடியாது போலிருக்கியா? எல்லா 'பெட்'யெயும் பேஷண்டிஸ் நிரம்பிக் விடக்கிறாய்க்...! அதனால் டாக்டர்மமா வந்தவுடனே உன்னைப் 'பெரியாள்பத்திரி' அனுப்பிடுவாய்க்கொன்று திணைக்கிறேன்..."

— 'என்கொயரி' பெண் அலட்சிய

மாகச் சொன்னார். அதுவரை அமைதியாய் நின்ற மெழுகி இந்த வார்த்தைகளினால் உட்டென்று கலையாமடைந்தான்.

"அப்பய்யோ... என்னம்மா சொல்கிறீங்க... பெரிய ஆம்பத்திரிக்கா? அது இங்கிருந்து பத்து மைல் போய்விட்டே. ஆத்தாடி, அய்யவைய தூரம் வாரா ஆகும்? அம்மா... அம்மா... தாங்க முதல்வேலைய அஞ்சு மைல் தூரத்துக்கப்பாலிருந்து வரிறோம். இன்னும் தங்க பத்து மைல் தூரம் அனுப்பினா... அதுவும் டவுன்ஸ்... எங்கொரு தாங்க முடியாதுமமா...! போக வர ஏதாவது ஆபிட்டா மெழுகி தான் என்ன செய்வீங்க? அதனால், டாக்டர்மமாவிட்டே எப்படியாவது எடுத்துச் சொல்லி இங்கேயே 'பெட்' கொடுக்கக் கொல்லுங்கமமா, உங்களுக்குப் புண்ணியமாப் போகும்..."

— மிரட்சி மேலாய்க்கப் பரிதவிப்புடன் அந்த மூதாட்டி சொல்ல, கர்ப்பினிப் பெண்ணும் பரிதாபமாக 'என்கொயரி' கைப் பார்த்தான்.

"அதுக்கு தான் என்னம்மா செய்வீட்டும...! முதல்வேலைய இங்கே எகப்பட்டு பிரசவ கேள் க்யூ வுல் காத்துட்டிருக்கு. உங்களைப் போலத்தான் அவர்களும். அதுக்கெல்லாம் என்ன வரீ பண்ணுங்கள் தெரியாம முழிச்செட்டிருக்கோம்! சரி, சரி... ஒண்ணு செய்யுங்க. அங்கே நிற்கிறாரே பிடியன்... அவரைப் போய்க் 'கலனிச்சிக்கண்ணா' கம்பவுண்டரி டெட்டி... கூட்டிட்டுப் போவாரு... அப்பறம் உங்கது 'அடம்பிடுன்' விடைச்சாலும் விடைக்கும்..."

அவனின் 'கலனி' என்ற வார்த்தையின் அழுத்தத்தைப் புரிந்து கொண் முடியாத அந்தக் கிராமத்துப் பெண்கள் இருவரும் அலனிட்டுருந்த பழுப்பு நிறக் காகிதத்தைத் திரும்ப வாங்கிக் கொண்டு, பேஷண்டி களை அதிகாரம் செய்து கொண்டிருந்த பழுவை தெருவிக் 'கலனிச்சாமல்' கலனிச்சு அவர்களை ஏற இறங்கப் பார்த்த பழுவை மூன்றத்தான்.

"என்னம்மா... என்ன...? உங்கது மட்டும் உப்பெல்லா சொல்லுமமா...? இத்தனை பேர் 'க்யூவல்' உட்கார்த்திருக்கிறது தெரியுமா...? போ... போ... போய் வரிசைக் கடைசியில் உட்கார். போ... அட போய் மாய்னா..."

— அவன் மிரட்டியபடித்தான்.

"ஹா... தாங்க அஞ்சு மைல் அப்பால இருக்கிற அனுமத்தபுரத்துலிருந்து வரிறோம். அதோ... 'முன்னால்' உட்கார்த்திருக்கிற கண்ணாடி போட்ட அம்மா உங்களைப் பிடிச்சா இங்கேயே 'பெட்'டுக்கு ஏற்பாடு பண்ணித் தருவிங்கமமா..."

— மெழுகி இழுத்தான்.

"எம்மா... காமலையில் வந்து என் பிராணனை வாங்குறீங்க...? எல்லா 'பெட்'யே

சா.ச.சுவாமிநாதன்

வும் ஆபிரேவுன் கேண்ட நிறைந்த விடத்து
எங்கும் டாக்டர் வரட்டும் போய் வரிசை
யில் உட்காரு...!"

அவன் மேலும் விரட்டியடித்தான். இரு
வரும் வேறு வழி தோன்றாது வரிசைக்
காட்சியில் சென்று அமர்ந்தனர்.

நேரம் தகர்த்து கொண்டிருக்க, பக்கத்
திலிருந்த பெண் ஒருத்தி இயனிடம் பேசிக்
கொடுத்தாள்.

"ஏம்மா... இது உனக்கு ரெண்டாவது
குழந்தையா...?"

"ஆமாம்மா...!"

"குழந்தை குழந்தை எப்பவா...?"
"இல்லைங்க... பெரிசுடைய புள்
காங்க...!" - அவளுடைய அம்மா சொன்
னாள்.

"உன் புருஷன் எங்கே வேலைக்குப்
போறாரு...?"

"அது என்ன வயக்காட்டுவ வெளும்
உன் வேலைக்குப் போவதும்மா... ம..
கஷ்ட நிலைம்தான்...!"

"தொ... தொ..." - எட்டென்று
பரிதாபப்பட்ட அந்தப் பெண்மணி,

கஷ்ட நிலைம்கறே.. புள்ளைகளை
அளவாய் பெத்துக்கம்மா... வாரீ என்ன
சொன்னாலும் கஷ்டப்படப் போறது தாம
தானே? இந்தத் தடவை எப்பன் பிறந்தா
ஆபிரேவுன் பண்ணிடு. அப்பத்தான் இப்ப
யிந்திற விஸைவாசிக்கும்; உலிக்காரன்
பிழைப்புக்கும் சரிப்பட்டு வரும்...!"

— அவள் பெரிய பிரசங்கமே செய்வ
ஆரம்பித்து விட்டாள். அவள் அப்படி
பிரசங்கம் செய்த அதே சமயத்தில்,

சற்று தூரத்தில் நான்கைந்து 'மெட்டர்
ஸிட்டி தீயினி' அளவிலெட்டைகள் ஏதோ
பெடுக கொண்டு வந்தனர்.

"அடிக்கடி என்னோட சண்டை போட்டுக்கொடுத்த தன்னோட பிறந்த வீட்டுக்குப் போற என் மனைவி இந்தத் தடவை ஒரு படி மேலேயே போயிட்டா."

"என்ன சொன்னா?"

"என்னை என்னோட பிறந்த வீட்டுக்குத் திரைத்திட்டா."

— ஐ. குருசாங்குமார்.

"L.K.G., L.K.G. என்று ஏன் சொல்றாங்க?"

"பச்சை பெண் கைகலிப் புத்தகங்கள் தூக்கித்தாங்கா!"

— கை. அ. கதிரவேல்.

"கபலனின் தந்தை அ ர பெ ள் த னைவரா?"

"எப்படிச் சான்றிடிச்சே?"

"வரத்திலை வான்காவம் மகனுக்குக் கல்யாணம் பண்ணறதை இவ்வசை மாப் பிள்ளைத் திட்டம் என்னு அறிவித்திருக்கிறாரே!"

— வரிதா செய்வப்பா.

"இன்னுக்கு வந்திருக்கிற 'கேஸ்' மட்டும் ஏழு பேர் தான் புடிச்சதாகும். கசிலா.. டாக்டர் என்னை ரொம்பப் பாராட்டினாங்க...!"

"எப்படி உன்னால மாசா மாசம் இவ்வளவு பிடிக்க முடியுது...? தான் வெளும் மூணுதான். அது புடிச்சிருந்துக்குளையே காலும். உன்னும் இருக்கிறது. ம.. எப்படியோ இந்த மாசம் 'மெயோ' வாங்காம தப்பிச்சேனே.. அதுவே என்னோட புண்ணியம்...!"

"ம.. உங்களுக்குள்ளேய்ப்பா... அங்கங்கே டாக்டர்ஸ் சப்போர்ட் இருக்கு... சமாளிச்சுட்டீங்க.. ஆனா தான்.. மாதக் கடைசி யாகியும் இன்னும் ஒரு கேஸ் கூடப் பிடிக்கலை... டாக்டர் என்ன சொல்லப் போறாரோ...? என்ன செய்வதுங்களை ஒன்றையும் புரியலை...!"

— இவர்கள் இப்படிப் பேசிக் கொண்டு அந்தக் கிராமத்துப் பெண்ணைக் கடப்பதற்கும், அவள் தானிருந்து,

"எப்படிப் பிறந்தா என்ன...? பொண்ணுப் பொறந்தா என்ன... இந்தத் தடவை கண்டிப்பா ஆபரேஷன் செய்துக்கலாம்மா, போன ஒரு குழந்தையோடயே என் வீட்டுக் காரர் செய்துக்கக் சொன்னார். ஆனா நான்தான் மாட்டேன்லுட்டேன்...!"

— என்ற வார்த்தைகளை பக்கத்துப் பெண்ணிடம் உதிர்ப்பதற்கும் தேரம் சரியாக இருந்தது. இவர்கள் சம்பாஷணையைக் கேட்ட மாதிரித்திடப் போய்க் கொண்டிருந்த தான்கு தர்க்களும் ஒரு வேரத் திரும்பினர்.

அய்யனவருதான் —
ஒருவருக்கொருவர் 'நான் முத்தி: தீ முத்தி' என்று அடித்துப் பிடித்துக் கொண்டு இவனை நோக்கி ஓடி வர, இந்தப் பெண் அரண்டு போய் எழுந்து நின்றாள்.

"எம்மா உம்பேரு பரமேஸ்வரிதானே.. இரண்டு தானைக்கு முன்னால கூட டெஸ்ட் பண்ணிட்டுப் போனாப்ப டாக்டர்சிட்டே சிபாரிசு செலுட டானிக்கெல்லாம் எழுதிக் கொடுத்தேனே ஈரபகம் இவ்வையா...?" — ஒருத்தி அவன் மீயல் விழாத குளறலாகக் கேட்டா —

"இவ்வையா... எம்பேரு பார்வதிங்க...!"

"ஆஹ.. அதுதான்...!"
"போய் சொல்லாதே கசிலா... இந்தப் பார்வதியை எனக்கு முன்னமே தெரியும். எந்த வீட்டுப் பக்கத்துலதான் குடியிருக்கா. தான் ஏற்கெனவே சொல்லி வச்ச கேஸு... ஏன் பார்வதி.. என்னைத் தெரியலை...?" — மற்றொருத்தி அவனை மேலே பேசுவோட டாது கையைப் பிடித்து இழுக்கா —

"ஒரேயடியா ரெண்டு பேரும் புதுகா தீங்க.. இது உண்மையிலேயே ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்த கேஸு. வாரமெதனிலாப் போய்ப் பிடிச்சுட்டி வரலை. அதனால் இது எனக்குத்தான் சேரணும்...!" — ஒய்யாரக் கொண்டைக்காரி ஒருத்தி தூவை உயர்த்த —

"ஏப்பா... ஏப்பா... தீங்கதான் இந்த

உயர்வாக வரவேற்கிறோம்

அழக விலிரும்
அபரித்தயான
கூந்தலுக்கு

நம்பகமான ஒரே கூந்தல் தைலம்

கூந்தல் தைலம்

தலைமயிர் உதிர்ச்சு, செம்பட்ட திரும், பருவத்திற்கு முன்பு வந்தும் பித்தாடைகள் மாறும், திசை தலைக்குத் தடவி வந்தால் தலைமயிர் தீண்டு, அழகு, அடர்த்தியாக வளரும், தலை அரிப்பு, பொருகு, தலைமயிர் சொரிந்தால் செதிர் உதிர்ச்சு குறைவாகும், பெண்கள் ஆண்கள் விரும்பி உபயோகிக்கின்றனர், அனைவருக்கும் உதந்தது.

தயாராக வரவேற்கிறோம்

நவசக்தி ஐனத்தியசாலை

தயார் ரோடு எண். 7, தலை 630 001.

இப்பொழுது எல்லா மருத்துக் கடைகளிலும் மற்றும் மளிகை, தென்கல் கடைகளிலும் கிடைக்கிறது.

1 பாட்டில் விலை ரூ. 36.99, V.P.P உண்டு, தயார் செலவு கல்.

மிருதுவான துத்தில் சிறந்த
கவர் மாருக நியாயமான விலையிலே
P.R.C. கார்வெண்டஸ் லிமிடெட் பாலாடைகள்
உங்கள் கல்லம் தேடிவருகிறது.

நீங்கள் செய்யவேண்டியது இதிலே,

உங்களுக்கு விருப்பமான கலர் மற்றும் உங்கள் கைவரான அளவை எங்குத தெரிவிக்கவும் (முடிந்தால் கலர் உட்பட அனுப்பவும்).

ஒவ்வொன்றும் ரூ. 40/- மதிப்புள்ள, 6 பாலாடைகள், ரூ. 200/- விருப்பமான புகைக்கலில், பரவித வண்ணங்களில் உங்கள் இயல்பு தேடி வருகிறது. ரூ. 200/-க்கு P.R.C. கார்வெண்டஸ் எனது பெயருக்கு D.O அல்லது R.O மூலமாகவோ அனுப்புக-கள், மனியாச்டர் அனுப்பினால் கடிதத்தில் கலர் உட்பட புகைகள் எண் குறிப்பிட்டு தயவுசெய்து.

V.P.P.ம் உண்டு, தயார் செலவு இயல்பாக உங்களுக்கு விருப்பமான கலர் கிடைக்காவிட்டாலும் நீங்கள் திருப்பிலடைதல் கவர் நிச்சயம். P.R.C. கலர் பாலாடைகள் விசுவில நியாயமானது, தாதுமில் சிறந்த, ஸ்பெஷல் அளவு (இருப்பு அளவு 3 1/2"க்குமேல்) 6 பாலாடைகள் ரூ. 230/- விபாக்குக்கு தொடர்பு கொள்ளவும்.

இது ஒரு கையேலை வாய்ப்பு நினைவம், பரவுப் பித்தல் அவர்களில் "படித்த திசைநாடு" என கையேலை வாங்கு"த் திட்டத்தில் சி.கருச் கினை "கனர வங்கியின்" சிவிய பொருளாதர உதவிபுடன், மிகச்சிறப்பாக செயல்படும் நிறுவனங்களில் ஒன்றாகும்.

P.R.C. கார்வெண்டஸ்

நெ. 25, பிரதீஷன் ரோடு, A Plot, கஞ்சி-689 002, போன் - 21946

மாசக் கொட்டாணவர் சரித்துட்டிருங்களை... அதனால் இதை எங்கு விட்டுக் கொடுங்கப்பா...! ஒருத்தி கெஞ்சினாள்.

இவர்களை இதுவரை பார்த்தே அறிவாத அத்தப் பார்வதி விழிக்க, இவர்களுக்குள் நடந்த பொராட்டதின் இரைச் சுவைக் கேட்டு எங்கொயரிலில் உட்கார்த்திருத்த பெண்ணும் அதிகாரம் செய்து கொண்டிருந்த பிழையும் அங்கே ஒடி வந்தன. வந்தவர்கள் விஷயத்தைக் கிரஹித்துக் கொண்டதும் -

“கம்மா ஒரேயடியா உங்களுக்குன்னு உரிமை கொண்டாடாதீங்க...! இந்தப் பொண்ணு போன. யாரமே எனக்கு அறிமுகமான கேஸ்... அதனால் இந்தக் கேஸ் எனக்குத்தான் சேரணும்...”

— சற்றுமூன் சிடுசிடுத்த எங்கொயரி லாவெய்வாம் பல்லாணாள்.

“தோ பாரும்மா... பார்த்தா பட்டிக்காடு போலவிடுங்கே... இவங்க பேச்சை நம்பிடுவீனா, ஆபிரேஷன் ஆன பின் னால ஒருத்தரும் கண்டுக்க மாட்டாங்க. உனக்கு... நான் உடனே ‘பெட்’டுக்கு ஆதவும் ஸ்பெஷல் வார்டுல ஏற்பாடு பண்ணித் துடுறேன். நீ எதுக்கும் கவலைபடாதிடே. ஆனா... டாக்டரிடிட்டே உன்னை தான்தான் கூட்டிட்டு வந்ததாச் சொல்லும் போது மட்டும் தலையை ஆட்டு போணும்...”

— பக்கத்தில் நின்றிருந்த பீழன் அவள் காதுக்கருவில் வந்து கரகரத் தொண்டை யில் கெடிகத்தான்.

“ஏம்பா பரமசிவம்... உங்களுக்கு எதுக்கு இந்த அலப ஆசை...? இந்தக் ‘கேஸ்’ பிடிச் சுறதே எங்க வேலை... இதுவ நீங்க ஏன் துணைக்கு குழப்பம் பண்ணிங்க...? கேவலம் ஏதோ கொஞ்சம் ‘கமிஷன்’ கிடைக்கும். இதுக்குப் போய் அவலயதீங்களை...! ஆனா எங்களுக்கு ‘கேஸ்’ பிடிக்காட்டா வேலைவே போயிடும். ப்ளீஸ்... இந்தக் கேஸை மட்டுமாவது எனக்கு விட்டுக் கொடுங்கனேன்...”

— ஒரு நரீஸ் இவர்களிடமும் கெஞ்சினாள்.

“அதெல்லாம் முடியாது...! நான்க ஏன் விட்டுக் கொடுக்கணும்... ஆஸ்பத்திரிக்கு வரற கேஸ் எல்லாம் எங்களுக்குத்தான் சேரும்... தெரியுமில்லே...”

— பீழனும், எங்கொயரிடும் சேரித்து கொண்டனர்.

அப்போது -

கழுத்தில் ஸ்டெதாஸ்கோப் தவழ முசத்

தில் புன்முறுவல் பூக்க. அந்த வேடி டாக்டர் ஹாஸ்குள் நுழைந்தான். வந்ததும் வராதது மாக ஒருசேர நின்றிருந்த இவர்களின் நிலையைக் கண்டு ஓரளவு பூவித்துக் கொண்டான் போனும்!

“என்ன பங்களும்... அவரவர் இடத்தை விட்டு விட்டு வந்து எல்லோரும் இங்கே என்ன செய்வதீங்க...?”

— தூலில் கொஞ்சம் காரத்தை தேக்கி எவததுக். கொண்டு கேட்டான். பீழன் நைசாக அந்த இடத்தை விட்டு நழுவினான்.

“மேடம்... இந்தக் கேஸ்... எனக்குப் பக்கத்து விடு... எனக்குச் சேர வேண்டி யது... ஆனா... இவங்க எல்லோரும் நான் பிடிச்சேன்னு... - என்று ஒருத்தி இழுத் தான்.

அந்தக் கர்ப்பினிப் பெண்ணும், கிழவி யும் அவர்களுக்கு மத்தியில் விழித்துக் கொண்டிருக்க அவர்களை ஏற இறங்கப் பார்த்த டாக்டர். அவர்களின் நிலையை ஊகித்துக் கொண்டவன் போல் கோப மாய்க் கத்தினான்.

“எல்லோரும் என்ன விளையாடநீங் கனா...? இந்தப் பொண்ணு ஒரு யாரம் முன்னாடி வந்து ட்ரிட்மெண்ட் எடுத்தப்ப ஒருத்தரும் இவளைக் கண்டுக்கல. இப்ப இது ‘கேஸ்’-ன்னு தெரிஞ்சுவுடனே எல்லாத்தையும் எறிக்கட்டு ஓடி வந்துட் மங்களா... போங்க... போங்க...”

எல்லோரும் ஏதோ முணுமுணுத்தபடி அங்கிருந்து அகன்றனர்.

“தீ வான்மா...!”

எத்தனையோ பேஷண்டுகள் அவளுக்கு முன்னமே காத்திருக்க டாக்டர் இவளை மட்டும் தன் அறைக்கு அழைத்துச் சென்று ஸ்பெஷலாகக் கவனித்தான். அவளுக்கு உடனடியாக ‘அட்மிஷன்’ ஆர்டர் எழுதி விட்டு, டெபீனிக்ரித்த ஃபோனை நகர்த்தி ரிஸிவரைக் கைவிலெடுத்தான்.

“ஹிலோ... பசவங்கரை மெட்டர்லிட்டி ருச்சிவ்னோம்...? நான் டாக்டர் கமலா பேசறேன். அங்கே ருச்சிவ் அலிஸ்டெண்ட் ஷீவா... ஆங்... அவளைப் பேசச் சொல் லுங்க...”

“ஹா ஷீவா... உனக்கு ஒரு குட் நிபூஸ்.. போன மாசமே ‘கேஸ்’ கிடைக்கவேன்னு ‘மெமோ’ வாங்கிவதாப் புலம்பிக்கிட்டு இருத்தியே...! இப்ப நான் உன் பேர்ல ஒரு ‘கேஸ்’ ஏற்பாடு செப்திருக்கேன்... ம... ஆமா... உடனே வாரிவா... ஓகே!” - என்று உற்சாகமாகப் பேசி விட்டு ஃபோனை எவத்தான்.

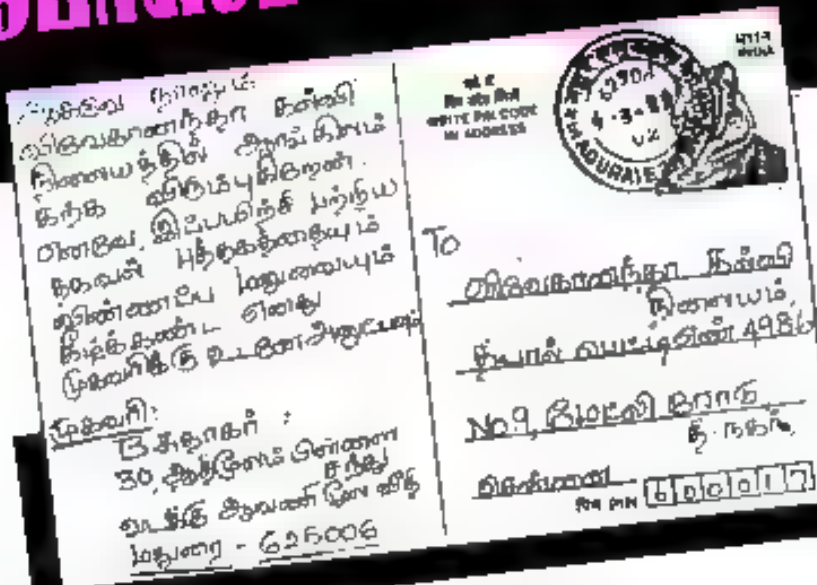
“ஆபிரேஷன் நியெட்டரிங் டாக்டர் கத்தி யைக் கைவில எடுத்தவுடன் ‘ஷி வேல்’ ‘லெற்றி வேல்’ன்னு உணர்ச்சிவசப்பட்டுக் கத்தறாரா?”

“சரித்திரக் கதைகள் நிறைபப் படிச்ச அநிவேசை லயிச்சப் போனவராக்சே!”

— லலிதா செல்லம்பா.

ஓர் போஸ்ட் கார்டு போதும்!...

உங்களுக்கு உங்களது முன்னற்றத் திற்கும் இடையில் இப்பொழுது உள்ள தூரம் ஒரு போஸ்ட் கார்டு தான் என்று நாங்கள் கூறினால் அது சற்று மிகையாகத் தோன்றும். ஆனால் உண்மை அதுதான்.

நீங்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேறுவதற்கு ஆங்கில மொழியில் போதிய பயிற்சியின்மை ஒரு தடையாக இருந்திருந்தால்.....

மற்றவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசும் போது அதை ஓரளவு புரிந்து கொண்டும், அதற்கு ஆங்கிலத்திலேயே பதிலளிக்க முடியவில்லையே என்ற குறை உங்களிடம் குடி கொண்டிருந்தால்,

பல புத்தகங்களைப் படித்தும் ஆங்கிலத்தில் பேச முடியவில்லையே என்ற சலிப்பு உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தால்,

நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் முன்னேற்றத்தை இப்பொழுது அடைய ஒரே ஒரு போஸ்ட்கார்டுபோதும்...ஆமாம்!

ஆங்கிலத்தில் இலக்கணப் பிழையின்றி கடிதங்கள் கட்டுரைகள் எழுத வேண்டும், தயக்க மின்றி சரளமாகப்

பேசவேண்டும் என்ற உங்களது விருப்பத்தை ஒரு போஸ்ட் கார்டில் எழுதி தமிழகத்தின் தலைநகரத் தலைநிலையம் என்று போற்றப்படும் விவேகானந்தா கல்வி நிலையத் திற்கு இன்றே அனுப்புங்கள்.

நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய பயிற்சியைப் பற்றியும் மற்ற தகவல்களையும் உடனே உங்களுக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள்.

விட்டிலிருந்த படியே ஓய்வு நேரத்தில் தபால் மூலம் இந்த எளிய பயிற்சி முறையை நீங்கள் மேற்கொள்ளலாம்.

"தேர்முடிபயிற்சியும் உண்டு." என்ன?...எங்கே கிளம்பி விட்டீர்கள்? போஸ்ட் கார்டு வாங்கத்தானே? உங்களது முன்னேற்றத்தின் முதல் முயற்சி துவங்கிவிட்டது.

நீங்கள் கடிதம் எழுத வேண்டிய முகவரி

விவேகானந்தா கல்வி நிலையம்
9, மேட்லி ரோடு,
தி. நகர், சென்னை - 17.

கீற்று படுக்கையை விட்டு எழுந்த
வுடனே கிருஷ்ணாத்திற்கு ஒரு தகவல்
சொல்லப்பட்டது. சின்னமல்லாரில் இருந்து
ஓர் இளைஞன் அவனைப் பார்க்க வந்திருத்
தான். முகத்தை மட்டும் கழுவிச் கொண்டு
இரவு உடைவுடனே கீழே இறங்கி வந்தான்.
கதர் நூலு மழ வேட்டியும், கதர்ச்
சட்டை, ஆமாக. எளிய கடும்பத்தைச் சேர்த்
தவன் என்று பார்த்த மாதிரித்தில் சொல்
லும்படி அந்த இளைஞன் இருந்தான்.
கிருஷ்ணாத்தினைப் பார்த்ததும் குப்பிட்ட
டான்.

"உட்கார்..."

அவன் நின்றிருந்தான்.

என்ன விஷயம்?

அவன் சென்னையில் ஒரு கல்லூரியில்
சேர வந்திருந்தான். எம். காரில் அவன்
சேர வேண்டியிருந்தது. கிருஷ்ணாத்தி
சிபாரிக் செய்து அவனைச் சேர்த்துவிட
வேண்டும்.

"என்னை உனக்கு எப்படித் தெரியும்?"

அவன் மாமாவின் பேரைச் சொன்

26

கிகி

வான். அவர்தான் அவனைக் கிருஷ்ண
ஸாத்தியிடம் அனுப்பியிருந்தார். அதைக்
கேட்கச் சங்கடமாக இருந்தது. உட்கார்த்த
இடத்தில், போனில், பெரிய பட்டியலை
வைத்துக் கொண்டு படித்துக் கொண்டே
வருவார் மாமா. அத்தனை கல்லூரி, பள்ளி
களிலும் இடம் வாங்கிக் கொடுப்பார்
அவர். அந்த மாமா இப்போது தன்னிடம்
ஒரு மாணவனை அனுப்பி வைத்தி
ருந்தார். சக்கரம் திருப்புவது என்பது இது
தான் போலும்!

போகத் தீவுகள்

"ஏன், சொந்த ஊரில் இருந்து படிக்க வரமே, நீ?"

"விட்டில் நான் படிப்பதை விடும்ப வில்லை. உன் வேலை பார்க்கச் சொல்லி றார்கள். இங்கு என் சித்தப்பா இருக்கி றார். அவர் என்னைப் படிக்க வைப் பார்," என்றவன் தொடர்ந்து சொன்னான்.

"எனக்குப் படிக்க ஆணை சார், நீ. உரக்கு என்ன வேலை செய்காய் போகிறது உட் டையாய்? எம். காம். படித்தாலாவது எம்.பி.லி. பண்ணலாம். டி. எச்.டி. பண் ணலாம். என் ஆணை கல்லூரி ஆகியவராவது. எப்படியாவது எனக்கு தீவுகள் ஓர் இடப் வாய்க்கிக் கொடுக்க வேண்டும்."

அவன் அழுதுவிடுவான் போல் இருந் தது.

கிருஷ்ணமூர்த்தி, அவன் பெயர் மற்றும் இரக நுர்ப்பாக்களை எழுதித் தாச் சொன் லான், லாங்கி, அவன் அந்த தலைவாக்கு மிக நெருக்கமாக இருக்கிற ஒரு கயிறார் முதுங்கைக்குப் போன் செய்தான். அவர் விட்டில் இருந்தார்.

"வணக்கம், நான் கிருஷ்ணமூர்த்தி."

"எந்த கிருஷ்ணமூர்த்தி?"

அவன் தன்னைச் சொல்லிக் கொண் டான்.

"அடடே... நீங்களா சார்... எப்படி இருக் கிறீர்கள்? சொன்கியவமா?"

"இருக்கேன்."

"தலைவர் உம்மா இருக்கிறாரா?"

"உம்மா இருக்கார்."

"சொல்லுங்கள், நான் என்வ செய்வ வேண்டும்?"

கிருஷ்ணமூர்த்தி தன் பேனாவைச் சொன் னான்.

"சே. விஷயமா? ம... நான் யோசித்த வேண்டும்..."

"ஏன்?"

"கொஞ்சம் நாமதூராகச் சொல்லியிருக் கிறீர்கள். இங்குள்ள சிவன் லிப்டிங், உங்க ளுக்கு மறுப்புச் சொல்லவும் முடியவில்லை. ஒரு காரியம் செய்யுங்கள். அந்த ஆயிரம்

பிரபஞ்சன்

— the favourite children's monthly in colour.

96
pages
for
Rs. 3/-

**JULY ISSUE NOW ON
SALE!**

HIGHLIGHTS

- * **The Chittangede Adventure :** Don't miss the start of an exciting serial story!
- * **Make your own Doll :** You can have fun with handicrafts!

* **The Adventures of Don Quixote :** Join the silly knight and his squire in their funny adventures!

Annual Subscription : Rs. 36.00 (India)
Overseas : Rs. 370.00 (Air mail)
: Rs. 120.00 (Sea mail)

* **Those Childhood Days :** Read about the childhood of Margaret Thatcher and the circumstances which moulded a leader.

For agency and subscription contact :
GOKULAM, Ovinay, Madras - 600 032
Telephone : 424137, 424192.

எனக்கு வேண்டுமே பாருங்கள்."

"அந்த அம்மா என்ன?"

"அதான் சா... ஸிநோடின் அம்மா என்ன. அந்த அம்மா ரெண்டு சி... கோட்டாத்தாங்க. ஒன்று கொடுத்தாங்க. ஒன்று ரிசைவெ வைத்தாங்க. அப்படி ஒன்று சொல்லிவிட்டுக் காங்க... நீங்க அவங்களைத் தேடிப் போங்க... அவங்க சம்மதிச்சா, நான் ஓ! இப்ப கொடுக்கத் தயார்."

கிருஷ்ணமூர்த்தி தயக்கத்தோடு போனான்.

"சரி... நான் போகிறீயிருப் போன் செல் கிறேன்" என்றபடி போனது எவற்ற கிருஷ்ணமூர்த்தி. அந்த இளைஞனிடம் சொன்னான்:

"நான் என்னை வந்து பார்க்கவது ஏற்பாடு செய்கிறேன்."

அந்த இளைஞன் புறப்பட்டுப் போவான். கிருஷ்ணமூர்த்தி அப்படியே பிறமை பிடித்து அமாந்திருந்தான். இதென்ன, சக்கரம் மீண்டும் திரும்புகிறதா? அவன் மிகவும் கழிவிரக்கத்தோடு பல கணங்கள் அமாந்திருந்தான். பிறகு அந்த அலுப்பில் இருந்து கட்டாயப்படுத்திக் கொண்டு வெளியேறினான். போனதை எடுத்து விநோதினியைக் கூப்பிட்டான். அவள் அலுவலகத்தில் இருந்ததாகத் தெரிந்தது. அங்கு தொடர்பு கொண்டான்.

"என்ன விநோதினி. இத்தனை காலையில் ஆயி?"

"வேலை அதிகம். எனக்களிக்கப்பட்ட

பொறுப்பை மிக ஒழுங்காக நிறைவேற்ற வேண்டியதா?"

"செயல் வேண்டும்தான். எனக்கு ஒரு சந்தை."

"சொல்லுங்கள்..."

"நீங்கள் சிலரால் செய்து வைத்திருக்கிற காரில்தான் சி... எனக்கு ஒன்று வேண்டியே..."

"படித்துக் கொள்ளுங்கள்."

"யாரும் சங்களுக்கு? நீங்கள் எங்காவது வரக்குக் கொடுத்து வைத்திருப்பீர்களா?"

"இல்லை. என்னைமேல் அந்த 'சிட்' உங்களுக்குத்தான். ரிசைவ் செய்து வைத்திருந்தேன். கடைசி பிரதத்தில் நீங்கள் இப்படித் தலிப்பீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். போன வாரதும் நீங்கள் தவித்தது நான் அறிந்த சங்கதிதானே..."

"சொம்ப நன்றி விநோதினி."

"சாப்பிட்டுக்களா?"

"இன்னும் இல்லை."

"தோன்றவில்லை."

"தோன்றலா என்ன? பசிக்குத் சாப்பிட வேறு யோசிக்க வேண்டுமா? ஏன் உடம்பு சரியில்லையா?"

"மனம் சரியில்லை. ஒரு மாநிதியாக மனம் களைத்து இருக்கிறது."

"இன்னும் அரை மணிமில் நான் அங்கு வருகிறேன். அதற்குள் குளித்துத் தயாராகுங்கள். நாம் இருவரும் எங்காவது சாப்

பிடப் போயோம்."

திருஷ்ணமூர்த்திக்கு ஒரு புதிய உற்சாகம் உடம்பு முழுவதும் ஏற்பட்டது. கறுகறுப்பால்க் குளித்தான். உடை மாற்றிக் கொண்டு கீழ் இறங்குகையில் கீழே ஹாலில் விநோதின அமர்த்திருந்தான்.

"போகலாமா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே எழுந்தான் விநோதின.

"எங்கே போகலாம்?"

"டிஸைம் - இன்னுக்கு."

அவர்கள் புறப்பட்டார்கள்.

அப்பறம், அந்தச் சாராய வியாபாரி என்ன பேசினான் என்று சொல்லவில்லை.

"அரசியல் என்று எண்ணிக் கொண்டு எதையோ பேசினான். ஆனால் அரசியல் பேச அவன் என்னை அழைக்கவில்லை."

அவன் மெளனமானான். அப்பறம் அவனாகவே பேசத் தொடங்கினான்.

நாமம், அகங்காரம், ஆணவம், மதவி வெறி, துரோகம் இவை எல்லாவற்றுக்கும் தான் அரசியல் என்று பேராசி விட்டது. எனக்கு உங்களைப் பற்றித்தான் கவலை.

"என்னைப் பற்றி ஏன் உங்களுக்குக் கவலை? நான் என்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும். என்னை மீறி யாரும் உற்புதித்துவிட முடியாது. பொது வாழ்க்கை என்று வந்து விட்டோம். ஆன்களுடன் கலந்து பழகுவதைத் தவிரக் முடியாது.

என்றால் என்ன பண்ண? ஆன்கள் அப்படித்தான் இருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் பார்க்க அழகாய், கொஞ்சம் புத்திசாலித்தனமாய். இருப்பவன் பொது வாழ்க்கைக்கு வந்தால், அவன் ஒரு மாதிரிப் பட்டவனாகத்தான் இருப்பான் என்று நினைத்து விடுகிறார்கள். அழைத்தவுடன் வந்து விடுவான் என்று நினைத்து விடுகிறார்கள். அலர்கள் உணவுக்கு ஆடர் கொடுத்து விட்டுக் காரிலேயே அமர்ந்திருந்தார்கள். ஆன்கள் இல்லாத இடம் எது, திருஷ்ணமூர்த்தி?

ஆனாலும், நீங்கள் அவசரப்பட்டு இந்த இடத்துக்கு வந்திருக்கக் கூடாது. உங்கள் சிந்தனைக்கும் தகுதிக்கும் இந்த இடம் பொருந்தாது. நீங்கள் காயப்பட்டு

விடுவீர்கள். உங்களுக்கு ஆடர் கொடுத்து விட்டுக் காரிலேயே அமர்ந்திருந்தார்கள். ஆன்கள் இல்லாத இடம் எது, திருஷ்ணமூர்த்தி?

"ஆனால், நீங்கள் அவசரப்பட்டு இந்த இடத்துக்கு வந்திருக்கக் கூடாது. உங்கள் சிந்தனைக்கும் தகுதிக்கும் இந்த இடம் பொருந்தாது. நீங்கள் காயப்பட்டு

விடுவீர்கள். உங்களுக்கு ஆடர் கொடுத்து விட்டுக் காரிலேயே அமர்ந்திருந்தார்கள். ஆன்கள் இல்லாத இடம் எது, திருஷ்ணமூர்த்தி?

"ஆனால், நீங்கள் அவசரப்பட்டு இந்த இடத்துக்கு வந்திருக்கக் கூடாது. உங்கள் சிந்தனைக்கும் தகுதிக்கும் இந்த இடம் பொருந்தாது. நீங்கள் காயப்பட்டு

விடுவீர்கள். உங்களுக்கு ஆடர் கொடுத்து விட்டுக் காரிலேயே அமர்ந்திருந்தார்கள். ஆன்கள் இல்லாத இடம் எது, திருஷ்ணமூர்த்தி?

"ஆனால், நீங்கள் அவசரப்பட்டு இந்த இடத்துக்கு வந்திருக்கக் கூடாது. உங்கள் சிந்தனைக்கும் தகுதிக்கும் இந்த இடம் பொருந்தாது. நீங்கள் காயப்பட்டு

விடுவீர்கள். உங்களுக்கு ஆடர் கொடுத்து விட்டுக் காரிலேயே அமர்ந்திருந்தார்கள். ஆன்கள் இல்லாத இடம் எது, திருஷ்ணமூர்த்தி?

விடுவீர்கள் போலவும், துன்பத்துக்கு ஆளா வீர்கள் என்பது போலவும் எனக்குத் தோன்றுகிறது.

அவன் சில கணங்கள் எங்கோ பார்த்துக் கொண்டு போகித்தபடி இருந்தான். பிறகு சொன்னான்.

"எனக்கும் அது தெரியும். திருஷ்ணமூர்த்தி. ஆனால், அதே அபாயம் உங்களுக்கு உண்டாக வேண்டும். நில விலகாத்தில் உங்கள் பெயரும் அடிபட்டதுதானே? ஊழல் அரசியல்வாதி என்று சில நல்ல பத்திரிகைகள் கூட உங்கள் பெயரைச் சொல்வதுதானே? அது காயம் இல்லையா? அவமானம் இல்லையா? போகித் துப் பாருங்கள்."

அவன் பதில் பேசாமல் காப்பிட்டு முடிந்தான்.

"அப்பறம், உங்கள் திட்டம் என்ன?" என்று அவனைக் கேட்டான்.

"இன்றைக்கா? இரண்டு மூன்று மந்திரிகளைப் பார்க்க வேண்டும். சிபாரிசு வேண்டுகிறேன். அப்பறம் இரவு பத்து மணிக்கு முதலவரை அவர் வீட்டில் சந்திக்கப் போகிறேன். அதற்கு நீங்கள் கூட வரம் என்றுடன் வா வேண்டும்."

"முதல்வர் சன்னைத்தானே கூப்பிட்டிருக்கிறார்?"

"ஆனால் என்ன? ஏன் வந்தாய் என்றா கேட்கப் போகிறார்? கம்மா வாருங்கள். எனக்கு ஒரு தோக்கம் இருக்கிறது."

"என்ன தோக்கம்?"

"நான் உங்களுக்குத் தெரியாமல் கட்சிக்கு வந்துவிட்டதாகவும், எனக்கும் உங்களுக்கும் தகராறு என்பதாகவும் அவர் நினைத்திருக்கிறார். அது இல்லை என்று நான் சொல்ல வேண்டும்."

"சொல்லி?"

"என்னை நான் திருபித்துக் கொள்ள வேண்டும்."

"எதை?"

"நான் உங்களுடையவன் என்பதை."

அவன் மகிழ்ச்சியில் திளைத்து நின்றான்.

(தொடரும்)

"அதெப்படி உறுதியாகச் சொல்றீங்க?"

"இதுவரைக்கும் என்னையே யாரும் கண்டுபிடிக்கவையே..."

"நான் உன்னைக் காதலிக்கிறேன். ஜகபந்து."

"நான் உன் காதலுக்கு ஏற்றவனில்லை, ஆனிலெட்டி. நீ என்னைக் காதலிப்பது பிரேது."

"எனக்கும் உனக்குமிடையே காதல் ஏற்படுவதுதான் இயற்கை. ஜகபந்து."

"எனக்குக் காதலிக்கப் பயமாயிருக்கிறது. ஆனிலெட்டி. நான் ஒருதான் பிரித்து போவது நிச்சயம்."

"பிரிவு நிகழும் வரை நாம் ஒருவரில் ஒருவர் ஆழ்த்திப்போயே. ஜகபந்து. பிரிவு என்பது தவிர்க்க முடியாதது. சாவு இருக்கிறது, மூப்பு இருக்கிறது. மூப்பால் நேரும் மறதி இருக்கிறது."

"நீ தடைமுறைக்கு ஏற்றபடி நடந்து கொள்ள வேண்டும். ஆனிலெட்டி. என்னைக் காதலிக்கும் பெருந்தவறை இது வன்ற வாகும் செய்ததில்லை."

"உன் மனைவி?"

"சீ. இதெல்லாம் மிகப் பழக்காலத்து

எண்ணம். காதல் என்ற பேச்சு வந்தாலெல்லாம் எல்லோரும் மனைவியைப் பற்றிப் பேசுகிறார்களோ! மனைவி களைவனைக் காதலிப்பது கஷ்டம்."

"ஏன். ஜகபந்து?"

"ஏனென்றால் அவனுடைய எல்லாக் குறைகளும் அவளுக்குத் தெரியும். அவன் செய்யும் பாவங்கள். அடும் குறட்டை, அவ லீட்டம் உள்ள குறைபாடுகள் எல்லாம் அவளுக்கு அத்துப்படி. அவனுடைய வாய் தாற்றம். அபரிவை தாற்றம், சோனி.வயிறு, உடலின் உபாஸைகள் எல்லாம் அவளுக்குத் தெரியும். மனைவி என்னுடைய களை வனைக் காதலிப்பதில்லை; பொறுத்துக் கொள்கிறாள். அவ்வளவுதான்."

குறட்டையும் வாய் தாற்றமுந்தான் முக்கியமா, ஜகபந்து? மனிதனிடம் அவற்றை விட முக்கியமாக எதுவுமில் லையா?"

"இல்லாமலென்ன! பெரிய பெரிய மனிதர்களிடம் எவ்வளவோ சிறப்புகள், எவ்வளவோ நிறைமகள் உண்டுதான்.

செருமான்
மாநகர்
சிறை

ஆனால் இப்பத்துவாறிய நாள் ஒரு சிறப்பு மற்றவன், ஆலிவெட்டி. நீ முப்பது வருஷமாக என்னுடன் பழகி வருகிறாய். எனக்கு ஒரு பதவியுபயக் கூடக் கிடைக்கவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியும்."

"முப்பது வருஷமா? திசமாகவா? எனக் கொஞ்சமோ உன்னை நேற்றுத்தான் சந்தித்த மாநிலி இருக்கிறது."

"அப்போது நான் இளைஞனாக இருந்தேன். ஆலிவெட்டி. இப்போது எனக்கு அதுபது வயது ஆகி விட்டது. இரண்டு வருஷம் முன்னாலேயே நான் ஓங்கு பெற்று விட்டேன். ஆனால் தந்தை கூடப் அடிக்கிறேன் என்பதற்காக முதலாக இன்னும் என்னை வேலையில் ஈடுபடுத்திவிட்டார்."

"காதல் பேச்சை எடுத்ததுமே ஏன் வயதைப் பற்றிப் பேசுகிறாய். இப்பத்து? வயதான எல்லாமா?"

ஆலிவெட்டி, உனக்குப் புரியவில்லை. இளமைப் பருவத்தில் என் மனம் கஷ்டங்கள் நிறைந்தன விடு போல் தாராளமாக இருந்தது. அதற்குள் திறை வேலிச்சம் வரும், காதல் வரும். காதல் பறவை வெட்டிய லேட்டரில் வைக்கோல் கொண்டு வந்து செத்துக் கூடு கட்டும். நான் செடி கொடி மரங்களை தெரிப்பேன், வாளைத்த தெரிப் பேன், பென்னை தெரிப்பேன்... இப்போது ஒவ்வொன்றாக என்வாக்க கஷ்டங்களும் எழுச்சி கொண்டு விட்டன. மிகவும் கவலைக்காரனாக ஆகி விட்டேன் நான். காளைத் தவிர வேறெவையும் தினைக்கப் பிடிக்கவில்லை. எவிலும் சந்தேகம். எவிலும் குற்றம் காணும் தன்மை. கருமித்தனம் இளைவெல்லாம் மனத்தை அரித்துத் திவின்றன. இப்போதெல்லாம் என் பிள்ளைகள் மனறலில் என்னைப் பற்றி சிடுமுதுகிக் கிழவன். கருமி..." என்று பேசிக் கொள் கிறார்கள்.

"இந்த மாநிலி உங்க மொழிக் கொச்சை வார்த்தைகள் எனக்குப் புரியாது. இப்பத்து நான் வெளிநாட்டுக்காரி என்பதை மறக் காது. அந்த வார்த்தைகளை இங்கிலிஷிக் மொழிபெயர்த்துக் கொள்வது."

"விட்டுத் தள்ளு. அதை நீ தெரிந்து கொள்ளத் திளைவில்லை. ஆனால் ஒன்று. என் பிள்ளைகள் சொல்வது சரிதான். நான் இடுமுதுகிக்காரன். கருமி..."

"உன்னைப் பார்த்துப் பாலமாகிடுக் கிறது. இப்பத்து."

"அதனால்தான் சொல்கிறேன். என்னைக் காதலிக்காதே."

"ஆனால் நான் உன்னைக் காதலிக்கிறேன். இப்பத்து! உன் குறட்டை, துத்தாற்றம், கருமித்தனம் எங்காவதென்றையும் மீறி..."

"முப்பது வருஷத்திலே எனக்கு 93

பதவியுபயக் கூடக் கிடைக்கவில்லைவே. ஆலிவெட்டி! என்விடம் ஏதாவது சிறப்பு, திறமை இருக்கிறதால் கிடைத்திருக்காதா? சிறப்பு இருந்தால் பெண்டாட்டியின் காதல், பிள்ளைகளின் மரியாதை, புலிப்பால்... என்னதான் கிடைக்காது?"

"பேசிக் கொண்டு போகாதே! என்னைக் காதலிக்க விடு!"

"தம்ப ஆயின் புயல் நேரம் முடிந்து போனது. புயல் நேரம் முடிந்ததும் மான்கிப் பெரிசை உம்பெனி கிக்குடெனக் நோட் களை கூடப் அடிக்கக் கொடுக்கக் சொல்லி விடுக்கார் மாநிலிதான். நான் வேலையைக் கவலிக்கலாம் இப்போது..."

"எனக்கு வேலையிலே மனம் போகவில்லை, இப்பத்து."

"அது எனக்குப் புரியாது ஆலிவெட்டி. ஆனால் என் வயது கூடியிலே முடக்கு வாதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது வேறே யாருக்குத் தெரியாவிட்டாலும் எனக்குத் தெரியும். இயக்கவா? முன்மே மாநிலி என் கிரங்கன் வேலமாக இவங்கல்லை. நான் கூடப் அடிக்க வேண்டிய நோட்டைக் கொம்பப் பெரிசை, கூடப் அடிக்க திறை நேரமாகும். அந்நாளே என் காதல் கடித்ததை எடுத்துத் தெரிந்து விட்டு வேறே காதலம் வச்ச கூடப் அடிக்கத் தொடங்கலாம் வா!"

கூடப்பாரட்டிவிடுத்து காதலத்தை எடுக்க இப்பத்து கூட நீட்டிய போது அவரி னான் ஆலிவெட்டி. "கொஞ்சம் பொறு. அந்தக் காதலம் இன்னும் கொஞ்ச நேரமா வது என் தெஞ்சிலே தவறு விடு, அப்பனே! தம் காதல் வடிவம் இன்னும் கொஞ்ச நேரம் மிளவிலிதிக் காற்றில் படபடக்கட்டும்!"

கவலைவியாழ்த்தான் இப்போது. இப்போ தெல்லாம் வயது கூடியில் முடக்குவாதம் கடுமையாகி வருகிறது. எப்போது பார்த்தாலும் மனிக்கட்டியல் வலி; கிரங்கன் கிளைத்துக் கட்டையாகப் போய்க் கொண் டிருக்கின்றன. முன் போல் வேகமாக கூடப் அடிக்க முடியவில்லை. அவன் வேலை செய்யுமிடம் தனிவார அதுவகைம். அவனது குறை வெளிப்பட்டு விட்டால் அவனை விட்டுக்கொடுப்பே லிடுவார்களே. இந்த நிலையில் ஆலிவெட்டியின் கொஞ் சை அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இருந்தாலும் அவன் பேராமல் கூடப்பாரட்டரில் கைறப்பட்டிருந்த காதலத்தைப் பார்த்தவாறு உட்கார்த்திருந்தான்.

"நான் உன்னைக் காதலிக்கிறேன், இப்பத்து."

"எனக்கும் உன்விடம் ஆனதான், ஆல் கொட்டி..."

சீரகொற்கு முகாபாத்தியாயா

செய்தார்கள்! செய்தார்கள்!

'செய்தார்கள்' இன்றைய உலகில் மிகவும் பழகிய சொல்லாகி விட்டது. ஆனால் இந்தச் சொல் எப்படி வழங்கப்படும் வந்தது? "I'm doing the work" என்ற உப்பில் சம்பந்தம். பட்ட சொல் அது. உப்பில் உள்ள பால் மரங்களைக் கழுட்டிக் கட்டி அதனால் உப்பில் தகராற்படி செய்வது என்று உப்பில் தகராற்படி செய்து உப்பில் பொருள். உண்டாவில் 1758-ல், சம்பளம் எரியாகக் கொண்டுவரப் பெறாத உப்பில் மாலு மிகள், பாய்மரங்களனைக் கழுட்டி வைத்து மிகள், அறிவித்து வேலையில் ஏற்படும் தடங்கல் அவ்வது வேலை நிறுத்தத்திற்கு 'செய்தார்கள்' என்று சொல்லும் வழக்கம் ஆரம்பமானது.

— ஆதாரம்: பிசினஸ் இண்டியா, தகவல்: ஆர். குஞ்சுசுவேனனி.

இப்படுத்து விக்ஸிடேஷன் தேர்ச்சிசை னடப் செய்து எடுத்துக் கொண்டு மாணேஜரின் அறைக்குள் போன போது அவர் டெலிபோனில் பேசிக் கொண்டிருந் தார். சிசிலன்சை வைத்த பிறகு சொன்னார், "தேர்ச்சிப் வேட் பண்ணிட்டியே!"

ஆடிப் போய் விட்டான் அவன். என்ன பதில் சொல்வதென்று தெரியவில்லை அவனுக்கு.

மாணேஜர் காகிதத்தை வாங்கிக் கொள் ளக் கைவை நீட்டினார். அதைக் கொடுக்க துக்கபத்துவும் கையை நீட்டினான். காகிதம் அவனுடைய மடங்காத விரல்களிலிருந்து தழுவித் தரையில் விழுந்து விட்டது.

அவனது வாழ்வில் இவ்வாறு தேர்ச்சிது இது முதல் தடவை.

அவன் இரண்டு மூன்று முயற்சிகளுக்குப்

பிறகு ஒருவழியாகக் காகிதத்தை எடுத்துக் கொடுத்ததைக் கூர்ந்து கவனித்தார் மாணேஜர். அதை ஏர்க்கண்டிஷன் செய்வப் பட்டிருந்தும் துக்கபத்துவுக்கு விபர்த்து விட்டது.

"ஆலியெட்டி, நான் அகப்பட்டுக் கொண்டு விட்டேன்."

ஆலியெட்டி சற்று நேரம் மெனமமாக இருந்தான்: பிறகு வழுத்தத்துடன் சொன் னான், "உன் விரல்கள் என்னைத் தடவற போது அவை எவ்வளவு அழகாக இருக்கு தெரியுமா? விரல்கள் விளையும் போய்க் கொண்டிருப்பது எனக்குத் தெரியாம லில்லவே, உன் குறை நிறை இரண்டையும் சேர்த்துத்தான் நான் உன்னைக் காதலித்தே நேன்."

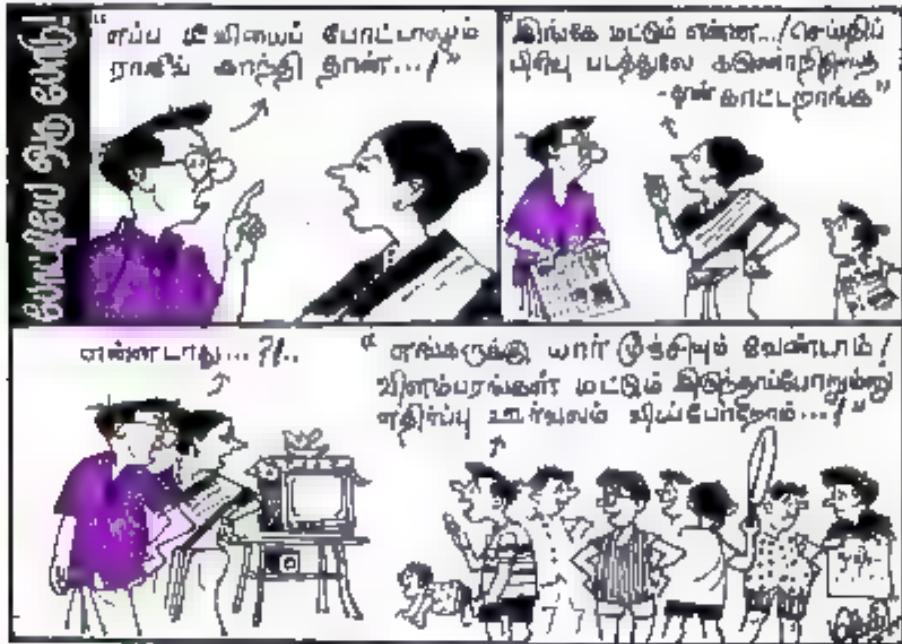
"ஆனால் உன் மாதிரி வேறே யார் காதலிப்பாங்க, சொல்லு. அப்படி என்ன தேவை மத்தவங்களுக்கு...? இவங்க என்னை வேலையை விட்டு விரட்டிட்டா..."

"தீ போகாதே! அப்படிப் போறதா இருத் தால் என்னையும் கூட்டிக் கொண்டு போ!"

"ஆலியெட்டி, உனக்குப் பைத்தியத்தான் பிடிச்சிருக்கு..."

இப்படுத்துவின் இரகசியம் விரைவில் வெளியாகி விட்டது. முதலில் அது ஆபீசில் அடிபட்டது; பிறகு வீட்டுக்கும் பரவியது. முடக்குவாதம்! நாசமாப் போச்சு! னடபிஸ் டுக்குக் கைவில் முடக்குவாதம் வந்து விட் டால் அவனால் என்ன பயன்?

துக்கபத்துவின் மனைவி அவனைக் கேட்டு விட்டாள். "உன் வேலை போயிட்டுக் குடும்பம் எப்படி நடக்கும்? ஒரு காக கூடச் சேர்த்து வைக்கல்லியோ ஒரு வீடு

கூடக் கட்டில்லியே! வாடகையை ஒழுங்காகக் கொடுக்கல்லென்னா விட்டுக்காரன் நம்மை உதைச்சு வெளியே லிரட்டியுவானே! அப்போ நாம் எங்கே இருக்கிறது. என்னைத் தைச் சாப்பிட்டது?"

ஐகபந்துவுக்கு வயது வந்த பெண்கள் இரண்டு பேர். அவர்களுக்கு அவன் மேல் ஒரே எரிச்சல். அவர்கள் வாய் திறந்து ஒன்றும் சொல்லவில்லைதான். ஆனால் முகப்பாவத்திலேயே அவர்களது எரிச்சல் வெளிப்பட்டது. அவனுடைய பிள்ளைகள் தங்கள் அப்பாவியான, திறமையற்ற தந்தை வாய் பார்த்து இரண்டாவது காய்மறைவாக ஏளனமாகச் சிரித்தார்கள். சிடுமுத்து, கருமி... இனிமேல் என்ன பண்ணுவார் பார்த்தகலாம், முந்தி மாதிரி நாட்டாண்மை பண்ண முடியாது.

"ஆலிவெட்டி!"
"என்ன, அப்பே!"
"இன்னிக்கு மாணேஜர் எனக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்துட்டார்."
"தீ அவரிடிட்டே போய்க் கொல்லு."
"என்ன சொல்லு?"
"ஏதாவது சொல்லு... அவர் காலிலே விழு... அழு...
அப்படியா சொல்றே?"
"ஆமா... எனக்கு என்னைத் தவிர ஒருத்தருமில்லை. தீ என்னையும் விட்டுட்டு எப்படி இருப்பே?"
"சரி... ஐகபந்து எழுந்து மாணேஜரின் அறைக்குச் சென்றான்.
யாரு? ஐகபந்துவா...? உட்காருங்க, என்ன விஷயம்?"

"சார், நான் ரொம்ப ஏழை..."
மாணேஜருக்கு எரிச்சல் ஏற்பட்டது. அவர் கையை ஆட்டிக் கொண்டு சொன்னார், "அதை விட்டுத் தள்ளுங்க. குழந்தை குட்டிகள் இருக்கா?"

"இருக்கு சார்."
"அவங்களுடைய யாருக்காவது டைப் அடிக்கத் தெரியுமா?"
நல்லாத் தெரியும், சார்! நானே கத்துக் கொடுத்திருக்கேன், சார்!"

"அடுத்த மாதம் வந்து சேரத் சொல்லுங்க... இப்போ நீங்க போகலாம்."
ஐகபந்து தன் இடத்துக்குத் திரும்பி வந்தான்.

"ஆலிவெட்டி, என் இடத்துக்கு என் பிள்ளை வரப் போறான்."
"யாழ்த்துக்கள், அப்பே...! நான் உன்னைக் காத்திச்ச மாதிரி அவனையும் காத்திப்பேன்."

"என்ன மாதிரிவா? அப்போ நான்?"
"தீ...! தீ...! இந்த உலகம் ரொம்பப் பெரிசு, ஐகபந்து. யாரும் யாராவது ஒருத் தனாலே அண்டிவிடுக்க முடியாது. அப்படி யிருந்தால் நல்லது, தீயே சொல்லு!"
ஐகபந்து தன் ஆலிவெட்டி டைப்ரைட்டரைச் சற்று நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு அதைச் செல்லமாகத் திட்டினான்.
"ஓ, வெட்கங்கெட்டவனே....!"

தமிழாக்கம்: க. கிருஷ்ணமூர்த்தி

நிறுபர்: உங்களுக்குப் பதினாந்து வயது தான் ஆகிறதா? அப்ப எப்படி கல்யாணம் செய்துக்கிடங்க? இன்னும் மெஜர் ஆகலையே!

நடிசை: கடுக்கட்டி! அதுனால்தான் விவாசரத்து பண்ணிடப் போறேன்!

— ஆர். நரசிம்மன்.

"இந்தத் தடவைதான் 'இண்டர்வியூ'வுல சம்பந்தம் இவ்வாத கேள்வி கேட்பதை விட்டுட்டுப் பொருத்தமான கேள்வியாக் கேட்டாகங்க!"

"என்ன கேட்டாகங்க!"

"உட்கார்த்தபடியே தூங்கிக் காட்டச் சொன்னாங்க...!"

— சீக்காழி ஸ்ரீராம்.

"எங்க ஸ்கூலில் நன்கொடை வாங்கற தில்லே!"

"அப்படியா?"

"ஆமாம். எவ்வாத்தையும் போகவே வாங்கிட்டோம்!"

— கிஷோர் அ. கிருஷ்ணன்.

என்

உயிர்த் தோழன்

அத்தியாயம் 12
விருத்தும் விபரீதமும்!

சிட்டு சமைவல் செய்வதில் கறுகறுப்புடன் இருந்தான். நடந்து முடிந்த சத்திப்பீய் மனம் சந்தோஷத்தை வாரி இறைத்திருந்தது.

"சிட்டு... சத்தைக்கிப் போயி வந்தியே! அந்த டிராமக்காரப் புயல் அங்க பாத்தியா...! ஒடிப் போயிட்டாண்டு பாத்தா இங்க சத்தைவிடறான் குப்பை கொட்டறானாம். பாருய்யமா...! காகல்வா வாய இசீச்சிக் கெட்டு என்ன வேணாலும் புண்ணிடறானுங்க! நாடல் தென்னவனுங்களை மலிஞ்சிக் கிட்டு வரானுங்க...! ஸ்வஸங்க கொறஞ்சிக் கிட்டுப் போறாங்க!"

"கம்மா இருங்கப்பா. உங்களுக்கு ஆணைனா அவருதான்! அவர் இறக்காம பேச முடியாது இல்லே...! சாப்பாடு ஆக்கிட்டு நான் உப்பிடறேன். அது வரைக்கும் சேத்த பேசாம உட்காருங்க!"

தமிழ் முரகவுக்குச் சரீர் என்றது. இப்படிப் பேசுவது மகளை! இப்படி அவன் பேசவே மாட்டானே...! அப்பா என்ற பணியி. பாசம், கூடவே இருக்கும் மரியாதை... அப்பாடன் வரும் அழகான வார்த்தைகள்! அவரால் நம்ப முடியவில்லை. மகன்தான் பேசினான் என்பதை உணர்த்த கொள்ளவே சில நொடிகள் ஆயிற்று.

"ஏன் உனக்கு இவ்வளவு கோபம்... அப்பா சொன்னது தப்பா?"

"தப்பு! தப்புத்தான்! அய்யு ரொம்ப நல்லவருப்பா! நீங்க உங்களைப் பத்தி உயர்வா நினைக்கிற மாதிரி, அடுத்தவங்களைட உயர்வையும் புரிஞ்சிக்கிங்கப்பா!" சிட்டு வேலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டே சொன்னான்.

தமிழ்முரக மகனின் மனைச ஆராய்வது போலப் பார்த்தார். அவன் கண்களைக் கவனித்தார்.

"நீங்க ரொம்பக் குடுத்து வச்சவங்க! சொல்றீ அனுப்பி இருந்தா நான்களே உங்க வீடு தேடி வந்து உங்க பொண்ணைக் கேட்டிருப்போம்! ஏதோ எங்க பையன் செஞ்ச அதிஷ்டம்... உங்க மக எங்க வீட்டுக்கு மருமவனா வரணும்னு குடுத்து வச்சிருக்கு..."

சிரித்து...

தமிழ்முரக அமைதியாக அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

"அப்பாவு நமஸ்காரம் பண்ணிக்கடா... ராஜுவம்சம்டா...! சேவை செய்வற மாதிரி நாம நமக்கு அவரு சம்பந்தி ஆவறானா அது நாம செஞ்ச புண்ணியம்..."

ஜோதி புரத்தின் தன்வந்தரி. தமிழ் முரகவின் முன்னால் ஒரு தானியம் போல் ஆகி இருந்தார். அவர் மகளுக்குத் தம் வீடு தேடி வரன் கேட்டு வந்தது பெரிய பிரமிப்பையே ஏற்படுத்தி இருந்தது.

"என் சம்சாரம் கூடச் சொல்லுறாங்க... உங்க பொண்ணை நம்ம மகனுக்குக் கேட்கணும்னு! நமக்கு என்னடி தராதாம் இருக்குன்னு சொல்றவென்! நீலம் மறுகாளுக்குப் பொருளு ரெண்டாவது, மறுகாங்க தாங்க முதல்வன்னு சொல்லுறா! அவ்வாய் வார்த்தை பலிக்கிறுச்சிங்க!"

நன்றாக விஸ்தீரணமாக அகலவாட்டில் உயரமாக இருந்த அவர் மனைவி உருவம் மனைப் பெண்ணைப் போல கைக்கு பின்னால் வெட்கத்துடன் மறைந்தது.

தமிழ்முரக அங்கு வந்திருக்கும் சேதி கேட்டு ஊரின் முக்கிய புனிதன் உடனே கூறு விட்டனர்.

"சத்தனத்தெவன்பட்டியும் ஜோதிபுரமும் சம்பந்தம் பண்ணிக்கப் போதுடா! இதனால் என் ஊட்டுக்கு மட்டுமில்லே... நம்ம ஊருக்கும் பெருமை..."

எல்லோரும் சந்தோஷப்பட்டனர். அவ்வளவு பேரின் ஆரவாரத்தையும் புகழுரைகளையும் கேட்டுக் கொண்டே இருந்த தமிழ் முரக கடைசியில் முத்தாய்ப்பாகப் பேசினார்.

"என் கண்ணுக்குள்ள வச்சப் பொண்ணை வளத்துட்டேன்.. ராசாத்தி போல அவள் அனுப்பபெறேன்.. வச்சிப் பாத்துக்க வேண்டியது உங்க பொறுப்பு... என்ன கேக்கறீங்கனோ சொப்பறேன்...! நானைக்கே பொறுப்பட்டுவாங்க... நான் நல்லா இருக்கு! திச்சை தார்த்தம் பேசி முடிச்சிடலாம்..."

அவர் வார்த்தைகளுக்கு உடல் கட்டுப்பட்டனர். சிட்டுவுக்கு எதையும் எட்ட விடாமல் அவளை அடைக்கப் போகும் விஷயம் அங்கே சீக்கிரமாகப் பேசி முடிக்கப்பட்டது.

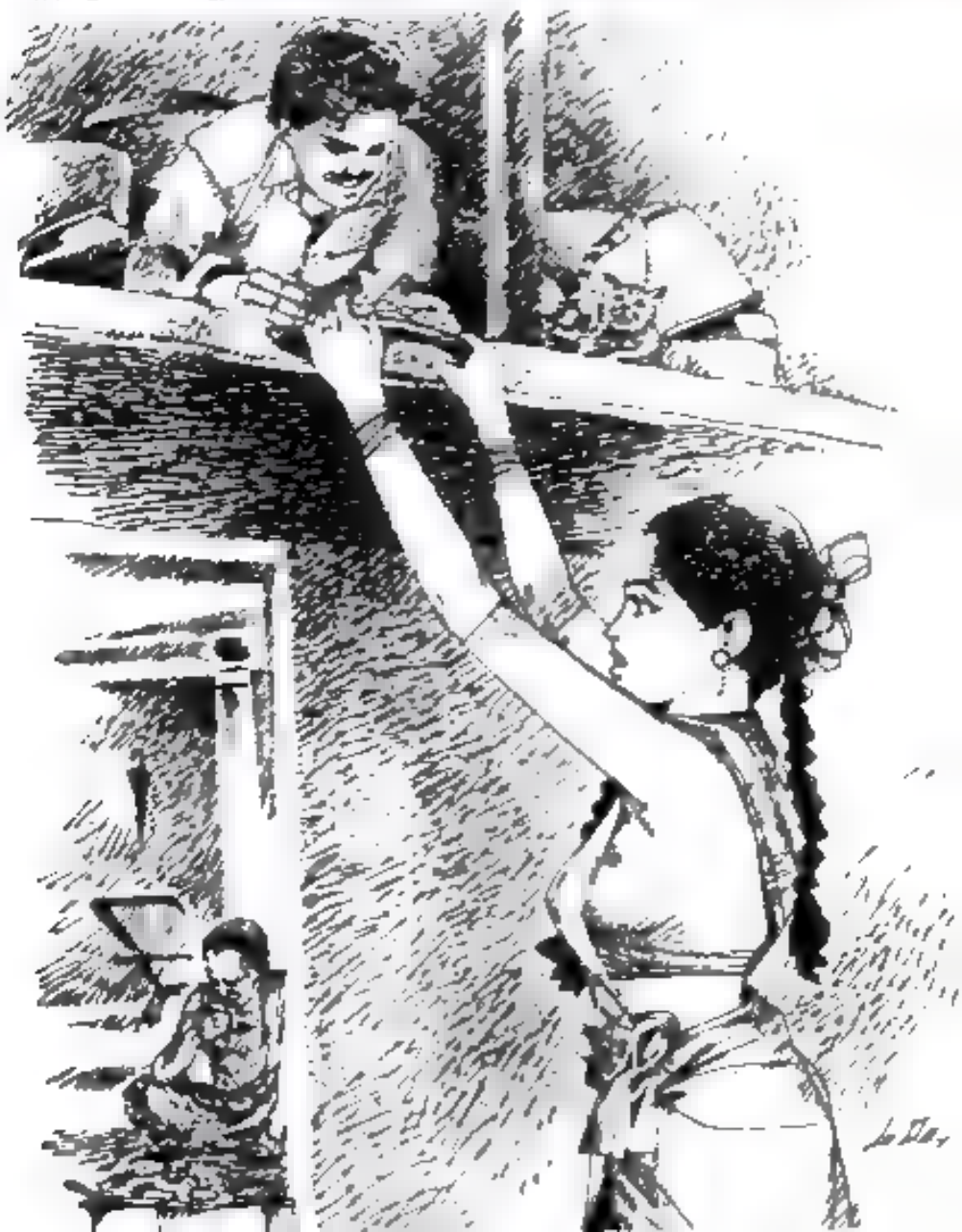
நாம் உடனடியாக எடுத்த முடிவைச் சரியான முடிவாக நினைத்துக் கொண்ட தமிழ் முரக மறுநாள் அவர்கள் வருகைக்குக் காத்திருப்பதாகச் சொல்லி விட்டுப் புறப்பட்டார்.

தென்னவன் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டு வேலமாக ஓடிச் கொண்டிருந்தான். அவனை விட்டாகக் கொண்டிருந்த ஒரு கும்பம். பிடித்து அவனைக் கயிற்றே குத்தி விட வேண்டும் என்ற வெளி அவர் கவிட்டிருந்தது. அவனுக்குத் துணைத்து ஆளாகக் கூட்டத்தைத் திரும்பினான். ஓரத்தில் பலாய்கோப் கட்டிக் கொண்டிருந்த வணிகர் தாண்டி ஓடிச் கொண்டிருந்தான் தென்னவன்.

பலாய்கோப் பார்த்த வெளும் எந்த ஒரு நிராகர் எப்போது ஒருப் போது தெரிந்து கொள்ளலாம் என முடிவு செய்து அதன் ஒளிம்பித் தோடிலில் எந்தனர்.

பாறதிராசா

தூதி வந்தவர்களில் ஒருவர் எந்தக் குப் போதும் வந்த 'நல்ல கத்தி'டன்!! இருந்தவர். அவன் கொள்ளையர்முது வாக்வி ஆகை தீரப் போட்டுக் குளித்ததன் பணம். ஏதக்குறைய எல்லா முடியும் உதித்து தலை மொட்டவாவி இருந்தார். "தீ கொள்ளையென்குறையடா அம்பு வாக்வித் குளிச்சேன். தானைக்குப் பொன்

ஐயப் பாக்ருதலுக்கு எந்த யோக்கத்தை வச்சிக்கிட்டிருடா போயேன்... எவடா இனிமே என்னைக் கட்டிக்குவா?"

அவர் பின்னால் சில ஈழம்பு உறுப் பினர்கள் ஓடினர்.

பல்பொடி உபயோகித்துப் பல் மட்டு மல்ல, வாயும் பாதிக்கப்பட்ட ஒதுவருக்கு தூரத்திக்கு கொண்டிருந்தார். தம் ஆத்திரத் தைப் பேசித் தீக்க முடியாத அளவிற்கு அவருக்கு வாய் என்னவோ ஆகி இருந்தது.

தென்னவனின் முப்பத்திரண்டு பல்லை யும் எடுத்தாலொழிய அவருக்கு ஆத்திரம் அடங்காது போலிருந்தது. அது ஒட்டத்தில் தெரிந்தது.

சில வேண்டுகள் இடைவேளி விட்டு ஓடி வந்தனர்.

"பிரா" வாய்க் இருந்த ஒருத்தி து-த்திடுப் பதைச் சொல்ல முடியாத உச்சத்துடன் இன்னொருத்தியைச் சேத்துக் கொண்டு ஓடிக்கொண்டிருந்தாள்.

இப்படியாகப் பெருந்த கூட்டம் தென்ன வனைத் தூரத்திக்கு கொண்டிருந்தது.

"அப்பா... அவனுங்க பேசச் சொன்னா னுங்க, பேசினோம். நான் உங்க னார்க டாடகத்துவ நயச்சு ஆளுங்க... எல்லாவுப் பாராட்டிங்கனோ! விக்கிற போதான் இய்வளவு விவகாரம் இருக்கும்னு தெரிஞ் சிருந்தார் சத்தியமா நான் இந்த சேதி சிருக்க மாட்டேன்... நான் போட்டிருந் தான் வேஷம் மேல் ஆணை... போலீஸ் வித்துக் கடைசியில் நம்மன் பஸ் செடாவாக்

சிட்டாதுங்கனோ! நான் சொல்றதக் கேளுங்க!"

பேசித் கொண்டே ஓடினான் தென்ன வன்.

"மறுபடியும் பேசறான் பாரு! அவரைப் பேச விடாறியங்க! அவரைப் பிடி... வெட்டு... அவரைப் புதைச்சிட்டுத்தான் மறுவேலை!"

"வேலாங்க...! மண்ணைப் பொதைச் சன்னாதுப் பொண்ணாப் பேசுவான்... எரிச் சிடுவோம்...!" முழு மொட்டையர் ஒரு 'புத்த பீடம்' போல சொல்லிக் கொண்டே வந்தார். அவர் ஓட்டம் தடைப்பட்டது.

தூரத்தி வந்தவர்களுக்கும் அவனுக்கும் இடையில் ஊர்சமான் அளவுக்கு இடை யாகி ஏற்பட்டு இருந்தது. அவன் ஒரு ம சாய்விட்டு விட்டுக் கூட ஓடலாம். தினைத் தான். அந்த மக்கடைக்காரர் ஏதாவது சத்தையில் வாய்விவராத இருந்தால் ஆபத்து! ஓடினான்.

தூரத்திக்கு தூரம் செட்டுக் கொண்டே இருந்தது.

விரப்ப அவ்வளவு கோரிவைத் தாண்டி வேகமாகத் திரும்பினான். விரட்டிக் கொண்டிருந்தனர்.

தடுவே சிலரும் சேர்த்திருந்தனர். ஏற் கெனவே இருந்த கோபம். இப்போது இட்டடிப்பாக இருந்தது. சீக்கிரம் ஓர் இடம் பார்த்தாள் வேண்டும். பதுங்கியாக வேண் டும். வேரணை மனத்தில் ஓடியது.

பின்னெட்டு வழியாகச் சிட்டுவிட்டு விட்

ஓர் வேண்டுகோள்!

THIRUPOONTHURUTHY SRI NARAYANATHMETHA SWAMIGAL TRUST (REGD)

MADRAS-600 010.

SARASWATHY VAGGEYANARA TRUST

57, "ROSTREVOB" - TERNAMPET - MADRAS-600 013.

மேற்கண்ட இரண்டு அறக்கட்டளைகளும் திணைத்து நடத்தும் "தரங்க இரை விழா" ஸ்ரீ கிருஷ்ண காவ சபா, சிரிபேத் ரோடு, தி. நகர், சென்னை - 600 017 - இங் லுள்ள மாநாடு 14, 15, 16 தேதிகளில் திழ்த்தண்ட இன்னிமம் திகழ்ச்சிகளுடன் விமரிசகரமாக நடைபெற உள்ளது. சென்னைப் பெருநகர் பக்த கோஷங்களும், மற்றவர்களும் திரைக்க வத்திருந்து தங்களால் இயன்ற தன்கொடைமைக் கணிசமாக வழங்கி இரண்டு அறக்கட்டளைகளையும் வறுப்படுத்த வேண்டுகிறோம்.

இங்ஙனம், திரு N. V. கப்ரமன்ன்யம், மரணேஜிங் டிரஸ்டர்.

திருத்திரி திரஸ்:

இங்ஙனம், கிருப்பகருத்தி V. வெங்கடேசன், மரணேஜிங் டிரஸ்டர்.

14.7.11 வெள்ளிக்கிழமை, 4.30 ப.ம. "கழங்குதி" ரு. மாநாடு ராமகிருஷ்ணன் குழுவினர் - பறன், 5.45 ப.ம.: தொடக்கவிழா: சங்கீத கலாநிதிகள்மங்குடி ரு. ஸ்ரீனிவாச அவர்கள் முன்னிலையில் திகழ்ச்சிகள் நடைபெறும். 6.45 ப.ம.: தரங்க இரை திகழ்த்து பவர்: சங்கீத கலாநிதி ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்புலங்குடி க குழுவினர். 15.7.53 சனிக் கிழமை, 6.15 ப.ம.: தரங்க இரை திகழ்த்துபவர் சங்கீத கலாநிதி திருமதி D. R. பட்டம்மாள் க குழுவினர். 16.7.53 குரவிறங்கிழமை, 4.15 ப.ம.: ஆத்திர சம்பிரதாய முறையில் பறணை திகழ்த்துபவர் ஸ்ரீ பொம்மராஜா கோபாலன் கிருஷ்ணஸ்ரீரத்தி குழுவினர். விளக்கம் அளிப்பவர்: திருமதி தத்தினி ரமணி. 6.15 ப.ம.: தரங்க இரை திகழ்த்துபவர்: திருமதி மணி கிருஷ்ணன்வாமி குழுவினர். கங்கனம்.

தன்கொடை அளிக்க கிருமப்புவர்கள் ரெக்யூ/D.R. மூலம் அறக்கட்டளைகளின் பெயர்களில் திழ்த்தண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

திரு என். வி. கப்ரமன்ன்யம், 57, ரோயல்ரோடும், தேவாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018.

தூதரழகக் கட்டணம் திணம் ரூ. 15/- & ரூ. 10/-.

அடுத்த இதழில்...

தொடர்ந்து நடக்கும் இவ்வத் திருட்டு...

— கவர்ஸ்டோரி.

டுக்குள் துழைந்தான் தென்னவன். அவர் களுக்கு நிச்சயம் இந்த இடத்திற்கு வந்து சேர ஒரே நியமனங்கள் ஆகும். 'துழைந்த வீடு துயரம் அதுவா... இவ்வய... போக்குக் காட்டி விட்டு ஓடி விட்டான் என்று ஐயம் எழும்... நிம்மதி. ஆனால் நெஞ்சில் துடிப்பு. வேகமாய் வந்தவன் நினைத்துப் பக்கத்தில் உள்ள பரணில் உறும்பைப் போல தப்பி மெல்ல ஏறி ஒளித்து கொண்டான். இருட்டாக இருந்தது. நடகு மட்டுச் சாமான்கள். பாத்திரங்கள். எல் வேறு ஒடியது. வேர்த்தது. மூச்சு வாங்கியது. மெல்ல ஆகவாசப்படுதிக் கொண்டான். எங்கேயோ குட்டி போட்டிருந்த பூனை சத்தம் போட்டுக் கொண்டே இருந்தது. கீழே எட்டிப் பார்த்தான். விழுந்து சாப்பிட்ட இடம் தெரிந்தது. பரணில் ஏதோ தூர்தாரம் விசுவது போல் இருந்தது. இருமல் துமல் எல்லாம் சேர்த்து வந்தது. சமாளித்தான்.

வெளியே சத்தம் கேட்டது. "இந்தப் பக்கமாததாய்லா ஓடியாந்தான்!" சில நின்று பேசினார்.

"அண்ணே... கொடில் வேண்டுகறா? மொட்ட அடிச்சதச் சொல்லியே இவ்வியே! நீங்க மட்டுமா! இவ்வ அண்ணியுமா?"

"ம்... அண்ணி. போடா..." அந்த ஆசாமிக் அடிதான் விழுந்தது.

"நமக்கு அறிவு வேணுய்யா! வாயப் பாத்தகிட்டு வாங்கிக் கட்டிக்கிட்டோம்! ஆறாவது அறிவு நமக்குள்ளது இருக்கே... அது என்னிக்காவது நாம் உபயோகப் படுத்தி இருக்கமா?"

பல்லவிகாரர் பேச முடியாத போனாலும் கஷ்டப்பட்டுச் சொன்னார்.

"நீங்களை அப்படித்தாங்க உபயோகப் படுத்தி இருக்கீங்க!"

"இந்த நகில்களையே வேண்டாங்கிறது! பாரு... நம்மள நாயாட்டமா ஓட விட்டுட்டு அவன் பறந்துட்டான்."

மறுபடியும் ஓடினார்.

திமிழ்முர சேகமர உண்ண துழைந்தார். அவர் வந்த போது வெளியே காணியாக இருந்தது. எல்லோரும் போயிருந்தனர்.

அவர் கையில் நான்கு மீன்கள். சிட்டு மீன் குழம்பு நன்றாகச் செல்லான்.

"வாற வானையே சொல்லுது ஆந்தா உன் கைப் பக்குவத்தை..." - பாரிட்டிய வர்க்கும் உண்டு.

அவர் எப்போதாவது இப்படி குவியாகச் சாப்பிடுவார். அவரோடும் வாங்கி வருவார். ஜோடிபுரத்து சம்பந்தத்தால் அவருக்கு மனை திறைத்திருந்தது. உடனே வாங்கி விட்டார்.

நானை வருகிறார்கள். விடியற்காலைய மகனிடம் சொல்லிக் கொள்ளலாம். மூச்சுச் சரிகை உண்டாயுடன் எல்லாவற்றையும் திட்டமிட்டிருந்தார்.

மறுநாள் சமையல், மற்ற ஆட்களுக்கு எல்லாம் ரகசியமாகவே ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

"சிட்டு... இந்த மீனை ஆக்கும்மா... சாப்பிட்டு ஜொம்ப நாளாகச். பொறுமை வாச் செல்லி... ஒண்ணும் அவசரமில்லையே... உங்கமடா பக்குவம் உனக்கும் அப்படியே இருக்கும்மா!"

சப்பா... அப்ப எல்லாம் வாரம் முழுக்க மீன்தானா... நினைவும் எப்படியும் நின்றுவிடுக?"

"அதன் போயாச்சேமமா. அவ போனா... எல்லாமே போயிடுச்சி!"

அப்பா விட்டால் 'சோஷலமாயி' விடுவார். சட்டை மாற்றினான்.

"நீங்க ஊஞ்சல் உட்காருங்கப்பா... முடிச்சிட்டுக் கூப்பிட்டேன்!"

தென்னவன் தெளிந்தான். பரணில் தான் 'சுவாடா'க் கொண்டிருப்பது தெரிந்தால் இப்படி ஆய்ந்துடன் 'மீனில்' இருப்பான்!

அவன் தயாரிப்பில் இறங்கி விட்டான். தென்னவனுக்கு மீன் குழம்பு வானை பரிசை ஏற்படுத்தி விட்டது.

அவன் உபயோகித்த 'கஷ்'கள் அவனுக்குக் கொட்டியவை. பூனை வேறு கத்திக் கொண்டிருந்தது. அந்த இடம் ஒரு சின்ன மிகுக்க காட்சிச் சாலை போல அவனுக்கு இருந்தது. தெளிந்தான். ஐம்புலன்களையும் அடக்கி அவனைத் தன் பக்கம் திரும்ப முயன்றான்.

"கல்லவனுக்குப் புதுமலர் ஆயுதம்! தென்னவனுக்கு மணியும் ஆயுதம்!" சின்னதாய் மூலையில் கிடத்த பூனை மணி கையில் சிக்கியது. மெல்ல: அந்த மணியின் தாக்கத்தால் உடுத்தான். குறி வைத்து அவனைப் பார்த்து அடித்து விடலாம். அடித்தவுடன் அவன் பார்த்து விட வேண்டும். வீரப்ப அய்யனாரை வேண்டிக் கொண்டான்.

குழம்பை இறக்கிய கையோடு அப்பாளை கூப்பிடப் போனவனைப் பார்த்து விட்டான். அவனை நோக்கி மெல்ல விரிவான். அந்த வீசை அவனுக்குக் கொஞ்சம் வலியை உண்டாக்கி விட்டது. வீச்சில் அடைந்த வாயை அடை எடுத்தான். எங்கிருந்து வந்து

விழுந்தது? பார்வை துறாவியது. பரணில் சந்தித்துக் கொண்டது. ஆடாமல் அனல்பா மல் அகல விழித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் தென்னவன் கைகள் நான்தான் என்பது போல் தென்பின. தன்னை விரட்டி வது பற்றியும், ஏன் எதற்கு என்ற காரணம் பற்றியும் மென்மையான உத்தரவுகளிலும், கைகளிலும் ஒரு குரங்கைப் போல சேஷனிடையால் அவன் புரிய வைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

சிட்டுவிக் பார்வை விசித்து ஆச்சரிய மாகியது. அவனாக நம்பவே முடியவில்லை. அவன் கால்கள் அவனை நோக்கி மெல்ல நடத்தன. நெஞ்சத் துடிப்புகள் அதிகமாகிக் கொண்டிருந்தன.

தென்னவன் 'இறங்கலாமா' என்று கைகளையாவே கேட்டான்.

அவன் 'வேண்டாம்' என்றான். அவனுக்குப் பயத்தில் மூடல் வியர்விற்குத்தான். கை கால்கள் நடுங்கின.

வாசனை பிடித்து அப்பா அவராகவே வந்து விட்டார்.

"சேக்கிரம் போனாருமா..." உட்கார்த்தார்.

"சரிப்பா!" சிட்டு கவனத்துடன் எல்லாவற்றையும் எடுத்து வந்தான். அவசரமாகப் பரிமாறினான்.

ஒரு தட்டில் அப்பாவுக்குத் தெரியாமல் போட்டு இரண்டு மனை வைத்து அவனுக்குக் கொடுத்தான்.

"என்னமா பண்ணோ?"

"காக்காவுக்குச் சோறு வைக்கிறேய்யா!"

"விட்டுக்குள்ளேயேயா?"

"வந்துருச்சேப்பா..."

"வெளியே விரட்டும்மா... அதன் பண்ணிப் போவது! சரி... அப்படியே வந்து பாரு பூனை... அதுக்கும் வச்சிரு..."

"காக்காவிக்கு வைக்கிறேம்பா... அது சாப்பிட்டுட்டு மீதின அதுக்கு வச்சிரு..."

"என்னமா சொல்றோ?"

"இல்லை வச்சிட்டேறேம்பா..."

"சேக்கிரம் வா... விக்கல் எடுத்து பாரு.

தன்னன் கைக்காமப் போலிட்டே!"

தென்னவன் வேகமாய்ச் சாப்பிட்டான்.

அப்பாவுக்குத் தண்ணீர் எடுத்து வர ஒடினான். அவர் காத்திருந்தார்.

விக்கல் சத்தம். தென்னவன்தான்.

"சத்தம் கேட்டிருக்குமோ?" சமாவித்தான்.

சிட்டு ஓடி வந்தான்.

"விக்கல் திக்கலியாப்பா?"

"எனக்கு நின்னுடிச்செம்மா... ஆனா எங்கையோ கேட்ட மாதிரி இருந்தது!"

"எப்படியோ கேக்கும்! சங்களுக்குத் தெரியாம வந்திருக்கும்... காக்காவுக்கு எல்லாம் விக்கல் வராதுப்பா!"

"ஆமாமா..." அவர் குடிக்கப் போன

போது மறுபடியும் விக்கல். தான் நானோ என்ற ஐயப்பாட்டுடன் தொண்டையைக் கவனத்துக் கொண்டு குடித்தார். சிட்டு வுக்கு நடுக்கம். தென்னவனுக்குச் சேக்கிரம் தண்ணீர் தந்தாக வேண்டும்.

அவனுக்குத் தாக்கவிலை.

ஒரு முன்னால் அடித்தான். அவன் மீது

பட்டு விழுந்தது.

அதைப் பார்த்தார் அவர்.

"என்னமா முன்னு விழுது?"

"காக்காவுக்கு வச்சேன் இல்லப்பா..."

கைகள் எடுத்து அவன் கைப் பண்ணுது!"

"ஆமாமா..."

எழுந்தார் தமிழ்முகம். பல் குச்சியை வாயில் குத்திக் கொண்டே கொண்டார்.

"பிரமாதம்மா... நீ நெஞ்சுக்கு எல்லாம் சிகரம் வச்சாப்புல தானைக்கு நம்ம விட்ட ஒரு நல்ல காரியம் நடக்கப் போவது! ம்...

இனிமே அவங்கதான் குடுத்து வச்ச வச்ச..." முன்கிக் கொண்டார்.

"என்னப்பா சொந்தீங்க?"

"ஒண்ணுமில்லைம்மா... பொறுத்திருந்து பாரு... ராத்திரி உனக்கு துணைக்கிப் படுக்கத் தாமரை வரச் சொல்லி இருக்கேன். நான் பக்கத்துத் தெரு பாவாடை சாயி வீடு வரக்கும் போலிட்டு வந்துடறேன்!" விளம்பினார்.

சிட்டு அதைவிட வந்தான். தென்னவன் 'பரணில்' செட்டில் ஆகி இருந்தான்.

மன் குழம்பு படை விஷயங்களை அவனுக்கு மறக்க அடித்திருந்தது.

"சிட்டு இன்னும் என்னு மீது! குடா..."

"இது என்ன தோட்டவா... நீ என்னமோ குடி எடுத்துத் தங்கி இருக்கிற மாதிரி இவ்வ கேக்கிறே! எனக்கு மனக் கொடுத்து அடிச்செவிட்டே இருக்குது!"

தென்னவன் தன்னை அவனுக்கு ஒரு 'காத்திரன்' போலத் தெரிந்தது.

அதைப் பார்க்கச் சிட்டுவுக்குக் கஷ்டமாக இருந்தது. ஆனாலும் சிரித்து விட்டான்.

தென்னவன் உபயத்தில் பூனை எஞ்சிய கைகளை பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்தான்.

"சிட்டு... இந்த மணி மாதிரி என்ன பேச விட்டாய் ஆக்கிட்டியே..."

நாக்கு இல்லாத மனிதைய அவனிடம் எடுத்துக் காட்டினான். அவன் எட்டி அதை வாய்க்கிக் கொண்டான். அவன் எறிந்த நாக்கை அதில் மாட்ட வேண்டும்.

"நீ இறங்கிப் போயிருப்பாய்! தாமரை வேர வந்திருவாய்! சேக்கிரம் பிச்செட்டு வறியாய் போயிடு..."

"வந்த வறியாவே போய் தூத்தி வந்த வக்கிட்ட என்க மாட்டிக்கச் சொல்றே இல்லே சிட்டு..."

சிட்டுவுக்குக் கஷ்டப்பட்டு எல்லாவற்றையும் புரிய வைத்தான்.

"நீ போவாயே... நான் மாட்டிக்குவேன்!"

"போனேன்னா... நான் மாட்டிக்கு வேன்..."

சிட்டுவுக்குத் தென்னவன் திணை புரித்தது. ஆனாலும் தன் திணையை நினைக்கப் பயமாக இருந்தது.

பரணில் விளையாட்டாய்த் தெரிந்த தென்னவனால். விழுந்தால் ஏற்படப் போதும் விபரம் தெரியாமல் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் சிட்டு.

(தொடரும்)

இதோ
வந்தால்

ஷிப்னா

கிளினிங் பவுடர்

வீட்டுப் பாத்திரங்களுக்கு

பளபளப்பு

கரங்களுக்கு பாதுகாப்பு

ஆம் தான் குளறாத கிளினிங் பவுடர்கள் உங்கள் பாத்திரங்களுக்கு கிரைம் ஏற்படுத்துவதுடன் கூடியதாக உங்கள் சில திரவியைப் பொருட்கள் பாத்திரங்களின் பளபளப்பையே சேர்க்கின்றன அந்த உண்மை

உங்களுக்குப் பாதுகாப்பற்றது

ஆனால் தாதுதல் சற்றே **ஷிப்னா** கிளினிங் பவுடர் உங்களுக்கு எக்ஸித் பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தாத அருமை

பாத்திரங்களுக்கு எதெதானும் பளபளப்பு மிதுமிதுப்பு திசையும்

ஷிப்னா வாஷிங் பவுடரும் கிடைக்கிறது.

அஸலினி கெடிக் கன்ஸ் கச்சிபுரம்-636 015 Ph 68139, 68706

விவாபார விசாரணைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன

Mayur 198/88

VISTRAM

— a high fibre food

விஸ்ட்ரம் முத்திலும் தானிய வகைகளால் நவரர் செய்யப்பட்ட ஒரு தார் பொருள் உணவு (High Fibre Food) சர்க்கரை வியாதிக்கு காரணமாகும், ரத்த அழுத்தம் உன்னவர் களுக்கு, உடல் பருமன் உன்னவர் களுக்கு ஏற்ற மிகச்சிறந்த உணவு. உணவுக்கட்டுப்பாட்டை கவனத்தில் கொண்டு நவரர் செய்யப்பட்டுள்ளது. கொழுப்புச்சத்து சிறிதும் இல்லாதது. செயற்கை மணம், சூசி கலக்கப்படாதது. ஆகையால் எந்த விதமான பின் விளைவு களும் பாதிப்பும் ஏற்படாது.

SPSS

நவரரிப்பாளர்கள் :

VISTRAM FOODS
98, ELDAMS ROAD, TETNAMPET,
MADEAS-600 048, PHONE : 468298.

கிடைக்கும் இடங்கள்:

சங்கர மருத்து கடைகளிலும், கம்பென்கள், நீலகிரிஸ் போன்ற அயர்ச்சிமென்ட் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

YAS

* வினா இராம், தங்கைய,

7 அமைதியின் விளைவென்ன?

1 இதுவரை 500 கோடி ரூபாய்; மற்றும் விவசாய மரிக் முடியாத தரத்துக்களைக்கான இந்திய வீரர்களின் உயிர்கள்.

* பி. எஸ். வரதன், சரோஜு.

7. நமது இந்தியா எப்போது தன்னிறைவு அடைவது?

1 நமது இந்தியக் குடியரசு ஒவ்வொரு வரும் தன்னிறைவு அடைவது போது.

* எஸ். சுந்தர், பாளையங்கோட்டை.

7 'தலைமுறைச் சிங்கம் காரணமாகத்தான் நெடுங்குரு-கங்கைநிட்டத்தளம்.ஜி.ஆராய் செயல்படுத்த முடியவில்லை' என்று முன்னாள் அமைச்சர் ராஜாராம் பேசியிருக்கிறாரே?

1 எம்.ஜி.ஆராய் விடுவிக்க முடியாத சிங்கம் கருணாநிதி விடுவித்து விட்டதாக ஸ்பீக் கொண்டவராவிறார்.

* செ. கண்ணன், கம்பம்.

7 அமைதிப்படை ஆதரவு எடுத்தாக்கில் நடத்த சகளை பற்றி...?

1 எடுத்தாக்கு என்றால் அதில் பல்வேறு சித்தனைக்குத் இடமளிப்பதுதான் சிறந்தது. 'ஆதரவு எடுத்தாக்கு' என்பது அரித்தமற்றது. ஆதரவு கூட்டம் என்றால் ஏற்கலாம். எடுத்தாக்கு அல்ல. ஆதரவுக் கூட்டம் என்று தெரிந்த பிறகு, மாற்றம்

எடுத்து உள்ளவர்களுக்கு அங்கு வேலை வில்லை. அவர்கள் தனியே வேறு கூட்டம் நடத்துவதுதான் முறை.

* டி. சமேஷ்நகர், பரங்கிப்பேட்டை.

7 சமீபத்தில் உங்களை மிகவும் பாதித்த விஷயம்?

1 அமைதியாகப் பவிரிவில் எடுப்படிந்த ஆர்.எஸ்.என். ஸ்தலிகள் மீது சீக்கிய பயல் காவாடுகள் திட்டமிட்டுத் தாக்குதல் நடத்த மோகா தகர்ப் இருபது பேர் கூட்டுக் கொல் வப்பட்டது மிகப் பெரிய அதிர்ச்சி. இதனால் பஞ்சாப் ஸ்தலங்கள் பவந்து வேளியேறுவார்கள் என்பதும் இதர மாதிலல் ஸ்தலக் உள்ள சீக்கியர் மீது ஸ்தலங்கள் பவிலாங்கும் படலத்தைத் தொடங்குவார்கள் என்பதும் பவங்காவாடுகளின் எதிர்பார்ப்பு. ஆனால் இருப்பித் தாக்கும்படி துண்டாமல் ஆர்.எஸ்.என். மற்றும் பி.ஜே.பி. தலைவர்கள் பொறுப்புணர்வுடன் நடத்து கொண்டு, தம் மதிப்பில் உயர்த்த இருக்கிறார்கள். பவங்காவாடுகள் நினைத்த தோற்றில் தினைத்த இடத்தில் தாக்க முடியாத மத்திய அரசுக்குப் பெரும் தலை குனிவு. பவங்காவாடுகளுக்கு உதவுவதை பாடுக்தான் இன்னும். திறத்தலில்லை என்பது தெளிவு. பஞ்சாப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைப்பதில் மத்திய அரசு அவசரமோ, தவிரமோ காட்டாதது நாட்டின் துரதிர்ஷ்டம்.

* சாத்தா ஜெயராமன், காஞ்சிபுரம்.

7 அரசினருக்கு முற்போக்குக் கொள்கை தேவையா? முரண்பட்ட கொள்கைகள் தேவையா?

1 முரண்பாடு என்பது பிற்போக்கான விஷயம் அல்ல. தேற்றைப் எனது ஸர் என்னம் தவறாவது என்று உணர்ந்து இன்று எடுத்ததை மாற்றிக் கொள்வேனா னால் அது முன்னைற்றமே. முற்போக்கு சித்தனை என்பதாகக் கூறப்படுவதெல்லாமே முன்னைற்றத்துக்கு உதவுவதாக இருக்கும் என்ற நிச்சயமுமில்லை. தேவைப்படுவது சூழ்ந்த அதிவு, வகார்த்த சித்தனை, செயல்திறன்.

* ஸந்திர, சென்னை.

7 சாதா பங்குக்கும், அந்தர் பங்குக்கும் அரசியல் சிவியான வேறுபாடு என்ன?

1 மாதவன், ராகவானந்தம் ஆகியோர் 'ஜெய்ஹன் சேரித்து சாதா பங்கு என்றால், காளிமுத்து அடித்து அந்தர் பங்கு. ராண வீரப்பனும் சேருவாரா னால் அது குப்பர் பங்கு!

* கே. கணேஷ், சென்னை - 6.

7 மிசாக் காதலிகளுக்குத் தி.மு.க. விருது வழங்கப் போகிறதாமே?

சரிசரி பஸ்டி,
சுந்தர் பஸ்டி-
சுரேஷ் பஸ்டி
ஜெய் பாரா
என்ன?

* த. வி. குருசேகரன் கார்ப்பரேஷன்

* தலைமுறைச் சிந்தை

* 1422 புலவர்கள்

1 இனி அத்தகைய நிலையங்கள் இந்தியாவில் தோன்றவே கூடாது என்பதற்கு ஒரு நினைவுட்டல் திகழ்ச்சியாகக் கருதப்பட வேண்டும்.

* ஜி. குசேலன், சங்கராபுரம்.

2 'பல்லவன் மீது கடத்த இரு நாநகரமில் 1433 புகார்கள் வந்துள்ளன என்று கமிஷனர் பி. துரை உறுதிப்பாரே?

! புகார் செய்து என்ன பலம்? நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய பல்லவன் கழகம், தொழிலாளர் இனாட்சிக்கு அஞ்சி எந்த நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லை. போலீஸும் பல்லவனுக்குப் புகார்கள் அனுப்பி, நடவடிக்கை எடுக்கக் கேருவதோடு சரி. அரசுத் துறையில் இருப்பதாய்தான் இந்த நிலை. ஆனால் பஸ்களையும் பிடித்தார்களே. அந்த உறுதியை அரசின் போக்தவரத்துக் கழகங்களிடம் அமைச்சரோ, அதிகாரியோ காணிக்க முடியுமா?

* கு. கணேசன், சென்னை - 15.

3 காமராஜர் பிறந்த நாளைக்கும் இலங்கை அரிசி வழங்கக் கோரி இளைஞர் காங்கிரஸார் போராடிச் சிறை சென்றுள்ளனரே? இலங்கை அரிசித் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தினால் என்ன?

! அதானே, முந்தாற்று அறுபத்தைந்து நாட்களுக்கு முந்தாற்று அறுபத்தைந்து தலைவர்கள் கிடைக்காமலா போய் விடுவார்கள்!

* ந. பிளிப்பெல்லமுத்து, தென்மேலி.

4 துணுக்குறச் செய்த துணுக்கு ஒன்று...

! பல பாணங்களை இப்போது டெட்ரா பாக்கில் அடைத்துத் தருகிறார்கள். இந்தக் கொதி அட்டைப் பெட்டி தயாரிப்புக்கு எக்கச்சக்கமாக மாங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன என்ற துணுக்குச் செய்தி உண்மையிலேயே துணுக்குறச் செய்தது. பாட்டில்களில் பாணங்களை அடைத்துத் தருவதிற் பிறந்தது என்ற முடிவுக்கும் வர முடியுமல்லவோ. ஏனெனில் இதில் போலிகள் மிகுதி!

* அ. துமால் மொக்தீன், சென்னை.

5 'தி.மு.க. ஆட்சிமையக் கைவந்தால்

* தகவலுக்கு உடைய

* அந்தா பவடி.

இந்திய வறையடத்தில் தமிழகமே இராது என தாஞ்சிவார் கூறிவிடுக்கிறாரே?

! இப்படித்தான் சிலர் பிரமாதமாகப் பேசுவதாக நினைத்துக் கொண்டு முதுங்கரை இக்கட்டில் சிக்க வைக்கிறார்கள்.

* எஸ். திருநாவுக்கரசு, சென்னை - 16.

6 'தேசிய குன்னணி வெற்றி பெற்று ஆட்சி அமைந்தால் தொலைக்காட்சியும், வானொலியும் தன்னிச்சையாக இயங்கத் தனி கார்ப்பரேஷனிடம் ஒப்படைக்கப்படும்' என்று வி.பி. சிங் கூறியுள்ளாரே?

! அத்துடன் பத்திரிகைக் காகிதம் இயந்திர சாதனங்கள் முதலியவற்றில் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடு இராது என்றும் செயல்பாண பத்திரிகை சுதந்திரம் தளழ்க்கும் என்றும் கூறியுள்ளார். இந்த கருத்துக்களெல்லாம் போற்றி வரவேற்கப்பட வேண்டியவைதாம். ஆனால் வி. பி. சிங் இவற்றில் வெற்றி பெறும் சிங்கள மாத, பல்வேறு கட்சித் தலைவர்களிடையே சூத்தொன்றுமே ஏற்படுவதுடன் பதவி ஆண்டியின்மை பெற வேண்டுமே! அங்கேயல்லவா இருக்கிறது சிக்கல்!

* கு. 10 பரிசு பெறுபவர்:

ஜி. குசேலன்,
145, கடை வீதி,
சங்கராபுரம்.

POLYOLEFINS INDUSTRIES LIMITED

Head Office: Marine Point, Bombay 400 021.
Phone: 202 4326. Telex: 011-3478 PIL IN

Manufacturers of:

Hostalen®
High Density Polyethylene

Rubber Chemicals
and

**Hasti-HDPE Pipes,
Barrels & Jerry Cans**

Industries Agents in India for:

- Bulk Polymers, Engineering Plastics, Polyethylene and other Waxes & Plastic Additive Systems manufactured by Hoechst AG
- Range of Products manufactured by Monsanto U.S.A. and Associates.
- Graphite Chemical Equipments manufactured by Sign Elektrographite GmbH, West Germany.

* Hostalen is a Registered Trade Mark of Hoechst AG, West Germany.

Circle-8 P. 101

போலீஸ்

இலெக்டிவ் மாதுமிருமுறை

செய்தி

காரை மன்னன் ராஜேஷ்குமாரின்
அதிர்ச்சிக் கதைகள்!

பி.எச்.பாண்டியனின் 'சட்டத்தின் விடை
75 ரூபாய்!' அதிரடி சட்டவளக்கத் தொடர்!

பிரபல ஷாத்தாளர் பிரபஞ்சன் வடிவம்
'பெரும் புள்ளிகளின்' தொடர் தொடர்!

விக்கிரவாண்டி ரவிச்சந்திரனின்
'ஆவிகளின் உண்மைச் சம்பவங்கள்!'

விலை ரூ 250 மட்டுமே!

அரசியல் / சினிமா / 'எப்.டி.டி.' சம்பவங்கள்

தேசிய நூல் 1 மீட்டர் 15 இலாகாவில் உலர்ந்த
கைகளைப் பிடிக்கும்...

தொடர்புகளில்

மேலும் விவரங்களை 10. பிப்ரவரி 1979
பெரியி-79

தஞ்சாவூர் நகரத்தில் பெரிய பார்வை!

செவ்வாய்
கிச்சளி
சுந்தரி

“தீவராசுபதி அப்பனைத் தரிசைப்
செய்து கொண்டு செவ்வாய் வந்தோம்.
மதில் கவரில் பொழிந்த மாநீர் குடி ஆர்
வாக இருந்தது. “ஏன் இப்படி இருக்கிறது?”
என்று கேட்டேன்.

“போலில் துப்பாக்கி கடும் பயத்தில்கூட
இந்தக் கோவில் மதில் கவராய் பலம்
படுத்தினார்கள். குண்டுடன் துளைத்த
அடைபாளங்கள்” என்றார் ஒருவர்.

“அடடா! பீரட்டிஷனார் என்ன அதிர்
யம் செய்திருக்கிறார்கள். கோவில்களுக்கு
காவலு மரியாதை காட்டியிருக்க வேண்டா
மா!” என்றேன்.

“இவ்வை இவ்வை. பதினாத்து ஆண்டு
களுக்கு முன்பு தம்முடைய போலினார்தான்
இப்பே கடும் பழினைார்கள். ஊர் துளங்
கள் ஆட்சேபணை தெரிவித்த பிறகு திறந்தி
விட்டார்கள்.” என்றார்.

மனம் திசுமாயேயே புழுங்கியது. இவ்
வளவு அறியாளமாய்? பாதுகாக்க வேண்
டிய மிகச் சிறந்த சரீத்திரர் சின்னத்தைப்
பாதுகாக்க வேண்டியவர்களே தவிர்ப்பது
எவ்வளவு கொடுமை! இத்தகையக் கோவில்
என்பதற்காக வேண்டாம், சரீத்திரர்
சின்னம் என்றாவது பார்க்க வேண்டாமா!
இந்த மாநீர் வேறு எந்த நோத்திராவது
நடக்கும்? - என்று தம்முடைய முன்னு
டாயில் அங்கவாய்க்கிறார் “செய்வதர்
சைம்” வழங்கும் ஆணத்தி. நிகுக்கோவிக்
களைப் பற்றிய பத்திரமயமான கட்டுரைகள்
என்பதோடு கலை. இலக்கியம் இவற்றை
அணைத்துச் செல்வதாகவும் மனதாயின
ஊப் பார்வைவுடன் கவாய்மமாக எழுதப்
பட்டுள்ளனவாகவும் விளங்குகின்றன.
கவியில் தொடராக வெளிவந்த இந்தக்
கட்டுரைகள். நூலிலிருந்து சில பகுதிகள்:

விட நாட்டு பக்கங்கள் சிலர் வந்த
தொற்கள். அவர்களுடைய அச்சணைத்
தட்டை வாங்கிக் கொண்டு அச்சணை
வைத் தொடங்குகிறார். அச்சை.

ஓர் அச்சை அந்த வட நாட்டுப் பொன்
மணியின் குழத்தைப் வாங்கிக் கொண்டு
கருவனற்குள் செல்கிறார். குழத்தைவிட
சிறம் முருகம் பெருமானின் பாதுகனின்
படுமபடி தலைமேற்கச் சாய்த்துப் பிடிக்கி
றார். “அடடா! குழத்தை அவரப் போடு
து!” என்று எண்ணுகிறோம். ஆனால்
அது சிக்கிறது! விழித் தங்குமப் பிட்டுக்
குழத்தைப் தாவிடம் கொண்டு போய்க்

கொடுக்கிறார். அடியை முகமுப் பட்டி,
முதல் பெருமானையே பெற்று விட்டது
போல் வாங்கி அணைத்துக் கொள்கிறார்
அந்தப் பெண்மணி. (பெணப் முருகன்
கோவிலு).

கோவிலைச் சுற்றிச் சென்று கொண்
புகுந்தார் ஓர் இளம் பெண்மணி கறுமை
யின் எல்லையில் இருப்பவராகத் தென்றி
யது. புத்திர சம்பத்து இருக்கிறது என்று
கூறினார். அதுவேதான் சேவக பழங்களை
அவர் கையில் கொடுத்தேன். குழத்தைக்
காக. வாசலில் வந்த போது ஓர் அருகான
பக. மண்டபத்தில் துளத்தி வந்தது.
கைவிடுத்த பழங்களை “இந்தாய்ம!”
என்று பகவுக்குக் கொடுத்தார். அந்தப்
பெண்மணி. பக அவரைத் திரட்டித்
வந்தது. “நானைக்குத் திரட்டினா. போய்ட்டு
வா. என்று அவர் கூற. அது கைலாயை
ஆட்டி விட்டு அங்கேயே முனைத்திருந்த
புங்கை மேல் சென்றது. இந்தக் கருணை
யிக் செல்வத்தைவது கண்டது போல்
விமலிதமடைந்தது நெஞ்சம். (மற்றார்
கோவிலு).

இந்த மண்டபத்தில்தான் சாக்கியர்
கந்த. கடியாட்டம் முதலிய நாட்டிய
நாடகங்கள் நடைபெறுகின்றன.

விதாவுகளுக்கு முக்கிய பங்கு அளிக்கப்
படுகிறது. தவறு செய்கின்ற எவனாயும்
பரிசுரித்து அதன் மூலம் திருத்தும் சரிமை
விதாவுகளுக்கு உண்டு. ஒருவர் தாமதமாக
வந்தால் அமைக்க வடிக் கட்டிக் காட்டுவான்
விதாவுகள் ஸா.முத்திரியைக் கூடக் கிண்
டக் செய்வான். அதிகாரிகள் தவறு
செய்தால் என்ன அங்கவாதுவான். இப்படி
அரசர்களையும் அதிகாரிகளையும் விமரி
சிக்கும் சில கத்திரிய் நாடகக் கவையு
களுக்கு அந் நாளிலேயே அளிக்கப்பட்டிருந்
ததை நினைத்தால் ஆச்சரியமாக இருக்கி
றது. நாடகம் பித்தக் இந்த நாளில்,
சுருதாயக நாட்டும் பத்திரியை சுத்திரத்
துக்காகவும். அனை விமரிசிக்கும் சரிமைக்
காகவும் போராடும் நிலையில் இருக்கி
றால் நாம்! (கொழிக்கோது ஆலயம்
வீடுகள்)

தெய்வ தரிசைம் - ஆணத்தி. விளைய நு.
27,00 வெளிவிடு: காவதி பதிப்பகம்,
சென்னை - 17.

— சுப்பராயன்

குங்குமம்

14.7.89 இதழில் ஆரம்பம்

ரஜினிகாந்த் அனுபவங்கள்

புதுமைகள்
நிறைந்த தொடர்.

சுஜாதா பதில்கள்

கேள்வி பதில்கள்....
சூடும், சுவையும்
கலந்த பதில்கள்.

மட்டுக்கோட்டை விரபாகர்

காதல் ஓத்திகை

கிளுகிளுப்பான
தொடர்கதை

இன்றே உங்கள் பிரதிக்குச் சொல்லி வைப்புகள்!

* தலைவர்கள் படித்தேன். பல வயல் ஊழியர்கள் செய்யுந்தவறு களை மிகத்தெளிவாக விளக்கி யுள்ளார்கள். இந்த தலைவர்களை நான் படித்தாவது, அவர்கள் இருந்த வேண்டும் என்பது எனது பணிவான வேண்டுகோள்.

அண்ணாதுரை, சஜிவி தொழிலாளர்.

* சத்துணவுடன் முட்டை, கவர் ஸ்பிரீயும், அட்டைப் படலும் சிறப்பாக இருந்தாலும், அட்டைப் படம் குறித்து ஒரு சின்னச் சத் தேயும். எந்தச் சத்துணவுக் கூடத் தில் இப்படி பாலை விரித்துக் குழந்தைகளுக்கு வாதநியாரம் மாவோ அல்லது ஆலாவோ இப் படி ஊட்டி விடுகிறார்களா? இருப்பார்களும், எல். லத்திர முர்த்தி.

* அருகம்பரண திட்டம் தான்; ஆனாலும் கஷ்டம்தான். சிலி மாப்பாட்டு மாநில அருண்மலான தலைப்புத்தான்; கலையான கூட்டுகாதான்.

சென்னை - 17, டி. சத்திர தாராமன்.

* தலைவரே திட்டத்தை நடை முறைப்படுத்துவது போது சில பய சிக்கல்கள், தொல்லைகள் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாது. அந்த வகையில் சத்துணவுடன் முட்டை வறுக்குவதை வரவேற்க வேண்டுமென்பவரால் துணி அந்ததணைப் போல் எளித்திடக் கூடாது.

பெங்களூர், ப. முர்த்தி.

* என்ன சார் அந்தி பூத்த மாநில ரொம்ப நாளைக்குப் பிறகு ஓர் ஆக்ஸிலப் படத்துக்கு விமர்சனம் எழுதிவிடுக்கிறீர்கள். தக்கோலம், அ. முஸ்தபா.

* பாவேந்தரைப் பற்றி வந்த 'ஆரம்பம்' முருகதாசன் முடிவு உடைதோன் என்ற கட்டுரை அந் புதம்.

சென்னை - 17, லலிதா ராணி.

* கப்பர பரமன் எழுதிய கதையை உடைபுலன் கவிதை மனத்திற்கு உரமளித்த உன்னைக் கவிதை மதுரை - 8, பிரபாகர் பிசியன்.

* "விடியலை நோக்கி..." என்ற மனோ பாஸ்கரனின் சிறுகதை யில் சில அசுவியல் வாதிகளால் இணைதும் சமுதாயம் பாழ் படுவதுபற்றி மிக அழகாக விளக் கப்பட்டிருந்தது. ஆசிரியருக்குப் பாராட்டுக்கள்.

திருச்சி - 1, எஸ். இத்திர பூபதி.

அருண்மலான தலைப்புத்தான்; சுவையான கட்டுரைதான்!

* க.வி. விடியோ பக்கங்களில் எஸ். பிரியதர்மனின் என்ற வார்ப்பி எழுதிவிருந்த "அபூர்வ சகோ தாரகன்" கற்பனைப் பகு அமர்க் கனம். இன்னமும் திணைத்து திணைத்துச் சிபிக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

செங்குன்றம், அ. துமால் மொழிதல்.

* அரசுப் பணிக்குப் புதிதாக ஆட்களை நியமனம் செய்வக் கூடாது என்று 'தராக' கதையு ளார். ஆனால் அரசினர் புத்த றுது பணிக்கும் அடிப்படையாகத் தேவையப்படும் பணியாளர்களை நியமனம் செய்யாமல், அதை மேற்பார்வையிலும் அதுவரைப் போன்ற பதவிகளையே திறைப் புகூர்த்துவிட்டுள்ளார். இதனால்

அடிக்கடி பணி தடக்காமல், 'முதாம்' என்ற பெயரில் அது வலர்க்கல் விடுகலில் குழை எடுக் கிறார்கள். இதற்கு அரசுப் பணித் துறையுள் (பாணப்படி) வாக்விவிடு கின்றனர். இது மிகப் பெரிய குறைபாடு.

திருச்சி - 11, டி. இராச செந்திரம்.

* 'வலிப்பு நோய்' குறித்த டாக் டர் மேல் முருகேந்திரன் கருத்துக் கள் ஏங்கொன்றும் பகமரத்து ஆணி போல் மனத்தில் பதிந்து விட்டது. அந்தநோய் வருபவர் களுக்கு அவரது பதில்கள் ஒரு வரப்பிரகாரம்.

புதுவை - 2, கே.எஸ். மாறன்.

* 'மன்னார்குடி' என ஒரு கவிட் செய்து ஊரின் திறை குறை களைப் பற்றி அழகான படம் கருடன் தலைவர்களைச் சேர்த்து வெளியிட்ட விதம் தம்நாடு இருத் தது.

செராடு, மேலூர் தாகன்.

* நான் வசிக்கும் மன்னார்குடி பற்றிய கட்டுரை கண்டேன். மன்னன் தகரில் சிறப்புடனையும், குறைகளையும், மக்களின் சில ஏக்கங்களையும் அழகாக எழுத் துக் காட்டியது அக்கட்டுரை. இம் மொரு செய்தி: மன்னன் அரசுக் கம்மூரின் வளக்கத்தில் தகரின் குடி திருக்காக, ஆலிரம் அடித்து மேல் 'போச' போட்டு வருகிறார்கள். அவ்வாறு தோன்றும் போது கறுப்புப் பானுதன் போது தரி லாடத்திருக்கிறது. அக்கரில் சாம்பின் சோதனைக்காகச் செல்லுள்ளது. அது தரமான தாகவும், அநிக அளவிலும் இருத் தால், மன்னனின் திவக்கரிச் சுரக்கமே அளவளக்கும்.

மன்னார்குடி, எல். சரஜேத் திரன்.

* மன்னார்குடிக்கு விமர். செய்த திருப்பரணுவிஷயத்தையதவரைப் பூரித்து வெண்டு எழுதியுள்ளார். மன்னார்குடியில் பென்சன் மேல் திணைப்பள்ளியே விடையது என் பது சரியல்ல; மாறாக மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த செவிண்ட் ஜோஸப் பென்சன் மேல் திணைப் பள்ளியுள்ளது. இந்த நிலையில் ஒரு பென்சன் மேல் திணைப் பள்ளி மட்டும் தகுக்குப் போத விடுகன; இன்னொரு பென்சன் மேல் திணைப்பள்ளி அவசியம் தேவை என்பதைத் தான் மக் கைகள் மன்ற ஊழியர்களாலிவ தாய்கள் தங்கள் திருபரீடம் தெரி வித்துக் கொண்டோம்.

மன்னார்குடி, ஸரஸ்வதி தொழிலாளர்.

சுடப்படும் கலங்கை கற்றசாடு!

இலங்கையில் இவர் சினிமா ரகசியம்
சிட்டு தெரிவதும் இவர் தகப்பனார் சொன்
னார்:

“சிவகா ராஜ்யம் எல்லாம் கட்டித்
அது 83, ஜூலை 29 ஆம் தேதி, பத்திரிகை
கள் எல்லாம் ‘மலையில் தமிழ் சினிமா காண்
பிக்கும் கத்தசாடு கட்டுக் கொல்லப்பட்ட
டார்’ என்றே செய்தி வெளியிட்டிருந்தார்
கள்! அவர்கள் கட்ட போது நான் தலைமைக்
குளித்து கொள்ள, கடைச் சிப்பந்திதான்
கொல்லப்பட்டார். இலங்கை ராஜ்யம்,
நாஸ்தான் புலிப்படைக்கும் பு க ள் ட ம்
கொடுத்திருக்கிறேன் என்று குற்றம் சாட்டி
யது. இந்தமாதிரியும் அந்த ராஜ்யத்தினருக்
குத் தினசரி உணவு கொடுத்து நட்புடன்
இருந்தவர்கள் நான்கள்!.....

இந்தப் பிறகு இலங்கையில் நிலைமை
இன்னும் குழப்பமாகிற்று. 83 ல் இங்கே
சென்னைக்கு வந்தேன். வியாபாரத்தில்
காணான்றினைன். முதலில் எல்லோரும் ‘புன்
கிரை’ செய்தார்கள். ‘இலங்கை சிறிய நாடு.
அங்கம் எப்படியோ ஒரே இடத்தைப் பிடித்து
விட்டார்கள். இந்தியாவில் அதெல்லாம் முடி
யாது’ என்றார்கள். நான் அதை எல்லாம்
பொருட்படுத்தவில்லை! 1983 ல், செபெரீ
ஸில் மாட்டிப் தகரில், 163 நாடுகள் பங்கு
கொண்ட, ஒரே அமைப்பின் ஆதரவில்,
எங்கள் நிறுவனத்தின் சே ந வ ள் கு ம்,
பொருள்களின் தரத்துக்கும் எனக்குப் பரிசு
கொடுத்தார்கள் அது சாதாரணமானதல்ல...
என் வழியில் நான் உறுதியாக முன்னே
முடியும் என்று தீர்மானமாக இருந்தேன்.
இதோ, என்றே வருடங்களில் அதைச்
சாதித்தும் காட்டியிருக்கிறேன்.” என்று கறு
கிறார், ‘லலிதா ஜுவல்வா’ கத்தசாடு.

“த பன்னியில் படித்தது பொதும, ஏதா
வது பிள்ளை ஆரம்பி, வெற்றினை பாக்குக்
கடை வைத்தாலும் சரி..... த வியாபாரத்
தில் முன்னுக்கு வந்துவிடலாம், உனக்கு
எதிராகலம் தன்றாக இருக்கிறது. ஆரம்பி!”
என்று கத்தசாடுபடுத்தினார்.

ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினரே கடுபட்
படுத்த தங்க தகை வியாபாரத்தில் இறங்
கினார் இளைஞர். அப்பா கொடுத்தது 5000
ரூபாய்தான். அதில் மூலாதிரம் ரூபாய்
கவுண்டிப் போன்ற கடை அலங்காரத்
துக்கே செலவாகிற்று! ‘நான் கொடுத்த
ரூபாயை இப்படிச் செலவு பண்ணிவிட்
டாயே!’ என்று வகுத்தினார் தகப்பனார்.
ஆனாலும் என்ன! பல வியாபாரிகளும் ஒத்
துழைத்தார்கள். கிரெடிட்டுக்கு வாங்கி
தகைகளை விற்பு வா ப ம் கணிசமாகக்
கிடைக்கத் தொடங்கியது. வருடத்தில் பத்
தாதிரம் ரூபாய்க்கு, உள்ளூர் பத்திரிகை
களில் மட்டும் விளம்பரம் செய்தார் இளை
ஞர். அப்போது அதுவே அதிகம்! பின்னர்
மலையில் தமிழ் சினிமா ஸ்பான்ஸரி செய்து,
வியாபாரத்திலும் உறுதியாக நிலைத்து, நற்
பெயர் பெற்று வளர்ந்தபோதுதான் நாடு
விட்டு நாடு வந்து எல்லாவற்றையும் அடிபி
கிருத்து மறுபடி ஆரம்பிக்க வேண்டியதா
கிறது.

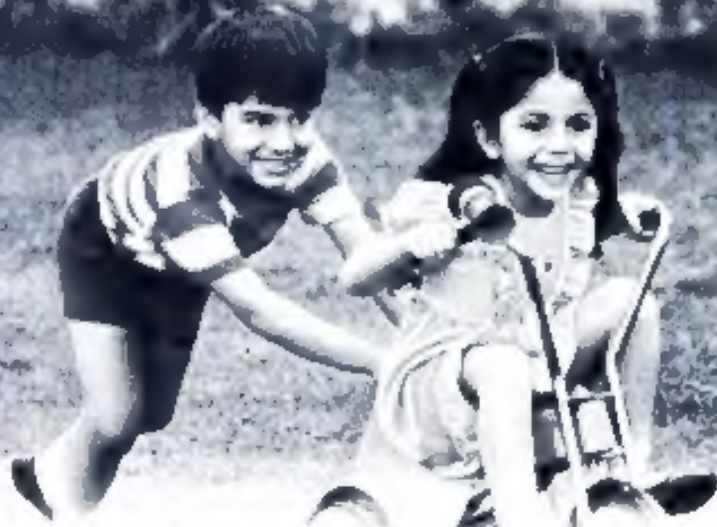
ஆவிலும் என்ன? ‘ஒவ்வொரு தொழிலும்
கஷ்டமானதுதான். உழைக்க வேண்டும்.
பாராட்டும், பரிசும் வாங்க வேண்டும்’ என்ற
ஆர்வம் இருந்தால் போதும் வெற்றிகரமாக
முன்னேறலாம்!’ என்னிறார் கத்தசாடு.

— வெண். வி.

பரதம் அச்சத்தில் அச்சிடுபவர் வி. குரளி. பரதம் மலிவெனக்கப் பிறரெனப் பிமிடப் சாப்பக
வெளியிறுபவர் வி. வைத்தியநாதன். ஆரம்பி: வி. ராஜேந்திரன்.

ருகமை: ரெண்டோக் சரண், கிளர், ரெண்டை - 490 923, பேரன்: திவாகர் காரியாண்டம் 4 224 2,
4 24 127; ஆரம்பி ருது அனுமையன்: 4 34 145.

ஆண்டுச் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 124/- வெளிநாடு: கப்பல் தபால் ரூ. 220/- விமானத் தபால் ரூ. 220/-
ஆதி வாநச் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 53/- வெளிநாடு: கப்பல் தபால் ரூ. 149/- விமானத் தபால் ரூ. 249/-

எண்ணெய் பருவங்கள்-இன்னும் பத்து ஆண்டுகளில் இவர்கள் எப்படி இருப்பார்கள் என்று.

தங்கள் பெருமிதப்படக்கூடிய வகையில் ஆரோக்கியத்தில் தினமும் இவர்கள் திகழக்கூடும். ஏனெனில் நாம் என்ற முறையில் உங்களை முடிந்த வயதாவற்றையும் இவர்களின் ஒளிமயமான எதிர்காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு நீங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

நீங்கள் காட்டும் அன்பின் மூக்கிய அம்சமே இவர்களின் உடல் தலனுக்கு உகந்த ஊட்டச்சத்துகளை முழுமையாகப் பெற்றுத் தருவதுதான். ஹார்லிக்ஸ் அளிக்கும் ஊட்டச்சத்து, இவர்களின் வளரும் வயதுக்கேற்ற ஊட்டச் சத்து.

“ஹார்லிக்ஸில் அடங்கியுள்ள மூக்கிய ஊட்டச்சத்துகள்— புரோட்டீன்ஸ், விட்டமின்ஸ், மினரல்ஸ் மற்றும் கார்போஹைட்ரேட்ஸ் ஆரோக்கியத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் மிக உகந்தவை. இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கூடுதல் கால்சியம் கலுவாரஸ்

பற்களுக்கும், ஆரோக்கியமான எலும்புகளுக்கும் இன்றியமையாதது.

வளரும் குழந்தைவயின் வளங்கேற்ற தெம்பும், முழுமையான ஆரோக்கியமும் அளிக்கவல்லது.”

சிறந்த ஊட்டச்சத்துமிக்க மாணம்

இவசம்!

இவசம்
 இந்த 400 ரூபாய்
 விலக்குடன்
 ஒரு
 இன்டர்நேஷனல்
 கைஸ் சோப்

பாண்ட்ஸ்
ட்ரீம்ஃளவர் டால்

முதுகை,
 கைகளை மென்மையாக்கும் இவசுமம்.
 இந்த சலுகையில்லாதது
 ட்ரீம்ஃளவர் டால்
 விலக்குடன்.